கழக வெளியீடு—௪௦௬.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டதேவர் போற்றி

சிவஞான போதச் சொற்பொழிவு நூல்

ஆசிரியர்.

அம்பாசமுத்திரம் வழக்கறிஞராயிருந்து காலஞ்சென்ற

திருவாளர் V. P. காந்திமதிநாத பிள்ளை அவர்கள்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

பார்த்திப-கார்த்திகை

[2-ம் பதிப்பு]

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD.

TIRUNELVELI & MADRAS

DECEMBER *1945*

Printed at the Central Art Press, Madras-P I C No MS 161 Q H.M S 95/B

உ

பதிப்புரை

இவவுலகில நிலவும சமயஙகள பல. அவையெல லாம ஆறுவகைச சமயததடங்கும இசசமய நெறிக ளெலலாம் பிணககினறி முறையே ஒருஙகே காணபபடடு நினறது சைவசமயம. சைவததிறனை உரைபபது சிவாக மஙகளாகிய சிததாநதமாகும சிவாகமஙகள சிததாநத மாகும எனபது சிததியார சிததாநதச செநநெறியானது மலம நீககிப பிறபபறுததது முததி கொடுககும சிததாந தம் என்பது உணமையுரைபபோனாகிய சிவனது வாககு ஆதலின சிததாநத சாததிரஙகள மெயகணட சாததிரங கள எனபபடும சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கு

சிததாநத சாததிரஙகள பதினான்கில ஒனறாகிய சிவ ஞான போதம தலைசிறநததாதலின, 'மெயகணடான நூல சென்னியிற கொணடு சைவத திறததினைத தெரிககலுற றாம' என்றருளினார அருணநதிசிவம். பொயச சமயங களின பொருள இது இது என்று கழிபபிதத மெய கணட தேவர அருளிசசெயத நூல சிவஞானபோதம சிவாகமங்களின நிசசயப பொருள இஃது எனறுணரதது தலின இநநூல இப்பெயர பெறறது இநநூல பனனி ரணடு சூததிரஙகளான அமைநதது. ஒவவொரு சூத்திர மும பொருட பிரிவு செயயபபெறறு ஒவவொரு கூறும ஒவவோர அதிகரணமாக வகுககபபடடிருககிறது ஒவ வோர அதிகரணமும பொருள, ஐயபபாடு, பிறர பககம, சிததாநதத துணிபு, இயைபு என்ற ஐநதிறகும நிலைகள மாம். மெயகணடதேவர ஒவவோர சூததிரததிறகும சூததிரககருத துரைககிறார. ஒவவோர அதிகரணத்தி லும மேறகோளை எடுததுககொணடு, அமமேறகோளுககு

ஏதுக கூறி, அவவேதுவை உதாரணததால வலியுறுததுகிறா கருததுரையும மேறகோளும ஏதுவும உரைச செயயுளால உரைதது, உதாரணததைப பாச செயயுளால உரைககிறா.

இவவா றமைநத சிவஞானபோத நூலைக கறறறகு எளிய முறையை நாடி, ஒவவொரு சூததிரததையும பல பாடஙகளாகப பிரிதது, உரை நடையில யாவரும விளங கிக கொளளுமாறு இநநூல செயதவா அமபாசமுத திரம திருவாளா V P. காநதிமதிநாத பிளளையவாகள. அவாகள '**சிவஞான போத உபந்நியாச பாடம்**', என றியறறிய நூல, உயாதிரு. இலககணை சுவாமிகள என்ற முததுக குமார சுவாமிகளால பாாவை யிடப்படடுச சில திருத்தஙக ளுடன '**சிவஞான போதச் சொற பொழிவு நூல்**' எனக கழகத தாரால வெளியிடப படடுள்ளது இஃது சிவஞானபோத நூல கறக விரும்புவாா முதலில பயிலவதற கேறறதாகும சிததாநத கலலூரிகடகும இனறியமையாத நூலாகும

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

உ

சிவஞான போதம்

மஙகல வாழ்த்து

கலலால நிழலமலை விலலார அருளிய
பொலலார இணைமலர நலலார புனைவரே.

அவையடக்கம்

தமமை உணரநது தமையுடைய தனஉணரவார
எமமை உடைமை எமைஇகழார - தமமை
உணரார உணரார உடஙகியைநது தமமில
புணராமை கேளாம புறன,

உ

சிவஞான போதம்

பொது அதிகாரம்

க பிரமாண இயல

பதியுணமை

அவன அவள அது எனும அவை மூவினைமையின,
தோறறிய திதியே ஒடுஙகி மலதது உளதாம,
அநதம ஆதி, எனமனா புலவா. க

பாசவுணமை

அவையே தானே ஆய,இரு வினையின,
போககு வரவு புரிய, ஆணையின
நீககமினறி நிறகும, அனறே. உ

பசுவுணமை

உளது இலது எனறலின, எனது உடல எனறலின,
ஐமபுலன, ஒடுககம அறிதலின, கணபடில
உணடிவினை யினமையின, உணாதத உணாதலின,
மாயா இயநதிர தனுவினுள, ஆனமா. ங

உ இலககண இயல

பசு இலககணம

அநதக கரணம அவறறின ஒன றனறு. அவை
சநதிததது ஆன்மா-சகசமலதது உணராது,
அமைசசுஅரசு ஏயபபினறு அஞசவத தைததே.

பாச இலக்கணம

விளமபிய உளளதது மெயவாய கணமூககு
அளநது அறிநது அறியா, ஆங்கவை போலத
தாம தம உணாவின தமிஅருள,
காநதம் கணட பசாசதத அவையே. ரு

பதி இலக்கணம

உணாஉரு அசதது எனின உணராத(து) இனமையி
இருதிறன அலலது சிவசத தாம என
இரணடு வகையின இசைககுமன உலகே. சு

உணமை அதிகாரம்

க. சாதன இயல

யாவையும சூனியம சதவெதிர ஆகலின
சததே அறியாது, அசதது இலது அறியாது,
இருதிறன அறிவுளது இரணடலா ஆனமா. எ

சாதகன இயலபு

ஐமபுல வேடரின அயர்நதனை வளர்நது எனத,
தமமுதல குருவுமாயத, தவததினில உணாததி, விடடு
அனனியம் இனமையின அரனகழல செலுமே. அ

சாதக முறை

ஊனககண பாசம உணராப பதியை
ஞானக கணணினில சிநதை நாடி,
உராததுனைத தேரததெனப பாசம ஒருவத
தணணிழலாம பதி, விதி எணணும் அஞசெழுததே. கூ

உ. பயன இயல

பேதந நீககம

அவனே தானே ஆகிய அநநெறி ஏகனாகி, இறைபணி நிறக
மலம மாயை தனனொடு வலவினை இனறே.

முநதிப பயன

காணுங கணணுககுக காடடும உளமபோல
காண உள்ளததைக கணடு காடடலின,
அயரா அனபின அரனகழல செலுமே க0

சீவன்முததி நிலை

செமமலா நோனதாள சேரல ஒடடா
அமமலம கழீஇ, அனபரொடு மரீஇ,
மால அற நேயம மலிநதவா வேடமும
ஆலயந தானும அரனெனத தொழுமே கஉ

மெய்கணட தேவா திருவடி வாழக

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க

சிவஞான போதச் சொற்பொழிவு நூல்

முதற் சூத்திரம்[1]

அவன் அவள் அதுவெனும் அவை,மூ வினைமையின்
தோற்றிய திதியே , ஒடுங்கி மலத்துளதாம் ,
அந்தம் ஆதி , என்மனார் புலவர்

முதற் பாடம்

வேதப் பொருள்களை அனுமானப் பிரமாணத்தால்
நிர்ணயிக்கவேண்டும்

உலகப்பொருள்களை மூன்றுவிதமாக அறிகிறோம். நேரிற் காணக்கூடிய பொருளை நேரில் அறிகிறோம் அவ்வாறு நேரில் அறியமுடியாமல் மறைந்து நிற்கும் பொருளை அதனை விட்டு நீங்காது யாண்டும் அதனுள் நிற்கும் ஏதுவைக் கொண்டு ஊகித்தறிகிறோம் இவ்வாறு நேரிலும் ஏதுவைக்கொண்டும் அறியப்படாத பொருள்களை நூல்களைக் கொண்டு அறிகிறோம்

பொருள்களை நேரில் அறியும்போது, அவற்றின் தன்மைகளை நாம் அளந்தறிதற்கு உபகாரமாய் நிற்பது

---

[1] சூத்திரம் நூற்பா

அவ்வொவ்வொன்றின் உருவக்காட்சியே இவ்வாறறியும் அறிவே '**காண்டல் அளவை**' எனப்படும்.

கண் முதலிய பொறிகளையும், தீ முதலிய பூதங்களையும், உருவம் முதலிய தன்மாத்திரைகளையும், மனம் புத்தி முதலிய உட்கருவிகளையும் துணையாகக் கொண்டு அறியும் ஆன்மாவினது ஞான சத்தி **காட்சியளவை** யெனப்படும்.

ஏதுவைக்கொண்டு ஊகித்துணரும் ஆன்மாவினது சத்தி '**கருதலளவை**' யெனப்படும். நூற்பொருள் கொண்டு உணரச் செய்வதாகிய ஆன்மாவின் ஞான சத்தி '**உரையளவை**' யெனப்படும்.

இப்பிரமாணத்தால் நாம் எல்லாப் பொருள்களையும் அறியமுடியாது. நமக்கு எல்லாப் பொருள்களும் பிரத்தியட்சமாவதில்லை. பிரத்தியட்சமாகக் கூடிய பொருளையும் வேறுவிதத்தால் அறிவதுண்டு. மலையிலுள்ள தீயைப் பிரத்தியட்சமாக அறிதல்கூடும். ஆனால் அதனை எப்போதும் பிரத்தியட்சமாகவே அறியவேண்டுமென்பதில்லை. அம்மலையினின்று கிளம்பிவரும் புகையைக் கண்டே அம்மலையில் தீயுண்டென்று ஊகித்தறிகின்றோம். இனிக் கண்ணினால் நேரிற் காணமுடியாத பொருளையும் இவ்வாறு ஊகித்தறியலாம். அஃதாவது அதன் தன்மையைக் காணப்படும் வேறு பொருளினுதவியால் அளந்து அறியலாம். இவ்வறிவே **கருதலளவை** எனப்படும். இப் பிரமாணத்தால் ஒரு பொருளை நேரில் அறியவில்லை யென்றாலும் வேறொரு பொருளில் அறியக் கிடக்கும் ஏதுக்கள் வாயிலாக அப்பொருளை நாம் ஊகித்தறிதற்கு இவ்வளவை உதவும்.

இவ்வாறு ஊகித்தறிதலுமின்றி இன்னொரு விதத்தாலும் அறிவதுண்டென்றோம். அதுவே நூல்களால் அறிதலென்று சொன்னோம். ஈண்டுப் பொருள்களை நமக்கு அளந்தறிவிப்பன நூல்களே. இவற்றுள் கடவுளை யுணர்த்தும் நூல் **ஆகமம்** என்னும் பெயரால் வழங்கப்படும். இவ்வாகமத்தைக் கொண்டறியும் அறிவே **ஆகம அளவை** எனப்படும்.

ஆகவே அளவைகள் மூன்று வகையென முடியும். இவ்வளவைகளை உணர்த்தும் நூலே **அளவை நூல்** எனப்படும். இவற்றுள் ஆகமப்பொருளை நாம் அறிதற்கு உதவியாய் நிற்பது எது என்பதை ஆராய்வாம்.

ஆகமங்கள் கடவுளை யுணர்த்துமென்றோம். இக் கடவுளை நாம் கண்ணால் காண முடியாது. காதால் கேட்க முடியாது. வேறெந்த இந்திரியத்தாலும் அறியமுடியாது. இது பிரத்தியட்சப் பொருளன்று. என்றாலும் ஆகமங்கள் கடவுளின் இயல்புகளைக் கூறுமென்றோம். ஆனால் இவ்வாகமங்கள் கூறுவதால் மாத்திரம் கடவுள் உண்டென்றேனும் அக்கடவுளின் தன்மை இன்னதென்றேனும் துணிய ஒருப்படோம். இவ்வொரு காரணத்தால் மாத்திரம் நமக்குத் தெளிவு உண்டாவதில்லை. அன்றியும் ஆகம அளவையால் மட்டும் கிடைக்கும் அறிவு கேவலம் நூல் அறிவு. அதனால் நமக்கு அனுபவ அறிவு கிடைப்பதில்லை. இவ்வனுபவ அறிவே நமக்குப் பயன்தரும் அறிவு. இவ்வறிவு சிந்தனை செய்து ஆராய்ந்து தெளிவதனாலேயே கிடைப்பது. ஆதலால் ஆகம அளவையால் நமக்குக் கிடைக்கும் அறிவு வேறு அளவையாலும் வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும். கடவுளைக் காட்சி அளவையால் அறிய முடியாதென

றேம் எனவே, ஆகம அளவையால் நமக்குக் கிடைக்கும் அறிவை வலியுறுத்துவது கருத்தலளவை ஒன்றே. இக் கருத்தல் அளவையாலேயே கடவுளைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி அறிவு[1] மாத்திரமன்றி, அக் கடவுளை யுணருமுகத்தால் உயிர் முதலிய வேறு பொருள்களைப் பற்றிய அனுபவ அறிவும் நமக்கு உண்டாகவேண்டியிருக்கிறது. இவ்வா ராய்ச்சி அறிவைத் தரத்தக்கது இச் சிவஞானபோத நூல்.

இப்போதநூல் கடவுள் உண்டென்று இன்ன ஆகமம் கூறு மென்ருவது, கடவுளின் தன்மை யின்னதென்று இன்ன ஆகமம் கூறு மென்ருவது, நமக்கு ஆகமத்தின் கருத்தைமாத்திரம் சொல்லவந்ததன்று. உலகில் காணப் படும் இன்ன ஏதுக்களால் கடவுள் உண்டென்று உணரலா மென்றும் இன்ன ஏதுக்களால் கடவுளின் தன்மை இன்ன தென்று உணரலா மென்றும் நமக்குக் குறிப்பாயும் வெளிப் படையாயும் உணர்த்தி, அக் கடவுளைப்பற்றிச் சுருதிகள் கூறும் கருத்துக்களைத் தெளிவுறுத்தும்.

சனகாதி நால்வர் இத்தகைய தெளிவு பிறவாது மயங் கியதனாலேயே நம் கடவுள் தென்முகக்கடவுளா யெழுந் தருளி யிருந்து இந்நூலின் கருத்துக்களை யுள்ளடக்கிய சின் முத்திரையால் உண்மை யுணர்த்தியருளினரென்று உண் மைப் புராணங்கள் கூறும். இதுவுமன்றி, இந்நூலொன்றே எல்லாச் சுருதிப் பொருள்களையும் எவ்வகை மயக்க மும் அற இனிது விளக்குவதால், இது நந்தியெம்பெரு மான் வழித்தாய்ச் சனற்குமாராதி சைவாசாரிய பரம் பரையில் பண்டும் இன்றும் என்றும் உபதேசிக்கப்பட்டு வரும்.

---

[1] ஆராய்ச்சி அறிவு - அனுபவ அறிவு

இநநூல இவவாறு ஆகமப பொருளகளை அளவை நூலினபடி தெளிவுறுததுவதை உணாததவே, இதன முதற சூததிரம 'எனமனூா புலவா' எனறு முடிவதாகும ஈணடுப 'புலவா' எனறது அளவைநூல உணாநதாரையே இம முதற சூததிரமனறி ஏனை ஒவவொரு சூததிரமும இபபடிச சுருதிப பொருளகளை உணாததுவதால இவ வாககியம ஒவவொரு சூததிரததிறுதியிலும இருபபதாகக கொளளல வேணடும இக கருததையே இநநூல ஆறுஞ சூததிரததிறுதியிலுளள 'இசைககு மனனுலகே' எனபதும உணாததும ஆணடுளள 'உலகு' எனனும சொலலும அளவைநூ லுணாநது மெயயறிவில நிலைபெறற பெரி யாரையே குறிபபதாகும இநநூல ஆறுஞ சூததிர முதல சிறபபியலபு கூறுகினறதாகலின இக கருதது மறறொரு முறையும கூறபபடடது

இவவாறு பொதுவியலபு சிறபபியலபுகளாகிய இரு வகை இயலபுகளையும உணாதறகு அளவைநூ லுணாசசி வேணடபபடும எனபதை யுணாததவே, இநநூலின வழி நூலாகிய சிவஞான சிததியிலும அளவையியல முதறகண வைககபபடடுளளது ஆகவே இநநூலின ஒவவொரு சூததிரமும சுருதிபபொருளகளை அளவை நூலினபடி வலியுறுததி யுணாததுமெனபது பெறபபடும. அவற றுள இம முதற சூததிரம கடவுளுணடெனறும அக கடவுள அரனே எனறும கூறும ஆகமஙகளை ஏதுககள கொணடு வலியுறுததும அவவேதுககளை ஒவவொனறுய ஆராயநது மேற செலவாம

இரண்டாம் பாடம்

இவவுலகம பலவாயச சடமாயுளளது

கடவுள உணடெனறு கருதலளவையால நிாண யிககலா மெனறோம[1] அதனுல நிாணயிததலாவது கடவுள உணடெனபதை யுணாததும ஏதுககளை நமககுப பிரததியடசமாகும வேறு பொருளகளிற காணுதலென றும சொனனோம[2] கடவுளையனறி வேறு பொருளகள உலகப் பொருளகளே உலகப் பொருளகளும இரு திறத தனவாயுளளன. அறிவுடைய பொருளகளும உள அறிவில பொருளகளும உள இவறறுள அறிவுடைய பொருள தனிததுக காணப்படுவதிலலை, அறிவில பொரு ளோடேயே சோநது காணபபடும எனறாலும இவ விரணடும வெவவேறு பொருளகளே இவை முறையே சிதது, சடம எனபபடும, சேதனம அசேதனம எனறும சொலலபபடும இவறறுள சிததுப பொருளகளின தொகுதியைச சிதது உலக மெனறும, சடபபொருள களின தொகுதியைச சடவுலக மெனறும சொலலலாம இவவிருவகை யுலகஙகளுள சிததுலகம நமககுப் பிரதததி யடசமாவதினறு. அதில கடவுள் உணடெனபதை யுணாத தும ஏதுககளை நாம காணமுடியாது அவவேதுககளை நாம காணுதறகுரிய உலகம இச சடவுலகமே

இவவுலகின இச சடத தனமையொனறோ கடவுள உணடெனபதை உணாததுமா? உணாததாது. சடப பொருளகடகெலலாம காததா[3] வேணடும எனபதிலலை. அவறறினகண யாதானும ஒரு தொழில நிகழவதானால

---

[1], [2] சூ 1. பா 1

[3] காததா-முதலவன்

மடடும அத தொழிலினை இயறறக கருததா வேணடு மெனறு துணியலாம யாதானும ஒரு பொருள சடமா யிருபபினும தனிதத ஒனருயிருககுமேல அஃது எனறும ஒரே நிலையில நிறகும அதறகு விளஙகுதல மறைதல இரா அதாவது, தோறற ஒடுககஙகள இரா அதன கண யாதொரு தொழிலும நிகழாது

ஆனல அச சடபபொருள பல பொருளகள சோநத ஒனருயிருபபின அதறகுச சோதல பிரிதல உளவாம அதாவது தோறற ஒடுககஙகள உளவாம இததோறற ஒடுககங களாகிய தொழிலகளை இயறறுதறகுக காததாவாகிய கடவுள வேணடுமெனறும துணியலாம எனருல இச சடவுலகம தனிதத ஒரு பொருளா? அலலது பல பொருளகள சோநத ஒனரு? இவவுலகம தனிதத ஒரு பொருளனறு? இது மண முதலிய ஐநது பூதஙகளின தொகுதி எனபதை யாரும ஒபபுவா இதுவேயனறி ஒவவொரு பூதமும அதனதன காரியஙகளும பல பொருளகளின தொகுதியே யாமெனபதும சறறு ஆராயதலினுல தெரிநது கொளளப படும எனவே இவவுலகம பலவாயச சடமாயுளளதென பதில யாதொரு சநதேகமுமிலலை இக கருததினை யுணாநத தவே இசசூததிரம உலகினை ‘அவை’ எனனும அஃறிணைப பனமைச சொலலால ஓதியது

மூன்ரும் பாடம

இவவுலகம அவயவப பகுபபுடையது

இவவுலகம பலவாயச சடமாயுளளதெனறோம[1] அவவாறிருததலால அதறகுத தோறறக கேடுகளும அவை

[1] சூ 1, பா, 2

யுளவாதல பறறிக கருததாவும உணடெனறேம[1] ஆனுல அவவேது ஒனறே போதுமா ? போதாது ஒரு பொருளிற பல பகுதிகள காணப்படலாம, எனருலும, அப பகுதிகள பிரிககபபடுந தனமையனவாயிருநதாலனறி, அவைகள ஒருகாலத்துக கூடுவன ஒருகாலததுப பிரிவன எனபன பெறபபடா

அக கூடுதல பிரிதலகளாகிய தொழிலகளைச செயதற குரிய காததா வேணடுமெனபதும பெறபபடாது ஆடையானது பல நூலகளாகப பிரிககபபடுந தனமைநதா யிருத தலினுலேயே அந நூலகளை ஆடையாகத தோறறுவித தான ஒருவன உணடெனறும, இனி அதை ஒடுககுதறகும வினைமுதல வேணடு மெனபது வீடு இயநதிரம முதலிய பொருளகளை வைததும கணடுகொளக அதுபோல இச சடவுலகமும பிரிககப்படுந தனமைநதா யிருபபினமாததி ரம இதறகு ஒரு காததா வேணடுமெனறு துணிய இட முணடு ஆராயநது பாாககில இச சடவுலகம பிரிககப படும தனமையதே இவவுலகிலுளள மண முதலிய பூதங கள, ரசாயன சாததிர[2] விதிபபடி அவறறின சூககும காரண பூதஙகளாகப பிரிககபபடுதலை நாம அனுபவ சிதத மாக அறிவோம இப பிரிககபபடுந தனமையே 'அவயவப் பகுபபு,'[3] எனபபடும[4] இததனமையுளள பொருள்களால ஆககபபடட இவவுலகமும அவயவப் பகுபபுடையது எனபது பெறபபடும இககருததை யுணாததவே இச

---

[1] சூ 1, பா 2 [2] இரசாயன சாஸதிரம - Chemistry [3] உறுபபுப் பிரிவினை [4] சுவாமிகள கூறிய நிலம மலை கடல உதாரணம் பௌதிக நூல ஆராயசசியிலலாதாரும எளிதில உணாநது கொளளுதற பொருடடாம

சூததிரம உலகினை 'அவை' என னும ஒரு சொலலால ஓதி நிறுததாது உலகப பொருளகளை மூனறு பிரிவுபடுததி 'அவன அவள் அது எனும அவை' எனப் பிரிததும தொகுததும ஓதியது

நான்காம் பாடம்

இவவுலகம சுட்டி யறியபபடுவது

இவவுலகம பலவாயச சடமாயுளளதெனறும அவைய வப பகுபபுடையதெனறுஞ சொனனோம்[1]. இக காரணங களால மாததிரம இவவுலகிறகுத தோறற ஒடுககங்கள உள எனபது பெறபபடாது இவவுலகப பொருளகளில யாதானும ஒனறு வியாபகமாயிருககுமேல அதறகு எலலை எனபதிராது எலலையுளளபொருளே பிரததியட்சமாகற பாலது அதுவே தோனறுதறகும ஒடுஙகுதறகும உரிய பொருள அதுவனறி யாதோர எலலையுமிலலாத வியா பகப பொருள எவவொறறுனும பிரததியடசமாதல இலலை, அஃது ஒருகாலதது தோனறிறறு எனறு சொலலவு முடியாது அது காரியமெனப்படாது வியாபகமலலாத பொருடகே காததா வேணடப்படும் அதறகு இட வரமபு உணடு இவ வரமபு பெரிதாயு மிருககலாம, சிறிதாயு மிருககலாம எனறாலும் அது வரமபினையுடையதே உலகில நாம காணும பொருளகள் யாவும இவ வரமபினையுடையனவே அவை யாவும சுட்டி யறியபபடுவனவே அவறறின தொகுதியாகிய இவவுலக மும சுட்டியறியப்படுவதே இககருததினை யுணாததவே

[1] சூ 1, பா 1, 2

இச்சூத்திரம உலகைப பற்றுத்துக கூறுதற்கு வேறுவகைச சொற்களால ஓதாது 'அவன அவள அது' என்னும சுட்டுச சொற்களால ஓதியது

ஐந்தாம் பாடம

இவவுலகம ஒருசேர முத்தொழிறபடும

இவவுலகப பொருளகள பல என்றும அவை யாவும அவயவப பகுப்புடையன என்றும, சுட்டியறியப்படுவன என்றும, அதுபற்றி இவவுலகத தொகுதியும பலவாயச சடமாய அவயவப் பகுப்புடையதாயச சுட்டியறியப்படு வதாயுள்ள பொருள என்றுஞ் சொன்னோம்[1] இவவேதுக களால இவவுலகிற்கு ஒரு காத்தா வேண்டுமெனபது பெறப்படுமா? யாதானும ஒரு பொருளில மேற்கூறிய மூன்று ஏதுக்களுமிருப்பினும அதுபற்றி அப்பொருள தோற்ற ஒடுக்கங்களாகிய தொழில்களைப பொருந்தினும, அததொழில்களைச செய்யக காத்தா வேண்டும் என்பது அவசியமின்று ஒரு பொருள ஒடுங்க மற்றொரு பொருள உண்டாவதைப பார்க்கிறோம, விறகு ஒடுங்கச சாமபல உண்டாவதைப் பார்த்துளோம விறகில நிகழ்ந்த ஒடுக்கத தொழிலே சாமபலைத தோன்றச செய்தது அப்படியே இவவிரு தொழில்களில ஒன்று மற்றொன்றைச செய்ய லாம அதாவது இவவிரு தொழில்களில யாதானு மொன்று இவவுலகப பொருளகளிற சிலவற்றில மாத்தி ரம நிகழுமாயின, அததொழில மற்றொரு தொழிலைச செய தல ஒருவாறு கூடும். இதுவன்றி எக்காலத்தேனும இவ வுலகப பொருளகள யாவற்றினும இவ விரு தொழில்களில

---

[1] சூ 1, பா 2, 4.

ஒரு தொழில் ஒருசேரத் திகழுமாயின், அக்காலத்தில் அத்தொழில் மற்றொரு தொழிலைச் செய்தல் சிறிதும் கூடுவதின்றாம். ஆதலால் அக்காலத்தில் அத்தொழிற்குக் காத்தா வேறு வேண்டும் என்றே பெறப்படும். இவ்வுலகப் பொருள்கள் யாவும் அதாவது இவ்வுலகத் தொகுதி முற்றும் எக்காலத்தேனும் ஒருசேரத் தொழிற்படுதல் கூடுமா என்பதே ஈண்டு ஆராயவேண்டுவது. அதனை ஆராய்வாம்.

இவ்வுலகில் ஒரு சாதிப் பொருள்களான நெல், ஈசல் முதலியன கால விசேடத்தால் ஒருங்கே தோன்றிநின்றழிவதை யறிவோம். ஈண்டுப் பொருள்கள் ஒருங்கே தோன்றற்கும், நிற்றற்கும், அழிதற்கும் காரணங்கள் அவற்றின் சாதிப்பொதுத் தன்மையும் கால விசேடமுமே. இவ்வுலகப் பொருள்கள் யாவும் பலவாய்ச் சடமாய் அவயவப் பகுப்புடையனவாய்ச் சுட்டியறியப்படுவனவாயிருத்தலால் ஒரு சாதிப் பொருள்கள் என்பதில் தடையில்லை. இவைகட்குச் சாதிப் பொதுத்தன்மையுள்ளது. கால விசேடமும் வரும்போது இவைகள் ஒருங்கே யழியவும், மீளவும் ஒருங்கே தோன்றவும் கூடும். எனவே இவ்வுலகம் ஒருசேரத் தோற்ற ஒடுக்கங்களாகிய தொழில்களைப் பொருந்துமென முடியும். இத் தோற்ற ஒடுக்கங்கள் உள எனவே இடைநிலையாகிய திதி அல்லது நிலைத் தொழிலும் உண்டென்பதாகி இவ்வுலகம் ஒருசேர முத்தொழிற் படுமென முடியும். இக்கருத்தினை யுணர்த்தவே 'அவன், அவள், அது' என்றபோதே பலவாய்ச் சடமாதலும் அவயவப் பகுப்புடைமையும் சுட்டியறிப்படுந் தன்மையும் பெறப்படுமாயினும் இச் சூத்திரம் உலகினை அச் சொற்களால் மாத்திரம் விளக்கி நிறுத்தாது, உலகப் பொருள்களுக்

குளள சாதிப பொதுததனமையு முணாதத ஓரே சொல லாகிய 'அவை' எனனும சொலலையும சோதது 'அவன, அவள, அது எனும அவை. மூவினை மை டயின' எனறோதியது.

ஆறும பாடம

இவவுலகம உளள பொருள

இவவுலகமும அதன பல பகுதிகளும தோறறம நிலை ஒடுககமாகிய மூனறு தொழிலகளையும பொருநதி நிறகு மெனறு கூறினோம [1] எனறாலும இவவுலகிறகுக காததா வேணடுமெனபது பெறபபடுமா? அனறு இவவுலகம இல பொருளாகில இலபொருளுககுக காததா வேணடுவதின றாதலால இவவுலகிறகும காததா வேணடுவதினறாய முடி யும ஆனால மேறகூறிய முததொழிலகளையுடைய உலகம இலபொருளா யிருககமுடியாது. இலபொருளாகிய முயற கோட்டிறகு முககாலததும் தோறற முதலியன கிடையா அது கேவலம் வசன மாததிரமே நாம ஆராயசசிசெயயும இவவுலகிறகோ தோறற முதலியன உள எனறு முற பாடததில விளககியுள்ளேம ஆதலால அது, இலபொரு ளாகமாட்டாது உளபொருளே யாதல வேணடும எக காலததும உளபொருளாதலும வேணடும. ஒருகாலதது உள்ள பொருள மறறொருகாலதது இலபொருளாவதிலலை இலபொருள உளபொருளாவதுமிலலை இதுவே 'சதகாரிய' [2] உணமை இவவுணமையை உணாததி வலியுறுததவே இச சூததிரம 'அவை திதியே' எனறு இயைபுற ஓதி யது (திதி=உளபொருள்)

---

[1] சூ 1, பா 5 [2] உளளது காரியபபடும உணமை

ஏழாம் பாடம்

இவ்வுலகம் கர்த்தாவை உடையது

இவ்வுலகம் உள்பொருளென்றோம்[1] அது தோற்றம் நிலை இறுதியாகிய மூன்று தொழில்களையுமுடையதென்றும் கூறினோம்[2] என்றாலும் தானே தோன்றி தானே நின்று ஒடுங்காதா? அதன் தோற்றம் நிலை ஒடுக்கங்களுக்கு ஒரு கர்த்தா ஏன் வேண்டும்? என்பதை ஆராய்வாம் உலகம் உள்ள பொருள், ஒடுங்கியபோதும் உள்ள பொருள், தோன்றியபோதும் உள்ள பொருள், நிற்கும் போதும் உள்ள பொருள் அதாவது ஒரே உலகம் மூவேறுவிதங்களாய் வடிவம் மாறும் ஒடுங்கியபோது காரண வடிவமாயிருக்கும், தோன்றியபோது காரிய வடிவமாய் வரும், நிற்கும்போது அக்காரிய வடிவில் வளரும் இவ்வாறு வடிவம் மாறும் உலகம் சித்தன்று; சடம் ஆதலால் இது தானே தன் வடிவத்தை மாற்றிக் கொள்ளமாட்டாது மண் தானே தன் வடிவத்தைக் குடமாக மாற்றிக்கொள்ளமாட்டாது அதனை அவ்வாறு மாற்றக் குயவன் ஒருவன் வேண்டும் அவ்வாறே உலகின் காரண வடிவத்தைக் காரிய வடிவமாக மாற்றுதற்கும், அவ்வடிவில் அதனை வளர்ப்பதற்கும், மீள அதனைக் காரண வடிவமாக ஒடுக்குதற்கும், சேதனனாகிய கர்த்தா ஒருவன் வேண்டும் இக் கருத்தினை யுணர்த்தவே இச் சூத்திரம் 'அவை ...தோன்றிய' என்னாது 'அவை தோற்றிய' என்ப பிறவினையில் ஓதியது.

---

[1] சூ 1, பா 6 [2] சூ 1, பா 5

எடடாம பாடம

இவவுலகம மாறி மாறி முததொழிறபடும

இவவுலகம தோறறம நிலை ஒடுககமாகிய மூனறு தொழிலகளைப் பொருநதி நிறகு மெனறோம[1] இம மூனறு தொழிலகளையும ஒரே முறைதான பொருநதி நிறகுமா? அனறி மாறி மாறிப பொருநதி நிறகுமா? எனபதை ஆராயவாம இவவுலகம எனறும உளள பொருள என றோம இதன தோறற நிலை யொடுககஙகள வடிவமாறு தலே எனறோம[2] இவ வடிவ மாறுதல காததாவாலன றித தானே நடைபெறுமேல அதறகு யாதும பயன வேண டப்படுவதிலலை இவவடிவ மாறுதல சேதனனாகிய காத தாவாலேயே யுளதாக, அஃது யாதானும பயன கருதியே அக காததாவால செயயபபடல வேணடும இவவுலகினைத தோறறுவிககு முனனா அது ஒடுஙகியனறோ கிடநதது. ஒருபயன கருதியனறோ அவவாறு ஒடுஙகிக கிடநத உலகம தோறறபபடுவதாயிறறு அதுபோல இனி ஒடுககபபடும் இவவுலகமும மீளவும அப பயன வேணடபபடும வரை தோறறபபட வேணடுமனறோ?

எனவே, இம முத தொழிலாற கருதப்படும பயன வேணடபபடும வரை ஒடுஙகின உலகம ஒடுஙகியவாறே நிலைாது மீளவும மாறி மாறித தோனறி நினறொடுஙகிக கொணடு நிறகு மென முடியும. இக கருததினை உணாத தவே இச சூததிரம உலகினை உளதாய ஒடுககும எனறோ தாது, ஒடுககததின பினனரும ஒடுஙகிய அழிததற கடவுளி

---

[1] சூ 1 பா 5 [2], [3] சூ 1, பா 6

ளினறும உளதாம எனனும பொருளேயும அடககி 'ஒடுஙகி உளதாம' எனறேதியது.[1]

ஒன்பதாம் பாடம்

இவவுலகிறகுக காததா அதன சஙகார காரணனே

இவவுலகம மாறி மாறி முததொழிறபடு மெனறேம[2] அவவாறு தொழிறபடுததுவது ஒரு சேதன காததா என றும சொனனேம,[3] இவவுலகில சேதனப பொருளகளும அசேதனப பொருளகளும உள வெனறுஞ சொனனேம[4] எனறல இச சேதனப பொருளகளில யாதானும ஒனறே உலகின காததாவாதல கூடுமா? எனபதை ஆராயவாம. இவவுலகம ஒரு காலதது ஒரு சேர ஒடுஙகுமெனறேம்[5] இவவொடுககமே 'சாவ சஙகாரம'[6] எனபபடும. இசசாவ சஙகார காலததில இச சடவுலகப பொருளகள யாவும ஒடுஙகுமெனபது முனனரே விளககபபடடது[7] இக காலததுச சிததுலகப பொருளகளாகிய சேதனாகள எவ வாறுவா எனபதை முதறகண ஆராயவோம

இவவுலகிற காணபபடும சேதனப பொருள்கள யாவும அசேதனப பொருளகளோடு சோநதே காணப்படுமென றேம[8] எனறல இவவுலகிலுளள அசேதனப பொருளகள யாவும் ஒடுஙகிய காலதது அவறறேடு கூடி நினற சேதனப் பொருளகள யாவுமே காணப்படாது மறையுமெனபதாய முடியும. அதாவது இச சேதனப பொருளகளும் ஒடுஙகு

---

[1] சிவஞான போதம் 2ம சூததிரததுப 'போககு வரவு' எனனும் வாககியததிறகுச சுவாமிகள எழுதிய விசேட வுரையைப பாரகக

[2] சூ 1, பா 8 [3] சூ 1, பா 7 [4] சூ 1, பா 2 [5], [6] சூ 1, பா 5

[7] சாவசஙகாரம—எலலா உலகும அழியும் ஊழி, பேரூழி

[8] சூ 1 பா 2

மெனபதாய முடியும இவறறின ஒடுககமாவது யாது என
பது பினனா விளககபபடும[1] இவவொடுககம எவவாருயி
னும சாவ சஙகார காலததில சேதனப பொருளகளும்
விளககமினறி மறைவதால ஒடுஙகிய இச சடவுலகம அவை
களால தொழிறபடுமாறிலலை இச சாவ சஙகார காலத
தும தான ஒடுஙகாது இச சடவுலகததை ஒடுககியவனே
நீள அதனைத தோறறுவிததறகுரியன இவனே 'சஙகார
காரணன' எனப்படுவன

இவனே தனு கரண புவன போகஙகளாகிய எலலா
அசேதனப பொருளகளையும தோறறுவிததுச சேதனப
பொருளகளோடு கூடடுவிதது, அசசேதனப பொருளகளை
விளககமுறுமபடி செயபவன தோறறுதற கருததாவை
யும ஒடுககததினினறு மாறறித தோறறத தொழிலில
நிறுததுபவன இவனே திதி காததாவையும ஒடுககததி
னினறு மாறறித திதித தொழிலில நிறுததுபவனும
இவனே எனவே உலகின தோறறம நிலை ஒடுககஙகளாகிய
மூனறு தொழிலகளையும செயயும காததா இவனே என
முடியும இதுவனறி இவனுககுத தோறறக கேடுகளிலலை
யெனபதும இவன அநாதிப பொருளெனபதும பெறப
படும இககருததினையே இச சூததிரம 'ஒடுஙகி உளதாம'
என உணாததும இவவாககியததின பொருள ஒடுஙகி
யாகிய சஙகார காரணனினினறும உளதாம எனபது

சேறறினின றுணடாகாது அதனை ஆதாரமாகக
கொணட கிழஙகினின றுணடாகிய தாமரை 'பஙகஜம'
எனப்படுவது போலச சஙகார காரணனினினறு உணடா
காது அவனை ஆதாரமாகக கொணட மறறொனறினினறு

---

[1] சூ 1, பா 12

உணடாகிய உலகமும சஙகார காரணனினினறு உண டாவதாயச சுருதிகள கூறும எனருல, சஙகார காரணன இவவுலகின காரணன அலலனே வெனின? கூறுதும.

காரணம் மூனறு வகைப்படும அவை முதல, துணை, நிமித்த மெனபன குடததிறகு மண முதறகாரணம, தணடசககரஙகள துணைக காரணம், குயவன நிமித்த காரணம இவவுலகிறகும இவவாறே முதல, துணை, நிமித்த காரணஙகள உள அவறறுள சஙகார காரணன இவவுலகின நிமித்த காரணனுவன இதன முதற காரணம வரும பாடததிலும துணைககாரணஙகள வருஞ சூததிரததிலும விளககப்படும

பத்தாம பாடம

இவவுலகின முதறகாரணம மாயை

சஙகார காரணன இவவுலகின நிமித்த காரணனென றும அதன முதறகாரணம வேறெனறு எனறுஞ சொன னேம[1] அம முதற காரணநதான யாது எனபதை ஆராய வாம உலகம எககாலததும உளள பொருள எனறேம[2]. தோனறிய காலததும ஒடுஙகிய காலததும உளள பொரு ளெனறேம தோனறியகாலதது நமமாற காணபபடும இவவுலகமாய விரிநதுளளதை அறிவோம ஒடுஙகிய காலதது எவவாறுளளது எனபதே நாம் ஆராயவேணடு வது. உலகம ஒடுஙகியபோது அதன காரண வடிவமாக மாறும எனறேம[3]. இக காரணபபொருளே '**மாயை**' எனபபடும இசசொலலிலுளள '**மா**' தோறறததையும

1. சூ 1 பா 9   2. சூ 1 பா 6   3. சூ 1 பா 7

‘யா’ ஒடுககததையும உணாததும அதாவது இசசொல லின பொருள ஒடுஙகித தோனறுதறகு இடனாய நிறபது.

இம்மாயை வியாபகமாயுள்ள ஒரு சூககும சடப பொருள. இது வியாபகமா யிருததலினாலே இதறகுத தோற றக கேடுகளிலலை இது அநாதிப பொருளகளில ஒனறு இதி னினறுணடாகிய உலகமே தோறறக கேடுகளை யுடையது இது அததோறறக கேடுகட கிடனாய மாததிரம நிறபது உலகப பொருள்களை யாவும ஒடுஙகுமபோது இதனுள ளேயே அவறறின சூககுமரூபமாய மாறி யொடுஙகும மீளத தோனறும்போது இதனினினறே மேறகூறிய சூககுமப பொருளகள யாவும தூலரூபமாய வெளிவரும. யாது யாணடு ஒடுங்கும, அது அதனினினறே தோன றும இவவுணமை ஒரு தூலபபொருடகும் அதன சூககும காரணபபொருடகுமேயனறி ஒரு தூலப பொருடகும் அதன தூல காரணப் பொருடகு மனறு விததினினறுண டாகிய மரம் அவவிததில ஒடுஙகுவதிலலை விதது, மரம இவவிரணடும தூலமாதலால இவவுணமை அவறறிறகுப பொருநதாது ஆனால மரம் அதன சூககும காரணததில ஒடுஙகுவதில தடையிலலை. அபபடியே இவவுலகமும் அதன சூககும காரணமாகிய மாயையில ஒடுஙகுவதில தடையிலலை.

ஆனால சஙகார காரணனும் சூககுமப் பொருளாத லால அவனுளளே உலகம் ஒடுங்காதோ எனின ஒடுங காது. இசசங்கார காரணன சிததுபபொருள. உலகப பொருளகள யாவும சடம் சடம சடததில ஒடுஙகு மென பதும் மீள அசசடததினினறு வருமெனபதுமே பொருத்

தம் இதுவன்றி சடப்பொருள் சித்தினின்று வருதலும் அதனுள் ஒடுங்குதலும் பொருந்தத மன்று, இயற்கை[1] விரோதம் ஆதலாற் சங்கார காரணன் இவ்வுலகிற்கு முதற் காரணனுமாறில்லை, நிமித்த காரணன் மாத்திரமே. மாயையே இவ்வுலகின் முதற்காரணம்.

ஆனால் கடவுள்பால் இவ்வுலகம் தோன்றியதாய்ச் சுருதிகள் சொல்லுவது என்னை எனின் கூறுவோம் இவ்வுலகம் சங்கார காரணனை ஆதாரமாகக் கொண்ட வேறு காரணத்தினின்று உண்டாகும் என்றோம்[2]. அவ்வேறு காரணமே 'மாயை' என்றுஞ் சொன்னோம் எனின், மாயை சங்கார காரணனாகிய கடவுளை ஆதாரமாக வுடையது என்பது பெறப்படும் வித்தினின்று தோன்றிய முளையை அவ்வித்துக்கு ஆதாரமாகவுள்ள மண்ணினின்றுந் தோன்றியதாய்ச் சொல்லுவதுபோல, மாயையினின்று தோன்றிய உலகத்தை அதற்கு ஆதாரமாகிய கடவுள்பால் தோன்றியதாய்ச் சுருதிகள் கூறும். எனின், கடவுளின் ஆதரவின்றி உலகம் தோன்றாதோ எனின், தோன்றாது மண்ணின் ஆதரவில்லாத வழி வித்தினின்று முளை தோன்றாதது போலக், கடவுளின் ஆதரவில்லாத வழி மாயையினின்று உலகம் தோன்றுவதுமில்லை இவ்வுண்மைகள் யாவும் உணர்த்தவே இச்சூத்திரம் '**மலத்து ஒடுங்கி உளதாம்**' என இயைபுற ஓதும் மலம் என்னும் இச்சொல் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூவகை மலங்களையும் உணர்த்தும் பொதுச்சொல். கன்மமலம் வருஞ் சூத்திரத்தில் விளக்கப்படுவதால், இச்சூத்திரத்திலுள்ள இச்சொல்

---

[1] சற்காரிய வாதம், (The law of Nature) [2] சூ 1 பா 3

ஏனையிரணடு மலங்களையும உணாத்தும. அவறறுள இப்
பாடத துணாததபபடடது மாயாமலம.[1]

பதினோராம் பாடம்

இவவுலகம ஆணவமல நீககததினபொருடடு முத்தொழிறபடும

உலகினைக காததா தொழிறபடுததுவரெனறேம[1]
அதுவும ஒரு பயன கருதியே எனறேம[2] இபபயன அக
காததாவால யாா பொருட டுக கருதபபடுவது? தன
பொருடடா? பிறாபொருடடா? தன பொருடடேல,
அககாததா தனக கெனறோ குறையுடையராய முடிவா.
ஆதலால இபபயன அககருததாவின பொருடடனறு
எனறால அககருததாவை யனறிப பயனை வேணடி
நிறகும பொருள்களுமிருததல வேணடும அவை'கள்
அறிவுடையனவாயு மிருததலவேணடும அறிவுடை
பொருள்களே பயனகொளளுதறகுரியன அவையே உயிா
கள எனப்படும். இவவுயிாகள உள எனபதும இவறறின
தனமை இனனதெனபதும் வருஞசூததிரஙகளில விளக
கபபடும், இவவுயிாகள பயனடைதற பொருடடே உலகம
தொழிறபடுததபபடடுவரும இபபயன நூதனமாயத
தோனறுவதெனறு முனனில'லாதது எனறுந தோனறுது.
இபபயன எனறும இருநதாலும் அதனை உயிாகள துயக
காதபடி அவவுயிாகளினபால ஓா தடையுளளது இத
தடையே அறிவுப பொருளகளாகிய உயிாகளை அறிய

[1] 1-ம் சூததிரதது 'இலயிதத' எனறு துவககிய வெண்பா
வினையும, அதறகுச் சிவஞானசுவாமிகளியறறிய உரையையும்
பார்கக.

[2] 1 சூ 1 பா 7 சூ 1 பா 8

வொடடாதபடி தடுபபது எனபது பினனா விளககபபடும். இத்தடை நீஙகினனறி உயிா எவவகைபபொருளேயும அறியமுடியாது எவவகைப பயனேயும துயககமுடியாது. இததடையே ஆணவமஎனறு சொலலபபடும. வியாபகமாயுளள உயிரை அணுததனமை யடையசசெயவதால ஆணவம எனப்படும எனருலும இது வியாபகமாயுளள ஓா சூககும சடபபொருள இதறகுத தோறறக கேடுகளிலலே. இஃது அநாதிபபொருளகளில ஒனறு இது பொருளால ஒனறேயாயினும அனேக ஆனமாககளறிவினேயும மறைபபது. ஆனமாககளின அறிவு பல வேறுவிதமாயுளளதாதலால அதனே மறைககும இவவாணவததின சததியும பல வேறுவிதமாயுளளது இருள பொருளால ஒனறேயாயினும பலா கணகளே மறைபபதுபோல, இம்மலமும் பலா அறிவினே மறைககும் இருள கணணெளியைத் தடைசெயது நிறபதால அதனே ஒளியினமை எனனது, பொருளே எனபோம அபபடியே இவவாணவமும உயிரின அறிவைத தடைசெயது நிறபதால பொருளேயாம. இததடையை யுடைய உயிாகளே பெதத உயிாகள் எனபபடும இப்பெதத உயிாகள் இததடையை எவவாறு கடபபன எனபதே ஈணடு ஆராயவேணடுவது.

ஒரே இருள் பலா கணகளே மறைததாலும ஒவவொருவரும தனிததனி விளககொளியினுதவியால, அவவிருளின சகதியை ஒரு சிறிது கடபபதை அறிவோம அபபடியே ஒரே ஆணவம பலா அறிவினே மறைததாலும் ஒவவொருவரும கடவுளால தததமககுத தோறறுவிககப்படட உடல கருவிகளால அவவாணவததின தடையையும ஒரு சிறிது கடபபா. இவவாறு கடததறகெனறே உயிாககு உடல

கருவிகள தோறறுவிககப்படுவன எனபது பெறபபடும. ஆனால இவவுடலகருவிகளின ஒடுககமும இவவாணவ நிவிரததியின பொருட்டா? ஆம. வருததமான தொழிலைச செயயும் ஓருவன அததொழிலை இடைவிடாது செயயின அதனைச செயதுமுடிகக ஏலாதுபோவதை யறிவோம இவவாறனறி இடையில இளைபபாறிச செயவனேல, ஒரு காலததிற செயதுமுடிப்பன எனபதையும அறிவோம உயிர, உடல கருவிகளின உதவியைககொணடு ஆணவ நிவிரததிபெறுவதும் இவவாறே இவவுயிர, உடலகருவிகளோடு இடைவிடாது தொழில செயயின சலிபபெயதி ஆணவநிவிரததி பெருது நினறுவிடும இஃதனறி இடையில ஒடுஙகி இளைப்பாறிமேல, எனறேனும ஆணவ நிவிரததி பெறுவதிற சநதேகமிலலை ஆதலால இவவுலகின ஒடுககமும அதன தோறறமபோல ஆணவ நிவிரததியின பொருட்டே யெனபது பெறபபடும இவவிரணடிறகும இடையேயுளள நிலைததொழிலும அதன பொருட்டே யாம. ஆகவே உலகின முததொழிலகளும உயிரகளின ஆணவமல நிவிரததியின பொருட்டே என முடியும. இம் முடிபையே இசசூததிரம '**ஒடுங்கி மலத்து உளதாம்**' என றுணாததும். மலதது ஒடுஙகி மலதது உளதாம எனவிரிநது உலகின தோறறம, நிலை, ஒடுககங்களாகிய மூனறு தொழிலகளும ஆணவமல நிவிரததியின பொருட்டே எனபதை யுணாததும. இவவாககியததிலுளள '**மலம்**' எணடு ஆணவ மலததை யுணாததியது.

பன்னிரண்டாம் பாடம்

இவவுலகின முதறகடவுள அரனே

இவவுலகின காததா சஙகாரகாரணனே எனறோம இவனே இவவுலகினை ஒருசேர ஒடுககுபவனெனறோம[1]. இவனால இவவுலகம ஒடுஙகுமபோது, ஏனைச சேதனா களும ஒடுஙகுவரெனறும கூறினோம[1] எனவே இவன ஒருவனே சேதன அசேதன உலகஙகள எலலாவறறையும ஒடுககுபவன எனபதாயிறறு இதுபறறியே இவன 'அரன' எனபபடுவன அரனெனபதன பொருள சஙகரிப பவன எனபது இவவரனே சாவசஙகார காரணன சங காரத தொழிலேயனறி ஏனையிரணடு தொழிலகளைச செய பவனும இவனே எனறோம[1] இமமூனறு தொழிலகடகும வேறு காததாககளிருபபினும் அவா யாவரும் இவனால ஒடுககபபடுவரெனறும, மீள இவனாலேயே தததம தொழி லில நிறுததபபடுவரெனறுஞசொனனோம[1]. இககாததா கடகனறி மறறை உயிாகடகும இவவரனே மாயையி னினறு உடல கருவிகளைத தோறறுவிததது, அவறறை உயிா களோடு கூடடுவிததது, அவைகளைப பநதிததுளள மலததை நீககுவனெனறுஞ சொனனோம[2] இவவுடல கருவிகள உயிாகடகுத தோறறுவிககபபடுங காலதது அவறறின அறிவு விளஙகியும அவைகள ஒடுககபபடுஙகாலதது அவற றின அறிவு மழுஙகியும நிறகும. உயிாகளின அறிவு விளஙகி நிறறலே அவறறின தோறறம் எனனலாம அவைகளி னறிவு மழுஙகிநிறறலே அவறறின ஒடுககம எனனலாம. இத்தோறற ஒடுககஙகளனறி உயிாகடகுத தோறற ஒடுக கஙகளிலலை அவைகள சிததது, சடபபொருளகளே தோனறி ஒடுஙகுவன, எனறோம[3] எது எவவாறாயினும

---

[1] சூ 1 பா 9 [2] சூ 1 பா 11 [3] சூ 1 பா 2

உயிர்களின் அறிவு இவ்வரனாலே விளங்கியும் மழுங்கியும் வருவதால் அவைகட்குச் சுதந்திரமென்பதின்றாம். சுதந்திர முடையான் அரன் ஒருவனே. இவன்மாட்டு மற்றெல்லாப் பொருள்களும் பரதந்திரமாய் நிற்கும். சடவுலகமுற்றும் இவனாலேயே தொழிற்பட்டுப் பரதந்திரமாய் நிற்கும். சேதன உலகமும் அவ்வாறே.

இனி இவனும் முத்தொழிலியற்றுவதால் பரதந்திர னாகானோ? எனின், ஆகான். இவன் நம்மனோர்போலக் கரணத்தாற்றொழில் செய்யான், சங்கற்பமாத்திரையானே தொழில் செய்வான். அதாவது இவனது சந்நிதிமாத்திரை யானே உலகம் தொழிற்படும். இத்தொழிற்பாட்டால் இவ னுக்குப் பரதந்திரமெய்துதல் இல்லை. காலம் எல்லாத் தொழில்களையும் செய்தும் தான் விகாரமின்றி நிற்கும். அதுபோல இவ்வரனும் தான் இயற்றுந்தொழிலில் தொடக்குண்ணாது சுதந்திரனாயே நிற்பன். இவனது சுதந் திரத்திற்கு எவ்வொன்றானும் இழுக்கில்லை. இவன்பால் எல்லாச் சித்துப்பொருள்களும் சடப்பொருள்களும் பர தந்திரமே. இதுபற்றியே இவன் 'ஆதி' அல்லது முதல் வன் எனப்படுவன். இக்கருத்தையே இச்சூத்திரம் '**அந்தம் ஆதி**' என்றுணர்த்தும். ஈண்டு '**அந்த**' மென்றது அந்தமாகிய ஒடுக்கத்தைச் செய்யும் அரனையும் '**ஆதி**' யென்றது அவனே முதன்மையுடையான் என்பதையும் உணர்த்தும். இனி, இந்நூலின் அடுத்த ஐந்து சூத்திரங்களிலும் கடவுளை '**முதல்வன்**' என்னும் பெயரால் வழங்குவோம்.

☞ குறிப்பு — இச்சூத்திரத்து முதற்பாட்டத்திற் குறிக்கப்பட்ட சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பு என்பன முடிவுரையில் விளக்கப்படும்.

முதற் சூத்திரம் முற்றிற்று

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அவையே தானேயாய, இருவினையிற்
போக்கு வரவு புரிய, ஆணையின
நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே

முதற் பாடம்

பெதத உயிாகள இறததல பிறததலகளைப புரியும

முதலவன பெதத உயிாகளின் பொருட்டு முத தொழில செயவானென்றோம்[1] முததொழில என்பது முதற காரணமாகிய மாயையினின்று உலகினைத தோற்றி நிறுததி ஒடுக்குதலென்றும சொன்னோம்[2]. உலகின் தொழிறபாடாவது அதிலுள்ள எலலா சடப பொருள் களின தொழிறபாடாம் இசசடப் பொருளகள யாவும உடல, கருவி, உலக, இன்பமென்னும நான்கு பிரிவில அடஙகும இவற்றுள் உடல என்பது ஓா உயிரைப பொருந்தியுள்ள எவவிதத தேகமுமாம இத்தேகமும என்றும நிலைததிருபபதிலலை ஏனை யொவவொரு பொருளும் ஒடுங்குவதுபோல இததேகமும ஒடுங்கும. யாதானும் ஒரு பொருள் ஒடுங்குமபோது அது சூககுமவடிவாய மாறி அதறகுக காரணமான சூககுமப பொருளிலேயே ஒடுஙகு மென்றோம்[3] காரியப பொருள் ஒடுஙகும போதெலலாம் அதன காரணமான சூககுமப பொருளும் உடன் ஒடுஙகுவ திலலையென்றும, மீளவும ஒரு காரியததைத் தோறறுவிககு மென்றுப் சொன்னோம்[4] அபபடியே இததூலதேகம ஒடுங

---

[1] சூ 1 பா 11 [2] சூ 1 பா 10 [3] சூ 1 பா 10 [4] சூ 1 பா 13

கும்போது இதறகுக காரணமான நுணணுடலும உடன் ஒடுஙகுவதிலலே. இசசூககும தேகததினுளளேயே அத தூலதேகப பொருளகள யாவும சூககுமமாய மாறி யொடுங கும மீள இதனினினறே வேறெரு தூலதேகம உணடா தறகும இடனும் நிறகும இதுவேயுமனறி வேறுவித தேகஙகளைத தோறறுவிததறகும இடனும் நிறகும ஆகவே இததூல தேகததோடு கூடியிருநத உயிா அததூல தேகம கெடடொழிநதபோது தனககு யாதொரு தேகமு மினறி நிறகுமெனபதனறு அததூலதேகம கெடடபோ தும கெடாதுநிறகும சூககும தேகததைப பொருநதி நிறகும. மீள அசசூககும தேகததினினறும வேறு தூல தேகம உணடாகும்போது அதனேடு கூடியும வரும எனவே உயிா ஒரு தேகததை விடடு மறறெரு தேகததைப பறறுதலன்றி வேறிலலே அது கூடியிருநத தூலதேகம ஒடுஙக உயிா அதனைவிடடு நீஙகுதலே அதன இறததல எனபபடும. அவவாறு நீங்குதல அததூல தேகப பொருள களயாவும சூககுமப பொருளகளாய மாறியபின தான எனபதனறு அபபொருளகள் காலாநதரததில மாறுவன சிறிது சிறிதாய மாறுவன அவைமாறி ஒடுஙகத தொடங் கிய அககணமுதலே, அவறறுலாகிய தூல உடமபில உயிா தஙகி நிறகுமாறிலலே தாமே மாறிககொணடிருககும பொருளகள உயிா தஙகுதறகு இடனுய அமைநது நிறபது எபபடி? அவவாறு அமைநது நிறகும வனமையை இழநது விடுமன்றே? ஆதலால உயிா அததூல தேகததினினறும நீஙகி அதறகுக காரணமான சூககும தேகததில மாததிரம தஙகுவதாகும. ஆனுல இசசூககும தேகத்தினின்று வேறு மொரு தூலதேக முணடாகலாமெனறு மேலே சொன

ளேம். இவ்வாறுண்டாகும் பரு உடலில் உயிர் மீள வருதலே அதன் பிறத்த லெனப்படும் இவையன்றி உயிரே இறக்கும் பிறக்குமென்பதன்று உயிர்கள் என்றுமுள்ளன. அவைகள் அறிவாகாரமாயுள்ளவைகள் அவைகள் சுட்டுப் பொருள்களல்ல அவைகளுக்குத் தோற்றக் கேடுகள் கிடையா பிறப்பு இறப்பு இல்லை அவைகட்குள்ள இறப்புப் பிறப்புக்கள் அவை தனித்தனி கூடியுள்ள பரு உடல் ஒடுங்க அதனைவிட்டு நீங்குதலும், மீள வேறொரு தூலதேகமுண்டாக அதனோடு வருதலுமே இவ்விறத்தல் பிறத்தல்களையே இச்சூத்திரம் 'போக்குவரவு புரிய' என்றுணர்த்தியது ஈண்டுஉயிர்கள் என்பது தோன்று எழுவாய்.

இரண்டாம் பாடம்

பெத்த உயிர்கள் மாறிமாறி இறத்தல் பிறத்தல் புரியும்

உயிரோடு கூடியிருந்த பருஉடல் மாறியொடுங்க, உயிர் அதனைவிட்டு நீங்கலே அதனை இறத்தல் எனறோம்[1]. இவ்வாறு இறந்த உயிர் மீளவும் பிறக்குமா? அன்றி இறந்து ஒழிந்தே போகுமா? என்பதையும் ஆராயவேண்டும். ஒடுங்கிய ஒவ்வொரு பொருளும் ஒடுங்கியவாறே கிடவாது மீளவுந் தோன்றுமெனறோம்[2] இவ்வுலகனைத்தும் ஒடுங்கிய பின்னரும் மீளத் தோன்றுமெனறோம்[3]. இவ்விருதிறத் தோற்ற ஒடுக்கங்களின் பயன் ஆணவமல நீக்கமென்றுஞ் சொன்னோம்[4] அதாவது சகல உயிர்களும் ஆணவத்தலையினின்றும் நீங்கும் வரை மேற்கூறிய இருதிறத்துத் தோற்ற ஒடுக்கங்களும் மாறிமாறி நிகழும். அதுபோல எந்த உயிரும் தன்னறிவைத் தடைசெய்துள்ள ஆணவத்தினின்றும்

[1] சூ 1 பா 1 [2] சூ 1 பா 8 [3] சூ 1 பா 11

நீங்குமவரை மாறிமாறி இறததல பிறததலகளைப பொருந துமா ஆகவே, ஓர உயிர இறநததும் இறநதொழிநதே போமெனபதனறு அதன் அறிவைத தடுததுளள ஆண வம நீஙகும் வரை பிறநதிறநது கொணடே வரும. இவ வுணமை விளககுதறகே இசசூததிரம வரவுபோககுபுரிய எனறது, இறநத உயிர மீளவும பிறககுமெனபதை உணாததப 'போககு' என்பதை முன் வைததுப் 'போககு வரவுபுரிய' என்றோதியது

மூன்றும் பாடம்

பெதத உயிரகள தததம இருவினைககேறப இறததல பிறததலகளைப புரியும

ஓர உயிர இறநததும அது கூடியுளள தூலதேகம சூககுமப பொருளகளாய மாறி அதறகுக காரணமாயுள்ள சூககும தேகததில ஒடுஙகுமென்றோம்[1] அசசூககும தேகததினினறு மீளவும ஒரு தூலதேகம தோனறுமென றும சொன்னோம்[2] மீளததோனறும தூலதேகம் முன னிருநத தேகமன்று சூககும தேகம ஒனறேயாயிருந தாலும, அதனினின்று தோன்றும தூலதேகம பிறவி தோறும வெவவேறே அனறியும ஓர உயிர பொருநதி யுளள தேகமும மறறோருயிர பொருநதியுளள தேகமும வெவவேறாகவே காணபபடும. ஓர உயிர மனித தேகத தையும மறறோருயிர மிருக முதலிய தேகததையும, ஓர உயிர உறுதியான தேகததையும மறறோருயிர உறுதியறற தேகததையும, ஓர உயிர சுகதேகததையும மறறோருயிர துககதேகததையும இவவாறு பலவிதமாயப பேதபபடட சரீரஙகள உயிரகடகிருககவும காணகிறோம்.

---

[1] சூ 11 பா 1   [2] சூ 11 பா 2

இதுவுமன்றி ஒரு தேகம பல ஆணடுகள அழியாதிருகக வும மறறொன்று சிலநாடகளிலும சில கணஙகளிலும அழியவும காணகிறோம. இததேகஙகளை இவவாறு பேதப படத தோறறுவிபபவன் ஏனையுலகப பொருளகளைத தோறறுவிககும முதலவனே இமமுதலவன இததேகங களை யாதும நியதியின்றி இவவாறு பேதபபடத தோறறு விபபானு? அனறி யாதானும நியதிபபடி தோறறுவிப பானு? அநநியதிதான யாது? என்பதை ஆராயவாம். முதலவன் நியதி இன்றி உயிாகடகுப பேதபபட்ட சரீரங களைத தோறறுவிப்பானென்பது பொருநதாது எலலா வுயிாகளையும ஒனறுபோல நடததும முதலவன் அவவுயிா கள்பால யாதுங காரணமினறிப பேதமசெயயான ஆகவே இததேகஙகளை நியதிபபடுததுதறகு ஏதுவான காரண மொனறிருததலவேணடும. இநநியதி காரணமே வினை யெனபபடும

வினை என்பதறகுச செயல என்பது பொருள ஒவ வோருயிரும் தூலதேகததோடு கூடியுளளபோது பலவித செயலகளைச செயயும இசசெயலகளை விருபபு வெறுப போடும செயயும, விருபபு வெறுபபினறியும செயயும. விருப்பு வெறுபபின்றிச செயயப்படும் செயலகள தூல தேகததை மாததிரம தாககுவனவாதலால, சித்துபபொரு ளாகிய உயிரினைத தாககா விருபபு வெறுபபோடு செயயப் படும செயலகளோ அறிவினையும தாககுவனவாதலால, உயிாகளையும் பநதித்து அவவுயிாகள இறககுஙகாலதது அவறறின சூககும தேகஙகளில தஙகினறு அவவுயிா கடகுச சுகதுககஙகளாகிய பலனகளை நியதியிடடுக கொடுககும். இவவாறு பலன்களைத தநதவை போக

எருசியவினையே, சூக்கும தேகங்களினின்று, தனித்தனி தோன்றும் தூல தேகங்களையும், அத்தூல தேகங்களோடு கூடிய காலத்து அனுபவிக்கும் இன்பத்துன்பங்களையும் நியதிப்படுத்தும் இவ்வினை இருதிறப்படும். அவை நல்வினை தீவினை யென்பன. இவ்விருவினைகளும் பிறவி தோறும் உயிர்களால் ஈட்டப்பட்டுவரும் இவ்வினைகள் பொருளல்லவாயினும், உயிர்கள் இவ்வினைகளை யியற்றும் படி செய்வதான காரணம் ஒன்றுண்டு இக்காரணந்தான் மூலகன்மம் என்று சொல்லப்படும் இம்மூலகன்மமும் வியாபகமாயுள்ள சூக்கும சடப்பொருள். இதுவும் அநாதியேயுள்ளது இது தன்னுள் இருவேறு கூறுயிருப்பதால் இதனால் இயற்றப்படும் வினைகளும் இருவகைப்படும். இவ்வினைகட்கு ஏற்பவே ஒவ்வோருயிரும் தேகத்தினை யெடுப்பதும் விடுப்பதுமாம் அதாவது உயிர்களின் பிறப்புக்களை நியதிப்படுத்துவது அவ்வுயிரின் வினையே அவற்றின் இறப்புக்களை நியதிப்படுத்துவதும் அதுவே. இவ்விறத்தல் பிறத்தல்களுக்கு நடுவே உயிர்கட்குவரும் சுகதுக்கங்கட்கு நியதிகாரணமும் அதுவேயாம் இக்கருத்துக்களை யெல்லாம் உணர்த்தவே இச்சூத்திரம் 'போக்குவரவுபுரிய' என்றுமட்டும் ஓதாது 'இருவினையின் போக்குவரவுபுரிய' என்றோதியது.

நான்காம் பாடம்

உயிர்கட்கு இறத்தல் பிறத்தல் முதலியவற்றை நியதி செய்பவன் முதல்வனே

இருவினை உயிர்கட்கு இறத்தல் பிறத்தல் முதலியவற்றை நியதிபண்ணுமென்றோம்[1]. என்றால் அவ்வினை தானே நியதிபண்ணுமா? வேறொருவன் ஏவல் வழி நின்று

---

[1] 11 சூ பா 3

நியதிபணணுமா? எனபதை ஆராயவாம. வினை உயிாகட கு
இறததல பிறததலகளைச செயதற பொருட்டு அவவுயி
ரினைப பநதிதது நிறகுமென்ருேம்[1] அது சடமானதால
தானே உயிரினைப் பநதியாது உயிா சிததெனருலும்
தாஞய அறியுந தன்மையுடைய தனறு. முதலவன அறி
விககவே அறியுந தனமைதது எனபது வருஞசூததிரததில
விளககப்படும்[2] ஆகவே அவவினை முதலவஞலேயே உயிா
கடகுக கூடடப்படல வேணடும. இனறேல வினை உயி
ரினைப பநதிககுமாறிலலை உயிா இறததல பிறததலகளையும
சுகதுககஙகளையும பொருநதுமாறுமிலலை ஆதலால முதல
வனே இவவினையைக கருவியாககொணடு உயிாககு
அப்பலன்களைக கொடுககின்ருன ஓா அரசன தன் பாடி
காவலனைககொணடு தன நகரியைப் பாதுகாககுஙகால
அபபாடிகாவலன அவவரசன ஏவலவழி நினறு பாதுகாப
பதுபோல வினையும முதலவன ஆணைவழி நினறு உயிா
கடகு அப்பலனைக கொடுககும. என்ருல உயிாகடகு
இறததல பிறத்தல முதலிய பலனகளைக கொடுபபது
அறைறின வினையா? அனறி முதலவஞ? எனில, வினை
யனறு முதலவனே உழவாசெயயுந தொழிறகுததகக
பலனை உழவுத தொழிலே கொடுககுமெனறு சொலலோம்.
விளைநிலமே கொடுககுமெனறு சொலவோம. உழவுத
தொழில கொடுககுமெனபது அபபயனை நியதியிடுவதனறி
வேறிலலை. உயிாகள் செயயும வினையும அதுபோலவதே.
இவவினை உயிாகடகுப பலன்களை நியதியிடடு மாத்திரம
கொடுககும முதலவனே அநநியதிபபடி பலன்களைக
கொடுபபவன அதஞல முதலவன் வினையிற பரதநதிர

---

[1] சூ 11 பா 3 [2] சூ 111 பா 7

ஞுகான ஓா எசமானன தன வேலையாளாகககு அவரவா வேலைககுத தகக கூலி கொடுபபதால அவவேலையாளா பால அவவெசமானன பரதநதிரனுதலிலலை முதலவனும அவவாறே இககருததுககளையெலலாம உணாததவே இச சூததிரம 'இருவினையிற போககுவரவு புரிய' என நிறுத தாது 'ஆணையின இருவினையின்' என இயைநது பொருள தரும்படி 'இருவினையிற போககுவரவு புரிய' எனபதை 'ஆணையின்' எனபதனேடு அடுதது வைததோதியது

ஐநதாம் பாடம்

முதலவன உயிாகளோடு ஒனருய நிறபன

பெதத உயிாகள இறததல பிறததல புரியுமெனருேம[1] ஒருயிா தான தஙகிய பரு உடலைவிடடு நீஙகுதலே அதன இறததலென்ருேம[2] மீள வேருொ பரு உடலில தங்க வரு தலே அதன் பிறததலெனறுஞ சொனனேம[3] ஒருயிா யாதானும ஒரு பரு உடலில தஙகி நிறகுமபோது அதனுற செயயபபடும செயலகளே சூககும வினையாய மாறி, அத ஞல அபபாலெடுககபபடும தூலதேகததினையும அதனேடு கூடி யனுபவிககும சுகதுககஙகளையும நியதிபபடுததுமெனறுஞ சொனனேம. அவவாறு 'நியதிபபடுததுவதும முதலவன ஏவல வழியே யெனறும் சொனனேம்.[5] என ருல உயிாகளை வினை யியறறுமபடி செயபவனும அவ வினைப பயனகளாகிய இறததல பிறததலகளைப் புரிநது சுகதுககஙகளை யனுபவிககுமபடி செயபவனும இமமுதல வனேயென முடியும. இமமுதலவன அவவுயிாகளோடு எவவாறு நிறகினருனெனபதை ஆராயவாம.

---

[1] சூ. 2 பா. 1 [2] சூ 2. பா 1 [3] சூ. 2 பா 2 [4] சூ 2 பா. 3 [5] சூ 2 பா 4.

முதலவன உயிா எனனுமிரணடுஞ சடமலல சிததுப பொருளகளே. இரணடுமே அறிவாகாரமாயுளள பொருளகள இரணடும் வியாபகப்பொருளகள. ஆனல முதலவனது வியாபகம் எககாலததும ஒரே தனமைத்தாயுளளது. அதறகு எககாலததும எவவிதத தடையு மிருநதிருபபதிலலை உயிரினது வியாபகம் அவவாறனறு அது அநாதியே ஆணவமலத்தால தடையுணடு அணுவாயக கிடநதது. இததடை நீககுதறபொருட்டே உயிாககு உடல முதலாயின அமைககபபடடுவருமெனறு சொனனேம்[1] இவவுடலும இததடையை முறறும நீககியவாறிலலை தனனளவிலேயே நீககுவது. அதாவது இவவுடலோடு கூடியுளளபோதும் உயிா அவவுடலுககு வெளியே வியாபிததலிலலை அபபடியே எநத உடலோடு கூடிய போதும அநத உடலுககு வெளியே உயிா வியாபிதது நிறகுமாறிலலை எனவே இறததல பிறததல புரியும எநத உயிரும முதலவனைபபோல நிறறலின்றி, ஏகதேசபபடடு நினறே யறியும என முடியும.

இவவாறு ஏகதேசபபடடு நிறகும் உயிாகள, இவவுலகப பொருளகளை யறிநது வினையினை யீடடுதறகு முதலவனும ஏகதேசமாய நினறு உபகரிததலவேணடுமா? அனறி வியாபகமாய நினறு உபகரிததலே போதுமா? எனபதே ஈணடு ஆராயவேணடுவது. உயிா உடலினை யறியசசெயதறகு அவவுடலினைபபோல தானும் ஏகதேசமாய அவவுடலினெடு உடலாய நினறாலமாததிரம முடியும. கணணெடு கணணாய நின்றாலமாததிரம கண காணும அபபடியே எநத உடலோடும் உயிா அநத உடலேயாய

[1] சூ 1 பா 11

நின்றுலமாத்திரம் அந்த உடலிலுள்ள எந்த இந்திரியமும் அறியும் முதலவன் உடலொடு கூடியிருக்கும் உயிரினை அறியச்செய்வதும் இவ்வாறே. அந்த உயிர்போல முதல வனும் அவ்வுயிரோடு உயிராய நின்றுலமாத்திரம் அவ் வுயிர உலகப்பொருள்களை யறிந்து வினைகளை யீட்டி இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் இவ்வாறன்றி முதல்வன் வியாபகமாய மாத்திரம் நிற்க இப்பெத்த உயிர்கள் அறியாவோ எனின்? அறியா. அறியுமேல் எல்லாவுயிர் களும் ஒன்றுபோ லறிதல்வேண்டும். அவ்வாறன்றி உயிர் கள் பலவேறுபட அறிவதால் முதல்வன் ஒவ்வொரு பெத்த வுயிரோடும் அவ்வவ்வுயிரேயாய நிற்றல் அவசியம் வேண் டப்படும் இதுவே இறத்தல் பிறத்தல் புரியும் உயிரோடு ஒன்றுய நிற்குந்தன்மை இத்தன்மையை இறத்தல் பிறத் தல் புரியும் எல்லா உயிர்களோடுங்கொண்டு முதல்வன் உபகரித்து வருகின்றுன். இக்கருத்தையே இச்சூத்திரம் போக்கு வரவு புரிய் முயிர்களோடு (முதல்வன்) 'அவையே யாய நிற்கும்' என்று இயைபுற உணர்த்தும்.

ஆரும் பாடம்

முதல்வன் அவ்வுயிர்களின் வேருயும் நிற்பன

உயிர்கள் இறத்தல் பிறத்தல் புரியுங்கால முதல்வன் அவைகளோடு ஒன்றுய நிற்பானென்று சொனனேம்[1] முதல்வன் இவ்வாறு இவ்வுயிர்களோடு ஒன்றுய நின்று உபகரித்தல் மாத்திரம் போதுமா? வேறு நின்று உபகரித் தலும் வேண்டுமா? என்பதை ஆராய்வாம். கண் ஒரு பொருளைக் காணுதற்கு உயிர் கணணெடு கணணுய

[1] சூ II. பா 5

நின்ருல மாததிரம் போதாது போதுமேல அருக்கனொளி யிலலாத காலததும கண காணல் வேணடும. அஃதின ருதலால, கணணோடு ஒனருய நினறு உபகரிததலாகிய உயிா உபகாரம ஒனறே அககணணினைக காணசசெய தறகுப போதாதெனை முடியும். அககணணுககு வேறு நினறு உபகரிபபதாகிய அருககன் உபகாரமும் வேணடு மெனவும் முடியும. இறத்தல பிறததல புரியும் உயிா களுககு வேணடபபடும் உபகாரங்களுமு இவவாறே. அவ வுயிரினேடு உயிராய நினறு உபகரிபபதாகிய உபகாரம மாததிரம போதாது. அவவுயிாககு வேறு நினறு உபகரிப் பதாகிய உபகாரமும வேணடும. இவவாறு வேறு நினறு உபகரிபபதறகு முதலவனையன்றி வேறு பொருளிலலை. முதலவன் எககாலததும வியாபகனுதலால இறத்தல பிறததல புரியும உயிரோடு அவவுயிராய நிறகும்போதும அவனது வியாபகததிறகுக குறைவிலலை ஆதலால இறத தல பிறத்தல புரியும உயிரோடு அவவுயிராய நினறு உபகரிபபதோடு அவவுயிாககு வேறுநின்று உபகரிததலும் முதலவனுற கூடும எனவே முதலவன அவவுயிாகளின வேறுமாய நிறகினருன் என முடியும. இத்தனமையை யும முதலவன எலலா வுயிாகளோடுங கொணடுளளான. இககருத்தையும உணாததவே இசசூததிரம '(உயிாகள) இருவினையிற போககுவரவு புரிய (முதலவன) தானேயாய நிறகும' எனறு இயைபுற ஓதியது

ஏழாம பாடம்

முதலவன அவவுயிாகளோடு உடனுயும நிறபன

இறததல பிறததல புரியும அவவுயிாகளோடு முதல வன ஒனருய நிறறல மாததிரமனறி வேருயும நினறு உப

கரிககின்ருனெனறு சொனனேம[1] உயிாகளை இறததல பிறததல புரிதறகு மேறகூறிய இரணடுவித உபகாரஙகள மாததிரம போதுமா? வேறுவித உபகாரமும் வேணடுமா? எனபதை ஆராயவாம கண ஒரு பொருளைக காணுதறகு அககணணெடு ஒனருய நின்று உபகரிததலாகிய உயிரின உபகாரமும, அககணணுககு வேறு நினறு உபகரிதத லாகிய அருககன உபகாரமும் ஆக இரணடு உபகாரஙகள் மாததிரம போதா. இவவிருவித உபகாரஙகளிருபபினும் கணணுககும் பொருளுககும இடையே, யாதானும தடையிருபபின, அககணணில உயிருணாவோடு அபபொருளொளியும உடன கலககுமாறிலலை, அககண அபபொருளைககாணுமாறுமிலலை அதாவது கண ஒரு பொருளைக காணுதறகு உயிா அககணணெடு கணணுய நிறறலாகிய உபகாரம, அருககனதுஉபகாரம், அபபொருளொளியும உயிருணாவும அககணணில உடன கலததலாகிய உபகாரமஆகிய மூவித உபகாரஙகளும வேணடப்படும உயிாகள இறததல பிறததல புரிதறபொருட்டும முதலவனல இம்மூவித உபகாரஙகளும செயயபபடல வேணடும. அதாவது அவவுயிரோடு ஒன்ருய நிறறல, வேருய நிறறலாகிய உபகாரஙகளோடு, உடனுய நிறறலாகிய உபகாரமும செயயபபடல வேணடும் இவவுபகாரததையும முதலவன் இறததல பிறததல புரியும எலலா உயிாகளுககும செயது வருகினருன. இககருததையே இசசூததிரம் '(உயிாகள) போககு வரவுபுரிய (முதலவன) அவையே தானேயாய நிறகும' என இயைபுற உணாததியது.

---

[1] சூ II. பா 6

எட்டாம் பாடம்

முதல்வன் அவ்வுயிர்களோடு அத்துவிதமாய் நிற்பன

முதல்வன் இறத்தல் பிறத்தல் புரியும் உயிர்களோடு ஒன்றாயும் வேறாயும் உடனாயும் நிற்பனென்றோம்.[1] முதல்வனாகிய ஒரு பொருளிடத்து இம்மூவேறு தன்மைகளும் ஒருங்குகூடி யிருத்தலெப்படி? என்பதை யாராய்வாம். அரக்கை உருக்கி அதனோடு கற்பொடி சேர்த்துச் சாணை செய்யப்படும். இச்சாணையில் கல் அரக்கோடு உடன் விரவிக்கிடக்கின்றது. இவ்விரண்டும் தன் தன் தன்மையிற் குறைவுபடவில்லை. சேர்த்துப்பிடிக்குந் தன்மையாகிய அரக்கின் தன்மையும், கத்தியினைக் கூர்மைப்படுத்துந் தன்மையாகிய கல்லின் தன்மையுமாகிய இரண்டு தன்மைகளும் சாணையிற் காணப்படுகின்றன. இச்சாணையிற் கல் தன் சுயவடிவத்திற் காணப்படாது அரக்கோடு அரக்காய்க் காணப்படுகின்றது. எனவே சாணையென்னும் ஒரு பொருளில் மூவேறு தன்மைகள் ஒருங்கு கூடியிருக்கக் காண்கிறோம். அதுபோலவே முதல்வன்பாலும் இறத்தல் பிறத்தல் புரியும் உயிர்களோடு ஒன்றாந்தன்மை வேறாந்தன்மை உடனாந்தன்மையாகிய மூன்று தன்மைகளும் ஒருங்கிருத்தல் கூடும். இம்மூவேறு தன்மைகளின் சேர்க்கையே 'அத்துவிதத் தன்மை' எனப்படும். இத்தன்மையோடு கூடிநின்றே முதல்வன் அவ்வுயிர்கள் இறத்தல் பிறத்தல் புரிதற்பொருட்டு உபகரிக்கின்றான்.

இவ்வுபகாரத்தைப் பெத்த உயிர்கட்கு மாத்திரமன்றி முத்த உயிர்கட்குஞ் செய்துவருகின்றான் ஆணவ

[1] சூ II. பா. 5 முதல் 7

மலத்தனமை நீஙகப்பெறற உயிாகளே முதத உயிாக ளெனப்படும இம்முதத உயிாகள உலகப பொருளகளை யறிந்து வினையினையீட்டுதல இலலை இறததல பிறத்தல களைப புரிவதுமிலலை என்ருலும இமமுதத உயிாகட்கும முதலவனது அத்துவித உபகாரம வேண்டப்படுவதிலலை யெனபதினறு ஆனல பெதத உயிாகட்கு முதலவனுற செயயப்படும் அததுவித உபகாரமும வேறு வெருமை. பெதத உயிாகட்கு இவவுலகப் பொருளகளை அறிநதனு பவிததறகண முதலவன அததுவிதமாய நினறு உபகரிக கினருன. முத்த உயிாகட்குப பரமபொருளாகிய தனனை அறிதறகண அவவாறு நினறு உபகரிககினருன முதத உயிாகட்குச செயயப்படும அததுவித உபகாரம பின் னா விளககப்படும இச்சூததிரதது விளககப்படுவது, பெதத உயிாகட்கு உபகரிததற பொருட்டு முதலவன அவவுயிாகளோடு கொணடுளள அததுவிதக கலப்பின றனமையே. இததன்மையை உணாததவே இச்சூததிரம முதலவன் அவையேயாய, தானேயாய, அவையே தானே யாய நிறகும என இயைபுற உணாததும

இனி, அததுவிதம என்னும் சொலலின பொருளை ஆராயவாம. இவவததுவிதச சொல ந, துவிதம என்னும இரண்டு சொறகள் சோநத ஒரு சொல. இவறறுள் 'ந' என்னும சொறகு இனமை, அனமை, மறுதலை என்னும் மூனறு பொருள்கள இலககண நூலிற படிககப்படும இச்சொல 'ரூபம' என்னுஞ் சொலலோடுகூடி 'அரூபம' என்ருகி ரூபமின்மையை உணாததும. 'தாமம' என்பத னேடுகூடி 'அதாமம' என்ருகித தாமததின மறுதலையை உணாததும, இவவாறனறி யாதானும எண்ணுச சொல

லோடு கூடில, மேற சொலலிய இன்மை மறுதலைப பொருளகளை உணாததுதல வழககினகண இனறு அக காலதது அனமைப பொருளை உணாததுதலே வழககின கண உணடு இவவழககினை 'அநேகம' எனனுஞ சொல லால அறியலாம இவவழககினபடி 'அததுவிதம' என னுஞ சொறகு இரணடனமை பொருள, இரணடினமை யாகிய ஒனறு என்பது பொருளனறு ஒனறு என்னும பொருளை 'ஏகம' எனனும சொலலே உணாததும. 'ஏகம' 'அததுவிதம' என்னும சொறகளிரணடும ஒனறு என பதையே உணாததுமெனறல பொருததமனறு. உணாதது மேல 'ஏகமேவ அததுவிதீயம பிரமம, எனறு சுருதியிற சோநதுவரக காரணமிலலை ஒரே பொருளாகிய பிரமம ஏனைப பொருளகளில இரணடறக கலநதுநிறகும என் பதே இசசுருதிககுப பொருள

ஒன்பதாம பாடம

உயிாகள இறததல பிறததல புரிதறபொருடடு முதலவன தன சததியோடு நீககமினறி நிறபன

முதலவன யாணடும வியாபிதது நிறகின்றான என்றோம[1] இறததல பிறததல புரியும ஒவவொரு உயிரோடும அவவுயிரேயாய நிறகின்றான எனறும சொனனோம[2] யாணடும வியாபிததுநிறகுந தனமை வியாபகத தனமை. ஒவவோா உயிரோடும அவவுயிரேயாய நிறகுநதனமை ஏகதேசததனமை இவவிரணடு தனமைகளும ஒனறற கொனறு மாறுபடட தனமைகள. இவவாறு மாறுபடட தனமைகளோடுகூடிய முதலவன ஒரே பொருளா? இரு

[1] [2] சூ 11 பா. 5

வேறு பொருளா? இரண்டு மாறுபட்ட தன்மைகள் ஒரே பொருளின்கண் இருத்தல் முடியாது. (ஆதலால் முதல்வன் ஒரே பொருளாகமாட்டான்.) இனி முதல்வன் இருவேறு பொருளாகுமா? என்பதையும் ஆராய்வாம். மேலே கூறிய இரண்டு வேறு தன்மைகளும் என்றாயினும் பிரிந்து விளங்குந் தன்மைகளல்ல. அவ்விரு தன்மைகளும் என்றும் ஒருங்கியைந்தே காணப்படுகின்றன. முதல்வன் உயிர்களோடு உயிர்களாய் நிற்கும்போதே யாங்கணும் வியாபகமாயும் நிற்கின்றான். இவ்வாறு என்றும் ஒருங்கியைந்து விளங்கும் இரண்டு தன்மைகளையுடைய முதல்வனை இருவேறு பொருள் என்னவுமிடமில்லை. அன்றியும் முதல்வன் தன்னுள் இருவேறு பேதப்பட நிற்பின், அவன் ஒவ்வொரு உயிரோடும் அவ்வுயிரேயாயிருத்தல் முடியாது. ஆதலால் முதல்வன் இருபொருளாமாறில்லையென முடியும். முதல்வன் ஒரே பொருளாகானென்றும் சொன்னோம். எனவே முதல்வன் ஒரே பொருளாவதுமின்றி இருவேறு பொருளாவதுமின்றி நிற்பவனென்றே சொல்லவேண்டும். அதாவது முதல்வன்பால் விளங்கும் இரண்டுவேறு தன்மைகளையுடைய பொருள்கள் ஒன்றென்பதுமின்றி இரண்டென்பதுமின்றி ஒருங்கியைந்து நிற்பனவென்றே சொல்லவேண்டும். இவ்விரு தன்மைகளுள் வியாபகத்தன்மை அறிவாகாரமாந் தன்மையாதலால் ‘சிவம்’ எனப்படும். சிவம் என்பதற்கு அறிவு என்பதும் பொருள். மற்றொரு தன்மையாகிய உயிரோடு உயிராய் நிற்குந்தன்மை உயிர்கள்பால் முதல்வன் வைத்துள்ள அருட்டன்மையாதலால் அருள் அல்லது ‘சத்தி’ எனப்படும், ‘ஆணை’ என்றுஞ் சொல்லப்படும். முதல்வன் இவ்வாணையோடு ஒன்றே

யெனபதுமினறி வேறெனபதுமினறி ஒருஙகியைநது நிறகினறானெனபது முடியும இவவாறு நிறறலினாலேயே முதலவன பெதத உயிரகளோடு அததுவிதமாய நினறு அவவுயிரகளை இறததல பிறததல புரியுமபடி செயகினறான். இதனால முதலவன தன ஆணையோடு நீககமினறி நிறற லின பயன உயிரகளின் இறததல பிறததலகள மடடுமே என்பதனறு அவவிறததல பிறததலகளும அநநிலையின் பயனென்பதே கருதது. இககருததையே இசசூததிரம ‘(உயிரகள) போககுவரவு புரிய (முதலவன) ஆணையின நீககமின்றி நிறகும’ என இயைபுற உணாததியது.

இரணடாம சூததிரம முறறிறறு

மூன்றும் சூத்திரம்

உளது இல தெனறலின, எனதுட லெனறலின,
ஐமபுலன, ஒடுக்கம் அறிதலின, கண்படில
உண்டிவினை யினமையின, உணாத்த உணாதலின,
மாயா இயந்திர தனுவினுள ஆனமா

முதற் பாடம்

உயிா உணடு

உயிாகள மாறி மாறி இறததல பிறததல புரியுமென றோம[1] இறததல பிறததல புரியும அவவுயிாகளோடு முதல வன அததுவிதமாய நிறபனெனறுஞ சொனனோம[2] ஆனால உயிரெனபதோா பொருள உணடென்பதறகும அவவுயிா யாது எனபதறகும எவவித ஏதுவுங் கூறவிலலை. அவவுயிருணமையை உணாததும ஏதுககளை இசசூத திரதது ஆராயவாம உயிா அறிவுபபொருளாதலால அதனை நாம கணணால அறியமுடியாது நமமால கண ணால அறியவரும பொருளகள சடபபொருளகளே இச சடப்பொருளகளின்பால உயிா உணடெனபதை யுணாத தும ஏதுககள உளவா? எனபதே நாம ஆராயவேணடு வது. இவவுலகில நாம காணும சடபபொருளகள இரு திறபபடும இவறறுள ஒருதிறத்துச சடபபொருளகளில எககாலததும எவவித அறிவும விளஙகுவதிலலை. இவை யாவும தனிதத சடம இதுவனறி மறறொரு திறததுச சடபபொருளகளில யாதானும் ஓா விததததிலறிவு விளஙகி

---

[1] சூ II பா 2.　　[2] சூ II பா 8

நிறபதை நாம அறிவோம இதநிறததுப பொருளகளையே உயிருடைய பொருளகளென்கிறோம இவறறினகண உயிருளதா எனபதை ஆராயவாம்

யாதானும ஓா அறிவு விளஙகும பொருளைக கூறுபடுத திச சோதிககில அதன ஓா கூறறிலாவது அறிவின விளக கததை நாம காணுவதிலலை அதன ஒவவொரு கூறறையும இது உயிரனறு இது உயிரனறு எனறே கழிப்போம. இப படியே எநத அறிவுவிளஙகும பொருளையும கூறுபடுததிச சோதிககில, அததன ஒவவொரு கூறறையும இது உயிரனறு இது உயிரனறு எனறே கழிப்போம இதனால உலகில உயிரிலலையெனறே சொலலலாமா? ஒவவொரு கூறறையும் மேறசொலலியவாறு கூறுபடுததி இது உயிரனறு இது உயிரனறு எனறு கழிககிற பொருள அறிவுபபொருள தானே அதுவுமிலலையெனின, அவவாறு கூறுபடுததலும கழிததலுமில எனறனறே முடியும ஆதலால இவவாறு கூறுபடுததிக கழிககும பொருள ஒனறு உணடே, அது தான அறிவுடைபபொருள அதுதான உயிா இவவுயிா அறிவு விளககமுளள பொருளதோறும உணடு அதாவது உலகப பொருளகளில சேதனம அலலது சிதது என்னும் வகுபபிற சேரும் ஒவவொரு பொருளிலும உயிா உணடு அறிவு பெருகியபொருளிலும உணடு அறிவு சிறுகிய பொருளிலுமுணடு அறிவு விளஙகிய பொருளிலுமஉணடு அறிவு மழுஙகிய பொருளிலுமுணடு மனிதாகடகுமுணடு மிருகஙகடகுமுணடு. தாவரஙகடகு முணடு சஙகமங கடகுமுணடு. எநதப பொருளிலேனும யாதானும ஒரு காலதது எவவிததலதானும் அறிவு விளஙகில, அதை உயிரு டைப பொருள எனனலாம ஆகவேஉயிாகள எணணில

எனபது பெறபபடும. இககருததினையே இசசூததிரம 'இலது எனறலின ஆனமா உளது' என இயை புற உணாததும

இரண்டாம பாடம்

உயிா தஙகுவது உடலினுள

உயிரெனபதோா பொருள உணடெனறும, அதனைச சடப்பொருளோடு கூடி விளஙகிநிறகக காணலாமெனறுஞ சொனனோம்[1] அவவாறு சடபபொருளோடுகூடி விளஙகும உயிா எஙகேயுளளது? அசசடததினுளளேயா? வெளியேயுமா? எனபதையுமாராயவாம இவவுலகிலுள்ள சடப பொருளகளெலலாம் மாயா காரியஙகளெனறு சொனனோம்[2] இவறறுள் எதிெல உயிரின விளகக முணடோ அது அநத உடல அலலது 'தனு' எனபபடுமென்றுஞ சொனனோம்[3], இவவுடலினும் உயிரின விளககம எபபோதுமிலலை ஏனைச சடபபொருளகளபோல இவவுடலும ஒருகாலததுக கெடடொழிவதே. அவவாறு கெடடொழியுமபோது இவவுடலினகண உயிரின விளககம் சிறிதுமிலலாது நினறுவிடும. அதுகாறும இவவுடலினகண நிகழநத எவவித இயககமும அபபால நினறுவிடும. எனவே இவவுடல கெடடொழியுமவரை அதனகண நிகழநத இயககஙகள யாவும உயிரின் செயலகளேயாய முடியும. எப்படி ஓா இயநதிரம ஒருவனுல இயககபபடுமோ அபபடியே இவவுடல உயிராலியககபபடும இது பறறியே இவவுடலை இசசூத்திரம 'இயநதிரதனு' என ரோதியது

---

[1] சூ. 3 பா 1 [2] சூ 1. பா 10 [3] சூ. 2. பா 1

இவவாறு உடலை இயநதிரமபோல இயககும உயிர எங்கே தங்கியுள்ளது? எனபதே ஈண்டு ஆராயவேணடுவது உயிர உடலுககு வெளியேயும தங்கி நிறபதானால, அவவாறு எபபோதும தங்கி நிறபதால, அவவுடலின இயககம நினறுவிட அது பிணமாயக கெடடொழியக காரணமிலலை அனறியும ஒவவோர உயிரும ஒவவோர உடலையே இயககவேணடுமெனபதுமிலலை ஆனால ஓர உடல கெடடொழிய மறறோருடல நிறபதை நாம் நேரே அறிவோம. எனவே ஒவவோருயிரும ஒவவோருடலையே இயககுமெனபதில யாதொரு சநதேகமுமிலலை. ஆதலால உடலுககு வெளியே உயிரககு வியாபகமிலலையெனறே பெறபபடும. எனறால, ஒருவன தன கணணால ஒரு பொருளைக காணுமபோது அவனது கணணொளியோடு அவனது உயிருணரவும அபபொருளினபாற சென்று பறறுவதால உயிர, உடலுககு வெளியேயும வியாபிததல பெறபபடாதோ எனின, அன்று. ஒருவன ஒரு பொருளைக காணுமபோது அபபொருளினபால அவனது கணணொளியும சென்று பறறுவதிலலை. அபபொருளின் ஒளியே அவனது கணணிநதிரியததிற சேரகினறது அதனோடு அவவிநதிரியததில உயிருணரவும கூடுவதனறி வேறிலலை எனவே உடலுககு வெளியே உயிர வியாபிததலிலலையெனபதே பெறபபடும ஆனால உடலினகணணே வநது கூடும பொருளகளை மாததிரம உயிர அறியுங காரணததால, அவவுயிரககு அதன் உடலுககு வெளியே விளககமிலலையெனபது பெறபபடுமேயன்றி, வியாபகமிலலை யென்பதும் பெறபபடுமோவெனின? பெறபபடும். உயிர அறிவாகாரமாய மாததிரம் நிறகும பொருளாதலால,

அதறகு விளககம வேறு வியாபகம வேறு என்பதிலலை. எககாலதது எஙகே விளங்கி நிறகுமோ, அககாலத்து அஙகே வியாபிததலனறி வேறிலலை அனறியும அறிவாகாரமான பொருளைக கூறுபடுததி அதன ஒரு கூறு விளஙகியும மறறொரு கூறு விளஙகாதும நிறகும என்றலும பொருததமனறு. | இவவேதுககளாலும் பிற ஏதுககளாலும உடலுககு வெளியே உயிாககு வியாபகமிலலை யெனபதே பொருததமாய முடியும். இது நிறக,

ஓா உயிா அதன உடமபினுளளேயும் எவவாறு நிறகும எனபதையும ஆராயவாம எநத உடலின்கணணும எககாலததும ஒனறுபோல அறிவு நிகழவிலலை. ஒவவொரு காலதது ஒவவோா இநதிரியததிலேயே அறிவு நிகழகின்றது காணடலறிவு நிகழுமபோது கேடடலறிவு நிகழவதிலலை. மறற இநதிரியஙகளில நிகழும அறிவும இததனமையதே. ஆதலால உடல முழுதும உயிா நிறைநது நிறகுமெனபதறகு இடமிலலை அபபடியே உடலின ஒரு குறிபபிடட இடததிலேயே எபபோதும நிறகுமெனனவும் இடமிலலை நிறகுமேல அவவுடலினகண எபபோதும் ஒன்றுபோல அறிவு நிகழவேணடும் அதுவுமின்றாதலால, உயிா உடலினுள ஏகதேசப்படடு நிறறலுமிலலையென முடியும என்றால உயிா உடலினுள எவவாறுதான நிறகுமென்னில, கூறுவோம. உயிா உடலினுள ஒருகாலதது ஓா இநதிரியததோடுமாத்திரம கூடிநிறகும கணணிநதிரியததோடு கூடி நிறகும்போது காதிநதிரியததோடு கூடிநிறபதிலலை; மெயயிநதிரியத்தோடு கூடிநிறபதுமிலலை. ஆனால உயிா எநத இநதிரியததோடு கூடிநிறகுமபோதும அதனகண ஏகதேசமாய நிறபதிலலை. மெயயிநதிரியததோடு கூடி

நிறகுமபோது அதன ஒரு கூறறிலமாததிரம நிறபதிலலை. அவவிநதிரியம முழுமையினுமே வியாபிதது நிறகும. அப படியே எநத இநதிரியததிலும வியாபிதது நிறகும. இது தான 'வசிததிடவரும் வியா'பகம எனபபடும. இத்தகைய வியாபகமே உயிரககு உணடு இவவியாபகமும் உடலுககு வெளியேயிலலை ஆனுல உடலினுளளே கூடியுளளபோது, அதனுளளே இததகைய வியாபகம உயிருககுணடு சூககும உடமபோடு கூடியுளளபோது அதனுளளே இவவியாபகம உயிரககுணடு மறற உடமபுகளோடு கூடியுளளபோதும அபபடியே ஆனுல உடமபிலலாதபோது உயிரின் வியா பகம எப்படியெனில கூறுதும. உயிரககு ஆணவததடை அநாதியே உணடெனுலும அததடை நீககுதற பொருடடே மாயையினினறு உடல முதலியன அமைககப படடுவருமெனறுஞ சொனனேம[1]. யாதானும் உடல உயிரககு அமைககப்படுமுன அவவுயிரககுச சிறிதும் வியா பகமிலலை. அவவுயிர ஆணவததடையினினறு முறறும நீஙகியபின், அவவுயிரககு எவவிதமாயாவுடலும வேணடப் படுவதிலலை அககாலதது அவவுயிரோடு கூடியுளள உடல மாயாவுடலனறு இம்மாயாவுடலே சுடடுப பொருள. இதனுளளே வியாபிதது நிறகும உயிரின் வியாபகமும ஏகதேச வியாபகமாய முடியும இதுவனறி இவவுடலோடு கூடாது யாணடும வியாபிதது நிறகும முதலவனையே தன்னுடலாககொணடு நிறகும முததி நிலையில உயிர அம முதலவனைபபோல எஙகும வியாபிதது நிறபதேயாகும. என்ருல ஒருகாலததுச சிறிதும வியாபகமினறிக கிடநத உயிர மாயா உடலோடு கூடியபோது அதனுள்ளே மாத

---

[1] சூ 1 பா 2

திரம வியாபிதது அப்பால முததி நிலையில யாணடும வியா பிதது நிறகுமேல, சித்துபபொருளாகிய உயிாககும குறு குதல பெருகுதல உள எனப்படுமேயெனின, கூறுவோம. சிததுபபொருளகளெலலாம ஒரே தனமையுடையன எனபதலல முதலவன எபபோதும எவவாறருனுமசிததே. உயிா அவவாறனறு பெத்தம் நீங்குமவரை அசிததோடு கூடிநிறகும சிதது அசிததுருச சிததனறு அதாவது பெத தம நீங்குமவரை எவவாறருனுஞ சிததே யெனபதனறு. அசிததுச சிதது. அப்பெநதம் நீங்கிய முததிநிலையிலே தான உயிா சிததேயென நிறகும, அநநிலையிலேதான் உயிா எங்கும வியாபகமாய நிறகும அதுகாறும உயிா மாயா உடலோடுகூடி அதனுளளேயே 'வசிததிட வரும் வியாபி' யாய நிறகும இககருததுககளையே இசசூததிரம் 'மாயா இயநதிர தனுவினுள ஆனமா' எனறோதியது

மூன்றும் பாடம்

உயிா உடலின வேறு

உயிா உடலினுள் தஙகிநிறகுமெனறோம்[1] அவவுட லின ஒவவொரு பாகததிலும உயிரின விளககததைககாணு கிறோம அன்றியும பருததேன, சிறுததேன, கரியன் என உடலினை உயிராக வழஙகுவதுமுணடு. இககாரணஙக ளால உடலையே உயிரெனனலாமா? எனபதை ஆராயவாம. உடலெஙகும உயிா விளங்குவதாகிலும அதனகண எப் போதும விளஙகுவதிலலையெனறோம[2]. உடல பிணமான போது அதன் ஒரு பாகததும உயிா விளஙகுவதிலலை. ஆத லால உடலே உயிரெனறல பொருநதாது. இனி உடலினை

---

[1] சூ 3 பா 2 [2] சூ 3 பா 2

உயிராக வழஙகுதலேபபறறி ஆராயவாம யான பருத்தேன யான சிறுததேன என வழஙகுதல உபசாரமே. யான கால யான் கை என்று வழஙகுவதிலலே என்கால எனகை என உடமபு எனறே வழங்குகின்ருேம என மனேவி யெனற போது நான வேறு மனேவி வேருதலபோல என்னுடமபு எனறபோதும உடமபு வேறு நான வேறு என்பதே பெறப படும ஆனுல இராகுவுககுத தலேயனறி வேறிலலாதிருந தாலும இராகுவின் தலேயென்று வழஙகுதலபோல என னுடமபு எனறபோதும நானும உடமபும் வேறலல ஒனறே யெனறு சொலலலாகாதோ எனின, ஆகாது இராகுவின தலேயெனறல சிறுபானமை வழககு. எனகால எனகை என்னுடமபு எனறல அது போலனறு இனி, என் மனேவி யெனறபோது நான் வேறு மனேவி வேறு எனத தெரிநது கொணடு வழஙகுதலபோல, என்னுடமபு எனறபோது அவவாறலலவே எனின, அனறு. நானவேறு மனேவி வேறு எனபதையும சிறிது ஆராயசசி செயதே தெரிகிரேம. தான வேறு உடமபு வேறெனத தெரிவதும் அவவாறே இவவழககினுலும் உடமபினினறும உயிா வேறெனபதே பெறபபடும இககருததையே இசசூததிரம 'எனதுட லெனறலின ஆன்மா (வேறு) உளது' என இயைபுற உணாததும்

நான்காம் பாடம்

உயிா ஐமபொறிகளின வேறு.

உடல அறியமாட்டாதெனறும, உடல வேறு உயிா வேறெனறே வழஙகுவோமெனறும் ஆதலால உடலவேறு உயிாவேறு எனறும சொனனேம[1]. ஆனுல உடலின

[1] சூ 3 பா 3

கணணுள்ள ஐமபொறிகளாகிய மெய வாய கண மூககுச செவி அவவாறலல இவைகள ஞானேநதிரியஙகள எனப படும. இவைகள அறியும: கண காணும காது கேட கும்' மறறவைகளும அபபடியே இவைகளை 'என் பொறி' என வழஙகுதலுமிலலை இவைகள உயிா என்றால என்னை? எனபதை ஆராயவாம என் பொறி எனப பொதுவாய வழஙகாவிடினும் என் கண என செவி எனப பிரிதது வழஙகுதலுமுணடு. ஆதலால வழககினமைபறறி இப பொறிகள உயிராகும் எனபதிலலை இப்பொறிகள அறி யுமா? எனபதே கவனிககவேணடியது. ஒவவொரு பொறி யும ஒவவொரு விஷயததையே அறியும: கண அறிவதைக காதறிவதிலலை மறறப பொறிகளும் அபபடியே ஆத லால இவவைமபொறிகளையும் ஒரே உயிரென்ன மாாகக மிலலை இவவைம்பொறிகளும ஐநது வேறு உயிாகளாய் உடலில தஙகி நினறறியுமென்றலும பொருநதாது அவ் வாறறியில, காணடலறிவு கேடடலறிவு முதலியன கண காது முதலியவறறில தனிததனி நிகழவதை நமமனுபவத் தில அறிவதுபோல, யான கணடேன் யான கேடடே னெனனும அறிவும அககண காது முதலியவறறில தனித் தனி நிகழவதை நமமனுபவததில அறிதல வேணடும அவ வாறனறி யான கணடேன முதலிய அறிவு, இவறறின் வேறாகிய ஒனறனபாலே நிகழவதை நம் அனுபவததில அறிவோம் ஆதலால இககருவிகளைக கொணடறிவது இவறறின வேறான ஒனறே என முடியும. இதுவே உயிா. இககருததினையே இசசூததிரம 'ஐமபுலன் அறிதலின் ஆனமா (வேறு) உளது' எனறு இயைபுற உணாத்தும். ஈணடு ஐமபுலனென்பது ஐம்பொறிகளால அறியப்படும பொருளகளை உணாததியது.

ஐந்தாம் பாடம்

உயிர சூககும உடமபின வேறு

ஐமபொறிகள உயிரலல எனறும அவைகளைக கொண டறிவதாகிய வேறென்றே உயிர எனறும சொனனோம[1] இனி இவ்வைம்பொறிகளும தொழிறபடாத இடததது அறிவு நிகழுமா? எனபதைக கவனிபபோம. நனவில மாததிரம இவவைமபொறிகள் தொழிறபடுமென்பதை அறிவோம. ஆனால எபபோதும் நாம நனவிலிருபபதிலலை. சிலகாலம கனவிலுமிருபபோம. அககனவில இப்பொறி கள தொழிறபடவிலலை. எனறாலும சில உருவஙகளைப் பாரப்பதுபோலவும சில சததஙகளைக கேட்பதுபோலவும சில விஷயஙகளை நுகாவதுபோலவும கனவு காணபதுணடு எது எவவாறாயினும கனவில ஒருவித அறிவு நிகழசசி யுணடு எனபதில சநதேகமிலலை. இவவறிவு நிகழவது எதனகண? அதனகண அறிவது யாது? எனபனவே ஈணடு ஆராயவேணடுவன கனவிற கன்மேநதிரிய ஞானேந திரியஙகள ஒடுஙகினும, அவறறின் காரணமாகிய அகங காரமும உடன் ஒடுஙகவிலலை. அபபடியே இததேகததி லுள்ள பஞசபூதஙகள் தொழிறபடவிலலையென்றாலும அவறறின காரண பூதஙகளாகிய தன மாத்திரைகளும தொழிறபடா எனபதினறு. இத்தனமாததிரைகள 5, அகஙகாரம 1, அதனோடு சமபநதமுளள மனம, புததி 2 ஆக 8 கருவிகளும் கனவிலும ஒடுஙகாது நினறு தொழிற படுகினறன. இவவெட்டுககருவிகளாலாகிய உடமபே நுணஉடமபெனபபடும. இநநுண உடமபின கணணேயே

[1] சூ. 3 பா 4

கனவில் அறிவு நிகழுகின்றது. இனி அவ்வுடம்பின்கண் நின்றறிவது எது? என்பதை ஆராய்வாம்.

கனவில் அறிவு நிகழ்வதன்றி அக்கனவில் நிகழ்ந்த வற்றை நனவிலும் அறிகிறோம். ஆனால் கனவிற் கண்ட படி நனவில் அறியவில்லை. கனவினின்றெழுந்த ஒருவன் அக்கனவிற் கண்டவைகளைப் பாதி அறிந்தும் பாதி அறியாதும் நிற்பதுண்டு. ஒரோ வேளை சிறிதும் அறியாது மயங்கிப்பின் தெளிவதும் உண்டு. கனவில் அறிந்தது எதுவோ அதுவே நனவில் இவ்வாறு மயங்கி அறிகின்றது. என்றால் இக்கனவு நனவுகளில் இவ்வாறறிவது அக்கனவின்கண் உள்ள நுண் உடம்போ? அன்றி வேறோ? அந்நுண் உடம்பே எனில், அது கனவு நனவுகளில் ஒரே தன்மைத்தாயுள்ளது. இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் ஒரேவித கருவிகளோடு கூடியுள்ளது. ஒரேவிதப்பொருள்களே அதற்கு எதிர்ப்பட்டுள்ளன. அதாவது அதற்குக் கனவிற்போலவே நனவிலும் அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் உள. ஆதலால் அது கனவிற் கண்டவற்றை நனவில் மயங்கி அறிய வேறோர் ஏதுவுமில்லை. இதுவன்றி அந்நுண் உடம்புக்கு உயிர் வேறெனில், அவ்வுயிர் கனவில் நுண்ணிய இந்திரியங்களாகிய மேலே சொல்லிய எட்டுக் கருவிகளோடும் கூடி நுட்பமான பொருள்களைப்பற்றும். நனவில் கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களாகிய தூல இந்திரியங்களோடு கூடித் தூல விஷயங்களைப்பற்றும். இவ்விதமாக உயிர்க்குக் கனவு நனவு நிலைகளில் அகத்துச் சேறல் புறத்துச் சேறல் வெவ்வேறாய் முடியும். எனவே இவ்வுயிர் கனவிற் கண்டவற்றை நனவில் மயங்கியறிய ஏதுக்கள் உள. ஆதலால் உயிர் சூக்கும உடம்பின் வேறென்றே முடியும்.

இம்முடிபையே இச்சூத்திரம் 'ஒடுக்கம் அறிதலின் ஆன்மா (வேறு) உளது' என உணர்த்தும். ஈண்டு ஒடுக்கம் என்பதற்கு ஒடுக்கத்தில் நிகழ்ந்தவை என்பது பொருள். மயங்கி என்பதை வருவித்துப் பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆறும் பாடம்

உயிர் பிராண வாயுவின் வேறு

இதுகாறும் விழிப்பு நிலையில் தொழிற்படும் தூல வுடம்பு ஐம்பொறிகள் உயிரல்ல என்றும், சொப்பன நிலையில் தொழிற்படும் நுண் உடம்பும் உயிரன்று என்றும் சொன்னோம் [1]இவ்விரு நிலைகளிலுமன்றி நித்திரையிலும் பிராணவாயு தொழிற்படுகின்றது நித்திரையிலும் நாம் சுவாசிக்கிறோம். இச்சுவாசம் பிராணவாயுவின் இயக்கமே. இப்பிராண வாயு உயிராமா? என்பதை ஆராய்வாம். இப் பிராண வாயு நனவு கனவு முதலிய எல்லா நிலைகளிலும் இயங்குவது மாத்திரமன்றிச் சமமாயுமியங்கும். இவ்வாறி யங்கும் பிராண வாயுவே உயிரெனில், நனவிற்போலவே நித்திரையிலும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியும் உடம்பு அசைதலுமிருத்தல்வேண்டும். நித்திரையில் அவ்விரண்டுமில்லை யென்பது நம்முடைய அனுபவம். ஆனால் நித்திரையினின்று எழுந்த ஒருவன் சுகமாகத் துயின்றேனென்பதால் நித்திரையிலும் சுகமுண்டென்பது பெறப்படாதோ எனின், பெறப்படாது. ஒருவன் தன் நித்திரையைச் சுக நித்திரை யென்றல் நித்திரையின் பின்னர் அனுபவிக்கும் சுகத்தைக் கொண்டு அனுமானிப்பதன்றி வேறில்லை. எனவே நித்தி

---

1 சூ. 3 பா. 3, 5.

ரையில இனபததுன்ப நுகாசசியிலலையென்பது நிசசயம் ஆதலால பிராண வாயுவே உயிரெனல பொருநதாது.

ஆனால இபபிராணவாயுவே நிததிரையில மறறெல லாக கருவிகளையும ஒடுககி, இனபததுன்ப நுகாசசியையும உடமபு சேடடிததலையும இலவாககுதலோடு, நனவில அக கருவிகளை ஒடுககாது, அவவிரணடையும உளவாககு மெனில, அனறு. பிராணவாயு நனவிலும நிததிரையிலும ஒபப இயஙகுமெனறோம். இபபிராணவாயுவுககு இவவியக கமன்றி வேறு தொழிறபாடுமிலலை. எனவே நனவிற போலவே நிததிரையிலும ஒபப இயஙகும் இபபிராண வாயு நிததிரையில மாததிரம் கருவிகளை ஒடுககுமென்று சொலல இடமிலலை, இதுவனறி வேறொன்றே நிததிரை யில மறறெலலாக கருவிகளையும ஒடுககியும இபபிராண வாயு ஒன்றை ஒடுககாதுமிருககும. இவவாறு ஒடுககிய விடதது இன்பததுனப நுகாசசியும உடமபு சேடடித்தலு மிலலை. ஆதலால உயிா பிராணவாயுவுககு வேறெனறே முடியும இககருததையே இசசூததிரம 'கணபடில உணடி வினையினமையின ஆனமா (வேறு) உளது' என இயைபுற உணாததும. ஈணடு 'உணடி' இனபததுனப நுகாசசியையும 'வினை' உடமபு அசைதலையும் உணாத தும.

ஏழாம் பாடம்

உயிா முதலவனின வேறு

உயிா உடலில தஙகி நிறகுமெனறோம. பரு உடலி லும தஙகி நிறகுமென்றோம். நுண உடலிலும தஙகி நிறகுமென்றோம[1]. எனறாலும இவவிருவகையுடலகளும

1 சூ. 3 பா. 2.

உயிராகா எனறேம இனி எங்கும வியாபகமாய நிறகும அறிவுபபொருளாகிய முதலவன உடலினகணணும தஙகி நிறபதுதலால இமமுதலவனையே உயிரெனனலாமா? என பதை ஆராயவாம உயிா முதலவன இவவிரணடும அறிவுபபொருளகளாயினும், இவவிரணடறிவுகளும ஒரே தனமையுடையனவலல. உயிரின அறிவு கருவி கரணாதிகளோடு கூடியவழி விளங்கியும கூடாதவழி மழுஙகியும நிறகுமெனறேம முதலவனறிவோ அவவாறனறு. அது எககாலததும ஒனறுபோல விளஙகும அறிவு. இதுவுமனறி உயிா அறியும பொருடடு முதலவன அவவுயிாககுக கருவி கரணாதிகளைக கூடடுவிபபனெனறும அவவுயிரோடு அததுவிதமாய நிறபனெனறும் சொனனேம அதாவது உயிாககு உணாததுபவன் முதலவனே என முடியும இம முதலவன உணாததினனறி உயிா உணருமாறினறு. முதலவனறிவுககோ உணாததுவாரிலலை அனனது அறிவு உணாததாது உணரும அறிவு உயிரினறிவு உணர்ததினல மாததிரம் உணரும் அறிவு இவவிருதிற அறிவுகடகு வேறு பேதஙகளும உள அவை வருஞ சூததிரங்களில விளககபபடும. இவவறிவுகள இவவாறு பேதபபடடனவாக, முதலவனே உயிரெனல பொருநதாது உயிா முதலவனுககு வேறுதலவேணடும. இககருததையே இசசூத்திரம ‘உண்ாத்த உணர்தலின் ஆன்மா (வேறு) உளது’ என இயைபுற உணாததும.

மூனறும சூததிரம முறறிறறு

நான்காம் சூத்திரம்

அந்தக்கரணம் அவறறினெனறன்று, அவை
சந்தித்ததானமா, சகச மலத்துணராது
அமைச்சர சேய்ப்ப நினறு, அஞ்சவநதைததே.

முதற் பாடம்

உயிர் அநதககரணஙகளின வேறு

பரு உடமபு உயிராகாதெனறோம்,[1] அதன்க...
நிகழசசிககுக காரணமாகிய ஐமபொறிகளுமே உயிராகா
வென்றோம[2] இபபரு உடமபுககுக காரணமாகிய நுண
உடமபு உயிராகாதெனறோ...[3] ...டமபின்கண அறிவு
நிகழசசிககுக கருவியாய நி... , புததி, அகஙகாரம
எனபன. இவை ஐமபொ... கவரபபடட புறத
துப பொருளகளை யாதா... ...ததில அறிகினறன
அகஙகாரம இவறறை இனனதெனத தெளிவோன யான்
எனத தெளிவு பிறவாது ஒருபபடடெழுநது அறிகினறது.
மனம சஙகறபம விகறபம செயதறிகினறது புததி
அவறறை இனனதென நிசசயிததறிகினறது இவையன்றி
அவறறைச சிநதிததறிவதாகிய சிததம ஒன்றுணடு என
பாருமுளர. இநநானகு கருவிகளும அநதககரணஙகளெ
னப்படும புறததுப் பொருளகளை அறிதற குதவுங கருவி
கள புறககரணஙகளெனறு வழஙகபபடுதலபோல, அப
பொருளகளை அகததில வைத்து அறிதறகுதவும கரணஙக
ளாகிய இநநானகும அநதக கரணஙகளெனபபடடன. இவ

---

[1] சூ. 3 பா. 3. [2] சூ 3 பா. 4 [3] சூ. 3 பா. 5

வந்தக் கரணங்களோடு மாத்திரங்கூடி நிற்கும் கனவிலும், இவைகள் அறிந்து உதவுகின்றன. அக்கனவில் புதிதாகப் புறத்துப் பொருள்களையறியவில்லை யென்றாலும் முன் கவரப்பட்ட புறத்துப்பொருள்களை மீளவும் அறிவதிற் றடையில்லை. எது எவ்வாறாயினும், இவ்வந்தக்கரணங்களினாலே ஒவ்வொருவித அறிவு உண்டாவதை யறிகிறோம். இது பற்றி, இவற்றையே உயிர் என்னலாமா என்பதை ஆராய்வாம். ஐம்பொறிகள்போல இவை வெவ்வேறு விதமாயறிதலால் ஒரே உயிர் ஆகமாட்டா. தனித்தனி வெவ்வேறு உயிரும் ஆகா. இவற்றின் கீழ்ப்பட்ட கருவிகளை நோக்க இவையே யறியுமென்று சொல்ல இடமிருப்பினும் தம்மை நோக்கவும் இவையேயறியுமென்ன இடமில்லை. ஐம்பொறிகளிலெதுவும், தான் இத்தொழிற்பாட்டையுடையேன் என்றறியாதாதலாலஉயிர் ஆகாதென்றோம்[1] அதுபோலவே இப்புற அந்தக்கரணங்களுள்ளும், சித்தம் சிந்தித்தறிவதாயினும் யான் சிந்தித்தேன் என்றறியமாட்டாது. மனம், யான் சங்கற்பம் விகற்பஞ்செய்தேன் என்றறியாது. அகங்காரம் யான் ஒருப்பட்டெழுந்தேன் என்றறியாது. புத்தி யான் நிச்சயித்தேன் என்றறியாது. யான் சிந்தித்தேன், யான் சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்தேன், யான் ஒருப்பட்டெழுந்தறிந்தேன், யான் நிச்சயித்தேன் என்னுமறிவு இவ்வந்தக்கரணங்களினன்றி வேறொன்றனபாலேயே நிகழ்கின்றது. ஆதலால், ஐம்பொறிகள்போலவே இவற்றிலெதுவும் உயிராகமாட்டாது. உயிர் இவற்றின் வேறாய் நின்றே இவற்றைக்கொண்டறியும். இக்கருத்தையே யிச்சூத்திரம் 'அந்தக்கரணம் அவற்றின்ஒன்

[1] சூ. 3 பா 4.

றன்று' என்றுணாததும. அநதககரணங்களாகிய மனம முதலியவற்றில் ஆனமா ஒனறன்று எனபது கருதது.

இரண்டாம் பாடம்

உயிரின அறிவை மறைபபது ஆணவமலம.

உயிா அநதககரணஙகளைக கொணடறியுமென்றேம'. உயிரே அறியும்பொருளென்றும சொனனேம[1]. எனில உயிாககு அநதககரணஙகளின உதவி ஏன வேணடும்? எனபதை யாராயவாம ஒருவனுககுக கணணிருநதும அக கணணை நோய மறைபபதனுல, அவனுற காண இயலாது நோயிலலாதபோது அதிதூரததிலுள்ள பொருளையுங காணும சகதியினையுடைய அககணணுனது நோயினுல அதி சமீபததிலுள்ள பொருளையுங் காண ஏலாதுபோவ தையும அறிவோம அபபடியே நோயிலலாதபோது அதிநுணுககமான பொருளையும காணும் சகதியினை யுடைய அககணணுனது, நோயினுல மிகப பருமபொருளை யும காண இயலாது போவதையுமறிவோம உயிா அறி வின மறைபபும இததனமைத்தே. அதனறிவு, விரிநதும நுணுகியும அறியுமியலபினையுடையது வியாபகமும சூக குமமுமானது. எனறுலும அவவறிவினகண, அதனை மறைதது நிறபதோா தடையிருப்பதால, அவ்வறிவு யாதொரு பொருளையும அறியாது கிடநதது. மிகத்தூலப பொருளையும அறிவதிலலை. தனனை யடுதது நிறபதொரு பொருளையு மறிவதிலலை. இததடை இவ்வாறு வியாபக அறிவைக குறுககி அதனையணுததனமை யடையசசெயவ தால ஆணவமெனப்படுமெனறேம[2] இவ்வாணவமல நீக

---

[1] சூ. 4 பா. 1 [2] சூ 3. பா. 1

கததினபொருட்டே உலகம முதலவனால தொழிறபடுத
தபபடுமெனறும சொன்னோம[1] இது உயிரினை யிடையிற
சேர்வதன்று இடையிற சேர யாதுங காரணமிலலை.
இடையிற சேருமலம், சேருமுனனாத தடுககபபடுமன்றிச
சேர்நதபினனா நீககப்படுவது பொருத்தமன்று எனவே
இவவாணவம உயிரினை அநாதியே மறைத்திருததல வேண
டும இதுபறறியே இமமலம 'சகசமலம' எனபபடும
இதுவே உயிரின் அறியாமைககுக காரணம இககருத
தையே இசசூததிரம 'சகசமலததுணராது' எனறு
ணாததும.

மூன்றாம் பாடம்

உயிர அநதககரணஙகளோடு கூடியறியும

உயிரின வியாபக அறிவு ஆணவமலததால மறைப
புணடு ஒரு சிறிதும அறியாதுகிடககுமென்றோம.[2] இவ
வுயிர எவவாறு அறியும எனபதை யாராயவாம்.
கணணிலுள்ள நோய தீருமவரை அவவுயிர கணணாடியி
னுதவியை வேணடி நிறபதை யறிவோம அவவுதவி
பெறறபோதும், நோய நீஙகிய கணணோடொபபக காண
டற சகதியைப் பெறுதலிலலை எனறாலும, அககணணாடி
யினுதவியாற சமீபததிலுள்ள பருபபொருளை அககண
காணும மலததால மறைபபுணட உயிரும இததன்
மைததே. இமமலநோய தீரும வரை, உயிர அநதககரணங
களின உதவியை வேணடிநிறகும. இவவுதவி யிருபபினும்
மலம நீஙகிய உயிரையொபப வியாபிததறிய முடியாது.
எனறாலும இவவுதவியால, மலமறைபபுளள உயிர தனனை

[1] சூ. 1. பா. 11   [2] சூ பா 2

யடுததுளளதும் தூலமுமான பொருளையறியும. ஆகவே மலமறைபபால தன் வியாபக அறிவு முழுதும மறையப பெறற வுயிா, இவவநதககரணஙகளோடுகூடிய வழி, அம மறைபபு நீஙகுமவரை வியாபகமா யறியவிலலையெனறு லும் ஒருசிறிது அறியுநதன்மை பெறும எனமுடியும இம முடிபையே இசசூததிரம 'சகசமலததுணராது ஆனமா, அவை சநதிததது' என இயைபுற உணாததும, ஈணடு 'அவை' என்றது அநதககரணங்களை

நான்காம் பாடம்

உயிாககு அடுததுநினறுதவுவன அநதககரணஙகளே

அநதககரணஙகள உயிாககு உதவுமென்றோம.[1] ஐம பொறிகளுமுதவுமென்றோம[2] இவறறுள எவைகள எவ வாறுதவுமெனபதை யாராயவாம இவவிருதிறததுக கரு விகளும உயிாககு அவசியம வேணடறபாலன கண கெடடவழி, அநதககரணஙகளிருபபினும உயிா உரு வததையறியுமாறிலலை காது கெடடவழி சததததையறி வதுமிலலை. அபபடியே எநதப பொறிகள கெடினும, அந தநதப பொறியாலறியபபடும் பொருளை உயிா அறிவதிலலை. இனி அநதககரணஙகளின்றி உயிா அறியுமா? எனபதை யும் கவனிபபாம. அநதககரணஙகள, முன அனுபவிதத தொன்றைபபறறி நிறகும்போது, உயிா, கணணுககு எதிாபபடும் பொருளைக காணாதிருததலும, காதுககு எதிாபபடும பொருளைக கேளாதிருததலும, மறறபபொறி களுககு எதிாபபடும பொருளை யறியாதிருததலும நம முடைய அனுபவம. ஆகவே, இவவிருதிறததுக கருவி

1 சூ. 4, பா 3   2 சூ 3 பா 4.

களும உயிாககு அவசியமவேணடுமெனறு தெரிகிறோம. இவைகள தனிததனி எவவாறுதவும எனபதை யாராய வாம. ஐமபொறிகள் உயிாககு நேரில உதவவிலலை. கண கணட உருவததைச சிததம சிநதிததும, மனம் சஙகறப விகறபம செயதும, அகஙகாரம் இனனதெனத தெளிவேன என ஒருபாடடெழுநதும, புததி நிசசயிததும உயிாககு தவ உயிா அவவுருவததை யறியும அபபடியே ஏனைப பொறிகளாலறியபபடும பொருளகளையும, அநதககரணங கள மேறகூறியபடி அறிநதுதவவே உயிா அறியும இவை போல உயிாககுதவ வேறெனறிலலை இவைகளே உயிாககு அடுததுநினறுதவுவன இதுபறறியே இவைகள உடகருவிகளெனறும், ஐமபொறிகள புறககருவிகள என றும சொலலபபடும ஐமபொறிகள அறியும் பொருளகளை உயிா நேரிலறியாது, அநதககரணங்கள மூலமாயறியு மெனறு தெரிகிறோம இககாரணததால ஐமபொறிகளை ஓா அரசனுடைய பரிசனஙகடகும் அநதககரணஙகளை அவனுடைய அமைசசாககும உயிரை அரசனுககும ஒப பிடலாம தேசததுப பொருளகளைப பரிசனஙகள அரச னுககு அவனுடைய அமைசசா மூலமாயத தெரிவிபபது போல ஐமபொறிகளும அநதககரணங்கள மூலமாய உயிாககு அறிவிககும. இககருததையே யிசசூததிரம 'அவை அமைசசரசேயபப நினறு' எனறுணாததும.

ஐந்தாம் பாடம்

உயிா ஐநதுவிதமாயறியும

உயிா, அநதககரணமுதலிய கருவிகளோடு கூடியறியு மெனறோம்.' இவவாறு அறிவது ஓரேவிதமா? அனறிப

பலவிதமா? எனபதை யாராயவாம. கருவிகள உயிாககுக கணணாடிபோ லுதவுமெனறேம[1] கணணாடியின தனமைகக கேறபக காணுநதனமை வேறுபடுவதுபோல, உயிரோடு கூடி நிறகும கருவிககூடடங்களின தனமைககேறப, அத னறிதலும வேறுபடும இககருவிக கூடடஙகள எக காலததும ஒனறுபோற றெழிறபடுதலிலலை கூடியுங் குறைநதுமே தொழிறபடும இககருவிகளைத தததுவம, தாததுவிகம என இருவகைபபடுததலாம இவறறுள தததுவஙகள, இவவுலகப பொருளகளின காரண பூதஙக ளாம் இதததததுவஙகளின காரியஙகளே தாததுவிகஙக ளாம. தததுவஙகள 36. தாததுவிகஙகள 60 ஆகக கருவி கள 96 ஆம[1] இதறொணணூறறுறு கருவிகளிற சிலவே உயிரின அறிவு வேறுபாடடிறகுக காரணமாய நிறகும அவறறுள ஈணடு நாம ஆராயவது சிறபபறிவின வேறு பாடடிறகுக காரணமாகிய கருவிகளையே கலையாதி வித தியா தததுவங்கள ஆறும உயிாககுப பொது அறிவை யுணடாககுவன. பொது அறிவாவது இது சுகம இது துக கம் எனனும் அறிவு. அககலையாதிகடகு மேலாயுளள சிவ தததுவஙகள ஐநதும உயிரை அபபொது அறிவினகண தூணடுவனஅனறி வேறிலலை அதனுல இபபதினொரு தததுவஙகளின தொழிறபாடடை ஈணடு ஆராயச சிககு எடுததுககொளளவிலலை. எஞசிய தததுவஙகளின தொழிறபாடடை ஆராயவாம. அதததததுவஙகள இருபதது தைநதில பூதங்கள ஐநதும தொழிறபடுமபோது தாதது விகஙகளாய விரியும தனமாததிரைகள ஐநதும, அப் பூதஙகளோடு உடனுய அவறறிறகு வலியாய மாததிரம்

[1] சூ 4 பா. 3

நிற்கும் எனவே, உயிரறிவின் வேறுபாட்டிற்குக் காரண மாயுள்ள தத்துவங்கள் பதினைந்தேயாம். அவைகள் கன் மேந்திரியங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, அந்தக் கரணங்கள் நான்கு, புருஷதத்துவம் ஒன்று ஆகப் பதினைந் தாம். கலை முதலிய தத்துவங்களும் பஞ்சக்கிலேசமும் கூடிய பொதுமையின் பிரகிருதி போகநுகரும் வினை முத லாகிய ஆன்மாவே புருட தத்துவமெனப்படும். இனித் தாத்துவிகங்கள் அறுபதில் அறிவு வேறுபாட்டிற்குக் கார ணமாவன, மேற்கூறிய இந்திரியங்கள் பத்திற்கு விஷய மாகும் சத்தாதி வசனாதி பத்தும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத் துமே. இவ்வாயுக்கள் மேற்கூறிய சத்தாதி வசனாதிகளை உயிர்க்குப் பொருளாகும்படி செய்வன. உயிர்க்குச் சிறப் பறிவை விளக்கி அதனை வேறுபடுத்துதற்கான கருவிகள் மேற்கூறிய பதினைந்து தத்துவங்களும், இருபது தாத்து விகங்களும் ஆகிய முப்பத்தைந்துமே.

இம்முப்பத்தைந்து கருவிகளும் நாம் விழித்திருக்கும் போது தொழிற்படும். உயிரின் இவ்விழிப்பு நிலையே சாக்கி ராவத்தை யெனப்படும். நிலையெனினும் அவத்தையெனி னும் ஒன்றே. ஆனால் நாம் எப்போதும் விழித்திருக்க வில்லை. சலிப்புண்டாகிச் சிலகாலம் நித்திரை செய்வோம். அந்நித்திரையிற் சிலகாலம் சொப்பனமும் காண்போம். இச்சொப்பனத்தோடு கூடிய அவத்தையே சொப்பனா வத்தையெனப்படும். இவ்வவத்தையில் நம்முடைய புற விந்திரியங்களிலெதுவும் தொழிற்படாது. கண் காணாது, காது கேளாது, மற்றப்பொறிகளும் தொழிற்படா, நம் முடைய கால் கை முதலிய கன்மேந்திரியங்களும் தொழிற் படா. என்றாலும், இவ்விந்திரியங்கட்குப் பொருளாகும்

சததாதி வசனாதிகள பததுந தொழிறபடாவென்று சொலல இடமிலலை நம்முடைய சொப்பனததில இவ விந்திரியங்கள தொழிறபடாவிடினும அவறறின காரண தத்துவமாகிய அகங்காரம சூக்கும தேகமாகிய சொபபன உடமபினின்று தொழிறபடும அவவுடமபில இவவிரு திறதது இந்திரியங்களுமே சூக்குமமாயிருக்கும இவை தூல இந்திரியங்களைப்போலத் தூலபபொருளகளை விஷயியா வெனருலும அததூல இந்திரியஙகட்கு மேறகூறிய சாக கிராவததையில எதிரபபடும விஷயங்களபோல, கனவுட லின எதிரபபடும விஷயஙகளாகிய சததாதி வசனாதி தாத துவிகஙகளையும விஷயியாவெனபதிலலை அதனாலேயே நமமுடைய சொபபனததில எதோ சிலவறறைப பாாககி ரோம, சிலவறறைக கேடகிரோம, அபபடியே ஒவவொரு இந்திரியத்தாலறியபபடுவதையும வேருா விததததாலறிகி ரோம அபபடி யறிவதைப் பொய யெனவும இடமிலலை இவவறிதலின பலனை ஒரோவேளை நகைததல அழு தல முதலிய குறிகளால உடமபில நிகழவும் காணுகி ரோம ஆதலால சொபபனுவததையி லறிவதைப பொய யென இடமிலலை. எனவே இவவொறறிதறகு வேணடிய அநதககரணஙகள நானகு, புருஷதததுவம ஒனறு, சததாதி வசனாதிகள பதது, பிராணுதி வாயுககள பதது ஆக இரு பததைநதும சொபபனாவததையிற றொழிறபடுகருவிக களாம

இனிச சொப்பனததோடு கூடாத நிததிரையைக கவ னிபபாம. இநநிததிரையில எநத விஷயததையும நாம அறியவிலலை சததாதி வசனாதிகளில எதுவும நமமறி விறகு விஷயமாகவிலலை புததி நிசசயிககவிலலை அகங

காரம இவவாறு தெளிவேன எனறு ஒருபபடடு எழுவு மிலலை மனம் சஙகறப விகறபஞ செயயவுமிலலை. பிராஞுதி பதது வாயுககளில பிராணவாயு ஒனறு சலிததுக கொணடிருககினறது இப்பிராணவாயுவோடும் புருஷ தததுவததோடும சிததம ஒனறே தொழிறபடும் நாம ஒரு காரியததைச சிநதிததுககொணடிருககுமபோது பல காலம நிததிரை போவதும, அநநிததிரையினினறு எழுநததும, அசசிநதனை முறறியதாய உணாவதும ஒரோவேளை நமககு அனுபவம் இநநிததிரையைச சாதாரண நிததிரை யெனனலாம இதில சிததம, புருஷன, பிராணவாயு ஆகிய மூனறு தததுவங்கள மடடுமே தொழிறபடுகினறன இது சுழுததியவததையெனப்படும இநநிததிரையிலும சில பேதஙகள தெரிகிறோம ஒரு நிததிரையை அயாநத நிததிரை யெனபோம, மறறொனறைக கடுநிததிரை யெனபோம. இவறறை முறையே துரிய அவததை துரியாதீத அவததை யெனபாா இவறறுள துரிய அவததையில சிததமும சிநதியாது, ஆனால பிராணவாயு சலிததுககொணடிருககும. இவவவததையில தொழிறபடுங கருவிகள புருஷன, பிராணவாயு இரணடுமே துரியாதீத அவததையிலோ, பிராணவாயு சலிததலும நினறுவிடும. புருஷததுவ மொனறுமே தொழிறபடடு அவிததையை விடயிததுககொணடு நிறகும. இவவாறாக இவவைநதவததையிலும கருவிகள கூடுதல குறைதலினால உயிரின கணணுள்ள அறிவின விளககமும கூடியுங்குறைநதும ஐநது விதபபடடு நிறகும. இககருததையே இசசூததிரம 'ஆனமா அநதக கரணம சநதிததது அஞசவததைததே' எனறு இயைபுற உணாததும.

நானகாம சூததிரம முறறிறறு

ஐந்தாம் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளதது மெய் வாய் கண் மூக்கு
அளந்தறிந்து அறியா, ஆஙகவைபோலத
தாந்தம உணர்வினறமியருள்,
காந்தஙகண்ட பசாசததவையே

முதற் பாடம்

உயிரால இயககபபடட கருவிகளே பொருளகளை அளந்து அறியும.

கருவிகள சடம, அவைகடகு அறியும சகதி இலலை யெனறோம.[1] அமைசசா அரசாககுத தேசததுச செயதி களைத தெரிநது உதவுவதுபோல, இககருவிகள உயிாககுப புறததுப் பொருளகளை அறிநதுதவுமெனறுஞ சொன னோம[2] அறியும சகதியிலலாத கருவிகள உயிாககறியுமபடி உதவுதலெபபடி? எனபதை ஆராயவாம கருவிகள உயி ரால இயககபபடாதபோது அறிவதிலலை எனபது நம முடைய அனுபவம. நாம் இறநதபோது நமமுடைய எநதக கருவியுமறியாது அககாலதது உயிா எதனையும பறறி நிறபதிலலை அதறகுமுன ஒவவொரு கருவியையும பறறி நிறகும அதாவது, ஒவவொரு கருவியோடும அக கருவியேயாய நினறு அதனையறியுமபடி செயயும கண ணொடு கணணாக நினறு அதனைக காணுமபடி செயயும. செவியோடு செவியாய நினறு அதனைக கேடகுமபடி செய யும். மறறக கருவிகளையும அவவாறே பறறி நிறகும.

[1] சூ 1 பா 10 [2] சூ IV பா 4

அரசனது ஆஞ்ஞை அவனது ஏவலாளாபால நின்று தொழிறபடுவதை இதறகு உபமானமாகக கூறலாம. அரசனது ஆஞ்ஞை அவனது ஏவலாளரைத தொழிறபடுததும வரையே அவவேவலாளா அரசனது கருமததைச செய வாா அரசனுககுதவியும புரிவா அவவாஞ்ஞை நீஙகியதும, அவவேவலாளா அரசன கருமததை முடிகக இயலாது போவாா அவவேவலாளரால அரசருககு உணடாகும உதவியும நினறுவிடும உயிா கருவிகளை இயககலுமிவவாறே, அதன இயககம கருவிகளபாலிருககும்வரையே அககருவிகள அறியும இவவியககம நீஙகியதும் ஒரு கருவியுமறியாது அதனுல உயிாககு யாதொரு உதவியுமினறுயவிடும. அனறியும் உயிா கருவிகளை இயககுமபோதும, அககருவிகளால எஙகும வியாபிததறிதல முடியாது. ஆணவமலததா லணுததனமை அடைநது யாதொரு விளககமுமினறிக கிடநத உயிா, கருவிகளோடு கூடடப படட காலதது அககருவிகளின அளவில அறியுஞ சகதியைப பெறறதேயனறி எஙகும் வியாபகமாய நினறறியும் சகதியைப பெறவிலலை, இததகைய சகதியினையுடைய உயிரால அதிஷடிககபபடட கருவிகளும, தததமளவிலே அறியும. இககருததுகளையெலலாம உணாததவே இச சூததிரம 'விளம்பிய உளளதது மெய வாய கண மூககு அளநது அறிநதும' எனறோதியது. ஈணடு 'மெய வாய கண மூககு' எனறது ஐம்பொறி முதலிய எலலாக கருவிகளையும, உளளம எனறது உயிரை. இவவுயிரால இயககப்படடால மாததிரம கருவிகளறியுமெனபதை உணாததவே 'உளளதது மெய வாய கண மூககு அறிநது' எனறது. இககருவிகள வியாபிததனறி அளவினுடபடடே

அறியுமென்பதை உணாததவே இசசூததிரம் 'அறிநது' என்று மாததிரம் கூறுது 'அளநதறிநது' என்றும கூறியது.

இரண்டாம பாடம்

உயிரால இயககபபட்ட கருவிகளும அவவுயிரினையறியா

உயிரால இயககபபட்டாலும, கருவிகள சுட்டுப பொருள்களேயே யறியுமென்றோம்.[1] உயிரோ அறிவுப பொருள் அது சுட்டுபபொருளன்று அதனை எநதச சுட்டுபபொருளகளாலும அறியமுடியாது உயிரால இயககப பட்ட கருவிகளும சுட்டுப்பொருளே, அககருவிகளாலும அவவுயிரை யறியமுடியாது எதுபோலெனில கூறுதும, மேல எடுததுககொண்ட அரசன ஏவலாளா உவமையே ஈண்டும ஒருவாறு பொருநதும அரசன் தன ஏவலாளா ஒவவொருவருககும அதிகாரமும தநது அதறகோா வரமபும விதிபபன் அவவேவலாளரும, அவரவா வரமபினுள ளேயே, அரசன கருமததைச செயது அவவரசாககுதவி யும புரிவா இவவுதவி அரசனதிகாரம தமபாலிருககும் வரையே செயதல முடியுமென்றோம்[2] அரசனதிகார மிருபபினும, அவனிட்ட வரம்பிறகு வெளியே இவவேவ லாளா அரசாககுதவுதல முடியாது இவவரமபு அவவரச னாலும விதிககபபடலாம அவனுககு மேலாயுள்ள அரசனா லும் விதிககபபடலாம என்றாலும ஏவலாளா அவவரம புககு வெளியே அரசன கருமத்தைச செயயமுடியாது. உயிரால இயககபபட்ட கருவிகளும, இததனமையனவே இககருவிகட்கு அறியும வரமபு ஏறபட்டுள்ளது. இவ

[1], [2] சூ V பா 1

வரம்பினுள்ளே உயிர் கருவிகளை இயக்கும் உயிர் வியாபக மாயினும் அவ்வியாபகம் ஆணவமலத்தாற் றடைப்பட்டுக் கிடத்தலின் அவ்வுயிர் கருவிகளை இயக்கும் வரம்பு ஏகதேச மாய்க் குறுகியது. இவ்வியக்க வரம்புக்குளளேயே கருவி கள் உயிர்க்குதவுதல் முடியும்[1], உயிரறிவின் வியாபகமனைத் தையும் அறிந்துதவுதல் முடியாது இக்கருத்தனை உணர்த் தவே இச்சூத்திரம் 'அளந்தறிந்து' என்பதோடு நில்லாது 'அறியா' என்றும் உடன்றோதியது

மூன்றும் பாடம்

முதல்வனால் இயக்கப்பட்ட உயிரேயறியும்.

கருவிகள் சடம் அவைகளறிதற்கு அறிவுப்பொருளா கிய உயிரின் இயக்கம் வேண்டும். உயிர் அறிவுப் பொரு ளாக, அதற்கும் வேறோர் அறிவுப்பொருளின் இயக்கு வேண்டுமா? என்பதை ஆராய்வாம். உயிர் அறிவுப் பொருளாயினும் தானேயறியு மறிவன்று. கண்ணிற்குக் காணும் சக்தியிருப்பினும், ஆதித்தன் ஒளியோடு கலந்தால் மாத்திரம் காணும் அவ்வொளி கலவாத இருட்டில் அக் கண் காணுதலில்லை உயிரும் அதுபோலவதே. பிறிதோர் அறிவுப்பொருளால் அறிவிக்கப்பட்டால் மாத்திரமன்றி யும். அவ்வாறறிதற்கு மறிவுவேண்டும் இத்தன்மையுள்ள அறிவே உயிர்க்குண்டு. இவ்வுயிர்க்கு அறிவிக்கும் அறி வுப்பொருளே முதல்வன் இம்முதல்வன், உயிர்கட்கு அறி வித்தற்பொருட்டு, பெத்த உயிர்களோடு அத்துவிதமாய் நிற்கின்றானென்றும்; தனது ஆணையாகிய அருட்சக்தியின்

[1] சூ II பா. 8, 9

நீக்கமின்றி நிறகின்ருனென்றும் சொனனேம் இவவருட சகதி உயிரை இயககினுல மாத்திரம உயிரறியும. இவவா றறிவதும முதலவனைபபோல வியாபித்தறியாது உயிர்கடகு முதலவனைபபோல வியாபகமிலலை பெத்த உயிர்களோ ஏகதேசமாய நினறறிவனவெனறேம[1] முத்த உயிர்கள சமவியாபகமாயினும முதலவன்கண வியாபபியமாய அடங்கி நிறபனவெனபது பினனா விளககபபடும எது எவவாருயினும பெத்த உயிர்களினறிவு சுடடறிவே, இவ வறிவு முதலவனுல இயககபபடட. காலத்தும வியாபக மாய மாறுதலிலலை. இவவறிவினைத் தடைபபடுத்தி நிறகு மாணவம் அற நீங்குமளவும், அது முதலவனுல இயககப படடாலும் வியாபகமாய நின்றறிதலிலலை அளவினுட படடே யறியும. இககருத்துககளை யெலலா முணாத்தவே இசசூத்திரம 'ஆங்கு அவைபோலத் தாம் தமமுணாவின தமியருள (அளந்தறிந்து)' எனறேதியது ஈணடு அவை போலவெனபது கருவிகளைபபோலவென்பதை உணாத்தும 'தாம' எனபது உயிரையும, 'தமமுணாவின தம எனறது தம்முணாவிறகுணாவாய நிறகு முதலவனையும், 'அருள' எனறது அவனது சகதியையுமுணாத்தும். 'தாம்' எனபதோடு 'அளந்தறிந்து' எனபதைக கூடடிப பொருளகொளளலவேணடும் தமமுணாவின தமியருளால இயககபபடட தாம், அவைபோல அளந்தறியும எனபது வசனமுறை.

---

[1] சூ II. பா. 5 சூ III பா. 2

நான்காம் பாடம்

முதலவனுல இயககபபடட உயிரும அமமுதலவனே அறியாது

முதலவனுல இயககபபட்டாலும் உயிா மலமறைப புளளவரை அளவினுடபடடே அறியும எனறேும்.[1] இவ வாறறியும இவவுயிா இமமுதலவனே அறியுமா? எனபதை ஆராயவாம இமமுதலவனே எலலா உயிாகளபாலும் வியாபிதது நிறபவன மலமறைபபினுல ஏகதேசமாய நின் றறியும பெதத உயிாகளபால மாததிரமனறி, மலமறைபபு நீஙகி வியாபகமாய நினறறியும முதத உயிாகள்பாலும வியாபிதது நிறபவன எனறுல இமமுதலவனது வியாபகத திறகு அளவிலலையென முடியும இவனே எநத அளவி னுடபடட அறிவாலும் அறியமுடியாது பெதத உயிா களின அறிவு அளவினுடபடட அறிவெனறேும.[2] எனவே இவவுயிாகளே முதலவன இயககினுலும இவவுயிாக ளால அமமுதலவனே அறிய முடியாதாகும இககருததை யும உணாததவே இசசூததிரம 'ஆஙகவைபோலத தாநதம உணாவின தமியருள் (அறியா)' என்றேதியது தமமுணா வின தமியால இயககப்படட தாமும, அத்தமியை அறியா எனபது வசன முறை.

ஐந்தாம் பாடம்

முதலவன உயிாகட குணாததினும விகாரியாகான

முதலவன உயிாகளை இயககி நினறுல தான் உயிாகள றியுமென்றேும்.[3] உயிாகளோ பல வேறு வகைபபட மாறிமாறியும அறியும. என்றுலும முதலவனும உயிாகருப

[1] சூ. V பா. 3   [2] சூ. V பா. 2.   [3] சூ I. பா 3.

பலவேறு வகைப்படவு மாறிமாறியும உணாததுவாறு? எனபதை ஆராயவாம. முதலவன எனறும ஒரே தனமை யோடிருபபவன, விகாரியலலன இமமுதலவன தான விகாரியாகாது விகாரபபடடறியும உயிாககு உணாததுவ தெப்படி? என்பதே ஈணடாராயவேணடுவது காநதததைக கணடமாததிரமே இருமபு அசைவுறறுத தொழிறபடும் காநதம அசையவுமிலலை தொழிறபடவுமிலலை யாதொரு விகாரததை யடையவுமிலலை அஃது அசையாமலே இருமபு தொழிறபடும. முதலவனும் அப்படியே அவனது சந நிதி சிறபபினாலேயே எலலா உயிாகளும் அறியும. ஈண டுச சநநிதி எனபது எதிாமுகமேயெனபதன்று. முதல வனது எதிாமுகம எலலா உயிாகள்பாலும எககாலததிலும ஒனறுபோலுளளது. அவனது சத்தியே பலவேறு உயிா களினபொருட்டுப் பலவேறு காலஙகளில பலவேறு வித மாயச சஙகறபிககும இசசஙகறப பேதமே உயிாகள பலவேறு வகைபபட உணாதறகுக காரணமாம இக கருததையே இசசூததிரம 'காநதம் கணட பசாசதத வையே' என உணாததும. ஈணடு 'அவையே' எனறது உயிாகளையும 'கணட' எனபது சநநிதிபபடுதலையும 'பசாசம' எனறது இரும்பினையுமுணாததும

ஐநதாம சூததிரம முறறிறறு

ஆறும் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின, உணரா தினமையின
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின இசைக்கும மனனுலகே

முதற்பாடம

சுடடறிவால அறியபபடும பொருள அசததாம

சடப்பொருளகள இரணடு வகைப்படு மெனறேம.[1] அவை சுடடுபபொருள வியாபகபபொருளென்றேம.[2] சுடடுபபொருள இடவரமபினையுடையதெனறேம.[3] வியா கபபொருள இடவரமபினறி எஙகும வியாபிதது நிறகும பொருளெனறேம.[4] அதனுல சுடடுபபொருடகுத தோற றககேடுகள உணடெனறேம.[5] வியாகப பொருடகு அவவ யிலலையென்றேம[6] இசசடபபொருடகனறி அறிவுப பொருடகோ இடவரமபிருததல முடியாது. அவவறிவுப பொருளகளுளளும சுடடறிவு வியாபக அறிவு என இரு வேறு அறிவுகளிருததல முடியுமா? அவவவவறிவினுல அறியபபடும பொருள் எததன்மைதது? என்பனவறறை யாராயவாம. சில அறிவுப பொருளகள ஒருகாலதது அறியும மறறொரு காலத்து அறியா. ஓரிடதது அறியும: மறறோரிடததறியா. கருவிகளோடு கூடியபோது அறியும கூடாதபோது அறியா ஒரு காலதது அறிவு மறைககப படும மறறொரு காலதது மறைககபபடாமலுமிருககும்.

1, 2, 3, 4, 5, 6, சூ, I பா 4

இத்தன்மைத்தான காலவரம்பு இடவரம்பு முதலியவற் வற்றோடு கூடிய அறிவே **சுட்டறிவு** எனப்படும். இதுவன்றி எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஒன்றுபோலறியும் அறிவு வியாபக அறிவெனப்படும். இவ்வியாபக அறிவு எக்காலத்தும் விளங்கி நிற்கும் அறிவு; எவ்விடத்தும் விளங்கி நிற்கும் அறிவு; என்றும் ஒரே தன்மைத்தாய் விளங்கும் அறிவு. சுட்டறிவு இதுபோலன்று. ஒருகாலத்து விளங்கிப் பிரகாசமாய் நிற்கும். மற்றொரு காலத்து விளங்காது அப்பிரகாசமாய் நிற்கும். இவ்வறிவு யாண்டும் வியாபித்து நில்லாது. இதனால் வியாபகப்பொருள் அறியப்படமாட்டாது. இதனால் அறியப்படுவன இடவரம்பினையுடைய சுட்டுப் பொருள்களே. இச்சுட்டுப் பொருள்கள் யாவும் தோற்றக்கேடுகளையுடையன என்றோம்.[1] எனவே இச்சுட்டறிவினால் அறியப்படும் பொருள்களும் தோற்றக் கேடுகளையுடையனவாய முடியும். விளங்கித் தோன்றுதலே தோற்றமெனறோம்,[2] விளங்காது மறைதலே கேடென்றோம்.[3] அதாவது பிரகாசமாய் நின்று அப்பிரகாசமாகும் பொருளே தோற்றக்கேடுகளையுடையபொருள். இப்பொருள் ஒரு காலத்திருந்து மற்றொரு காலத்தில்லாமற் போவதன்று. இது என்று மிருக்கும் பொருள். ஆனால் என்றும் ஒரு தன்மைத்தாயிராது. என்றும் ஒரு தன்மைத்தாயிருக்கும் பொருள் சத்தெனப்படும். இதுவன்றிச் சுட்டறிவினால் அறியப்படும் பொருள் ஒரு காலத்துப் பிரகாசமாயிருக்கும். மற்றொரு காலத்து அப்பிரகாசமாயிருக்கும். இப்பொருளே **அசத்தெ**னப்படும். இக்கருத்துக்களையே இச்சூத்திரம் 'உணர் உரு அசத்தெனின்'

[1] சூ I பா 4 [2], [3] சூ I. பா 8.

எனறுணாததிறறு இவவாககியததை உணருரு எனின
அசதது என மாறறிய பொருள கொளளலவேணடும.
ஈணடு உணா உரு எனப்பபடடது சுடடுணாவால உணரப்
படும பொருள

இரண்டாம பாடம

ஒருவாறறுனும அறியபபடாத பொருள இலலை

சுடடறிவினுல அறியப்படும பொருள அசததென
ருேம [1] வியாபக அறிவினுல அறியப்படும பொருளோ
சதது எனருேம[2] இவவிரணடினுலு மறியமுடியாத
பொருள உணடா? எனபதை ஆராயவாம பொருளகள
வரம்பினுடபடடிருககவேணடும அனறி வரமபினுடபடா
மலிருககவேணடும அதாவது பொருளகள சுடடாயிருக
கவேணடும் அலலது வியாபகமாயிருககவேணடும். இவற
றுள சுடடுப பொருளகளை இருவகையறிவுமே அறியும
ஒனறு சுடடியறியும மறறொனறு வியாபிததறியும வியா
பகப பொருளை வியாபக அறிவே யறியும எனவே இவ
விருவகையறிவினுள் ஒனருனும அறியப்படாத பொரு
ளிருததல முடியாது அதனுல யாதொருபயனுமாவதிலலை
ஆகாயத தாமரை யுணமையில இலலை அது வசனமாத்
திரமே. அதனுல யாதொரு பயனுமிலலை எனவே யறியப
படாத பொருளிலலை யெனபதாய முடியும. இககருத
தையே இசசூத்திரம 'உணராதினமையின்' என்ருேதி
யது. இவவாககியததை உணராதெனின் இன்மையின
என வைத்துப பொருளகொளளல வேணடும

---

[1], [2] சூ. VI. பா. 1

மூன்றாம் பாடம்

முதல்வன் சுட்டறிவினால் அறியப்படுபவனல்லன்

சுட்டறிவால் அறியப்படும் பொருள் அசத்தென்றோம்[1] அதாவது தோற்றக் கேடுகளுடையதென்றோம்[2] முதல்வனோ தோற்றக் கேடுகளில்லாதவன். எக்காலத்தும் ஒரே தன்மையுள்ளவன் அவன் சத்துப் பொருள் சுட்டறிவால் அறியப்படான் என்றால் உயிரின் அறிவு சுட்டா? வியாபகமா? இவ்வறிவால் முதல்வன் அறியப்படுவனா? என்பனவே நாம் ஆராயவேண்டுவன அவற்றை ஈண்டு ஆராய்வாம் உயிரின் அறிவு அநாதியே மலத்தால்மறைப் புண்டு கிடந்ததென்றும். அவ்வுயிர் அறிதற்பொருட்டு முதல்வனால் கருவி கரணாதிகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன என்றும் சொன்னோம்[3] இக்கருவி கரணாதிகளின் உதவியைக்கொண்டும் உயிர் வியாபித்தறிய முடியாது அதன் அறிவு எக்காலத்தும் தான் பொருந்தியுள்ள உடலுக்கு வெளியே யில்லையென்றும், ஒரு காலத்து ஒரு கருவியின் கண்ணே விளங்கி நிற்குமென்றும் சொன்னோம். இக்கருவி கரணாதிகள் யாவும் பாசப்பொருள்களாதலால் இவைகளைக் கொண்டறியும் அறிவு பாசஞானம் எனப்படும். இப்பாசஞானத்தின் வியாபகம் அதற்குதவியாய் நிற்கும் கருவி கரணாதிகளின் அளவிலேயாதலால் இந்த ஞானம் சுட்டறிவாம். இச்சுட்டறிவினால் முதல்வன் அறியப் படான். இதுநிற்க மலமறைப்புள்ள உயிர் கருவி கரணாதிகளின் உதவியையின்றி வேறு விதத்தாலும் அறியமுடியுமா என்பதை ஆராய்வாம்.

---

[1], [2] சூ IV. பா. 1   [3], சூ 1 பா. 2

மல மறைபபுளள உயிாகள கருவி கரணாதிகளோடு கூடியிருபபினும ஒரோ காலதது யாதொரு பொருளையும் அறியா திருபபதுணடு இநநிலை யோக நிலை யெனபபடும. இநநிலையிலிருபபாா தம கணணுக கெதிாபபடும பொருளைக காணுவதிலலை தம்முடைய மறறைக கரணஙகடகு எதிாபபடும பொருளகளை அறிவதுமிலலை இவா அநநிலையில தமமுடைய எலலாக கருவிகளையும கரணஙகளையும தமகீழ அடககியுளளாா இவா அககருவி கரணாதிகளைக கொணடு அறிகிறாரெனன இடமிலலை யாதொனறையும அறியாமலிருககினறாரெனவும இடமிலலை இவா மூனறு உலக முககால வாததமானஙகளையும அறிகினறாரெனறு நூலகள கூறும நாமும நேரில அறிநதுளோம எனவே, இவா கருவி கரணாதிகளின உதவியினறியும அறிகிறாரென் பதிற சநதேகமிலலை ஆனால இவா எவவாறு அறிகினறாரெனபதே நாம ஆராயவேணடுவது இவா கண கொணடு காணவிலலை யென்றாலும, எநதக கருவியைக கொணடும அறியவிலலை யெனறாலும, இவா அறிவிலும, காணடலறிவு கேடடலறிவு முதலிய பேதங்கள காணப படுகினறன. அதாவது கருவிகொணடறிநதாறபோலறிகின்றாா இவாககுக கருவி கரணாதிகள உதவவிலலை யெனறாலும, அவறறின வாசனை உதவுகினறது. எனறால, கருவிகளைக கொணடும் அறியமுடியாத மூனறு உலக வாததமானஙகளையும அவறறின வாசனைகொணடறிவது எபபடியெனில கூறுதும இவா தமது யோக நிலையில, கருவி கரணாதிகளை படககுவதோடு, தம அறிவை மறைததுளள ஆணவ முனைபபினையும ஒருவாறு அநநிலையில அடககியுள்ளாா் இவரது சாதாரண நிலையில, இவரது

அறிவில, செயதிகள பாடிதறகு ஆணவத தடையிருப்பது போல. இவரது யோக நிலையில அததடை அததுணை யிலலை நீணட தூரததுககு அபபாலுளள செயதிகளும, இவரறிவில எளிதிற சோதலகூடும அசசெயதிகள சேர தறகுக கருவி கரணஙகளின வாசனை யுதவியே போதும. இதுதான் இவா தமது யோக நிலையில மூனறு உலக முககால வாததமானஙகளை யறிதறகுக காரணம். எனறு லும இநநிலையிலும இவா அறிவு வரமபினறி யாணடும பரநதுசெலலவிலலை இவவறிவும் சுட டறிவே. இவவறி வுககுக கருவி கரணஙகள் உதவவிலலையாதலால, இது 'பாசஞானம' ஆகாது. ஆயினும, இவவறிவு பாசததோடு கூடியுளள உயிரின அறிவேயாதலால பசுஞான மெனப் படும். பாசததோடு கூடிய உயிரே பசு எனபபடும இப பசுஞான நிகழசசியில உயிா கருவி கரணஙகள அறிய மாடடாவென உணாநதாலும், தான அவறறின உதவி யினறியும அறியலாமென உணாநதாலும, முதலவன் தனககு அறிவிககவே தானறிவதை யுணராது தானே அறிவதாய உனாநது நிறபதால, இது 'நான பிரமம என னும ஞானம' எனறுஞ சொலலபபடும[1] எனவே இப பாச ஞான பசு ஞானங்களிரணடும சுடடறிவே, இவ விரணடினாலும முதலவன அறியபபடான என முடியும. இமமுடிபையும உளளடககியே, இசசூத்திரம் 'இருதிற னலலது' எனறுணாததும இவவாககியததிற கூறப்பபடட இருதிறனகள, உணருருவாநதனமை, உணரபபடாத தன்மை எனபனவாம. இவவிரு தனமைகளுள, உணரு

[1] சிவஞானசிததி அளவைத் திருவிருததம 7, 9-ம சூ திருவிருததம் 2 பார்க்க

வாந தனமை முதலவறகிலலை யென்பது இபபாடததில உணாததபபடடது 'வாககு மனாதீதம' என்பதின கருத தும இதுவே வாககு எனபது கேவலம சொலலையன்று. வாககு அலலது நாதம முதலிய தததுவஙகளையும குறிக கும இவறறைக கொணடறியும அறிவு பாசஞானமே. இபபாச ஞானததாலுணரப்படாத தனமையையே, 'வாகக திதம' என்பதுணாததும அபபடியே 'மனம' எனறது அநதககரணஙகளிலொனறாகிய மனததையனறு. அதனகண விளஙக நிறகும பசு அறிவை அதாவது பசு ஞானததை முதலவன வாககு மனாதீதன என்பதன கருத்து இதுவே.

நான்காம் பாடம்

முதலவன எவவாறறானும அறியபபடானுமலலன

வியாபக அறிவினால அறியபபடாத பொருள இலலை யென்றோம[1] முதலவன எககாலததும உளளபொருள எனறோம.[2] ஆதலால, முதலவன் வியாபக அறிவினால அறி யபபடுவன எனபதாய முடியும இவவியாபக அறிவு யாணடுளளது? அதனால அறிவது எது? எனபதே ஈணடு ஆராயவேணடுவன முதலவன அறிவு, வியாபக அறிவென் றாலும, தனனைததானே அறிவதில யாதோா பயனுமினறு. அறிவானும அறியாபபடுபொருளும, இருவேறு பொருளா தல வேணடும முதலவனையனறி அறிதறகுரிய பொருள கள உயிாகளே உயிரின அறிவோ, மலமறைபபுளளவரை, கருவிகளைக கொணடறியுமபோதும, அவறறின வாசனை யைக கொணடறியுமபோதும சுடடறிவேயெனறோம[3] வியாபகனாகிய முதலவன் இவவுயிாககு உணாததினும, வியாபகமாய நினறுணாததவிலலை இவவுயிரோடு உயிரே

[1] சூ VI பா 2 [2] சூ I பா 8 [3] சூ VI பா. 3

யாய நினறுணாததுவான எனறேம. அதாவது ஏகதேச
மாய நினறுணாததுவான. ஆதலால இவவுயிரினறிவு,
இககாலதது சுடடறிவாய நினறது எனறால எககாலத
தேனும, முதலவன வியாபகமாய நினறுணாததுவானே?
எககாலதது அவவாறுணாததுவான்? எனபதை யாராய
வாம உயிர வியாபகமாய நினறாலனறி, அதறகுணாததும
முதலவனும, வியாபகமாய நினறுணாததுதலிலலை உயி
ரின வியாபகததைத தடுபபது ஆணவமலமேயாதலால,
அததடை நீஙகினதும, உயிர வியாபகமாய நிறகும, இவ
வுயிாககு உணாததும முதலவனும வியாபகமாய நின்று
ணாததுவன் இவவுயிரும வியாபகமாய நினறுணரும.
வியாபகமாகிய முதலவனையும உணரும இவவுயிர அறி
தறகுக கருவிகரணஙகளின உதவி வேணடுவதினறாதலால,
இதனறிவு பாசஞானமாகாது இவவுயிர மலமறைப்பு நீங
கப பெறறதாதலால இது 'பசு' எனபபடாது இதனறி
வும 'பசு ஞானம்' ஆவதிலலை இவவுயிர முதலவனேயாய
நினறறிவதால இககாலதது விளஙகுவது முதலவனறிவு
ஒனறே. இதனாலேயே இதனறிவு 'பதிஞானம்' எனப
படும இபபதி ஞானத்தாலேயே முதலவன் உணரபபடு
வன எனபது கருதது இககருததையும உள்ளடககியே
இசசூததிரம 'இருதிறனலலது' எனறுணாததும் இவ
விருதிறனகள யாவை எனபது முதறபாடடதில விளககப
படடது அவறறுள இபபாடடதிலுணாததபபடுவது,
முதலவன ஒருவாறறானும அறியபபடாதவன அலலன
என்பது. அதாவது முதலவன பதிஞானததாலறியபபடு
பவனே எனபது உணாத்தபபடடது இதனாலேயே முதல

[1] சூ II, பா 5

வன் வாக்கு மனுதீதனுயினும், கோசரன் என்றுஞ் சொல லபபடுவன

ஐந்தாம பாடம்

முதலவன சிவசததாம

முதலவன் சுடடறிவிஞ லறியப்படுபவனலல னென ரேம இவவறிவிஞலறியபபடுவனேல, தோறறககேடு களையுடையனுய சடமாய முடிவன முதலவனே, எவவாற ருனும எததுணையேனும சடததனமையிலலாத சிதது அசிதது ருசசிதது இதுவனறி, முதலவன் எவவாறருனும அறியபபடாதவனுமலலன எனரேம அறியபபடாதவனு யிருபபனேல, சூனயமாய முடிவன என றுஞ சொன னேம முதலவனே எனறும உளளபொருள என றும ஒருபடி ததாயுளளபொருள இவனிடதது எவவாறருனும அசததுததனமையிலலை. உயிரகளபோல சதசததனறு. முறறும சதது. எவவாறருனும சதது எவவாறருனும சிதது என றுஞ சொனனேம எனவே முதலவன 'சித துச சதது' என முடிவன 'சிதது' எனருலும சிவன் எனரு லும ஒனறே. உயிரகள சிதசெனருலும ஒருவாறருல மாததிரமே சிததாதலால, சிவம என னும பெயாககு உரிமை யுடையனவலல. ஆதலால முதலவன் 'சிவசதது' என று சொலலப்படுவன. இககருததுககளையுணாததவே இச சூததிரம 'சிவசததாமென, இரணடுவகையினிசைககும மன் னுலகே' எனரேதியது. ஆராயசசியறிவுடையோா, முதலவனை, அவனது அறியபபடாததன்மையால 'சிவம்' எனவும அறியப்படுநதன்மையால 'சதது' எனவும இரணடு வகையாகக கூறுவா எனபது கருதது

ஆரும சூததிரம முறறிறறு

ஏழாம் சூத்திரம்

யாவையுஞ் சூனியம் சத்தெதிர் ஆகலின
சத்தே அறியாது, அசத்திலது அறியாது,
இருதிறன அறிவுளது, இரண்டலா ஆனமா

முதற் பாடம்

சிவம அசத்தினை அறியாது

சிவத்தின அறிவு வியாபக அறிவெனறோம.[1] இவ வியாபக அறிவு எலலாப பொருளகளையும ஒரே காலத்து ஒரு சேர அறியும் அறிவு இவவறிவு ஒருகாலத்து ஒன றனை மாத்திரம அறியாது இவவறிவு எதையும தனித தறியாது. எதையுஞ சுட்டியறியாது சுட்டிறநது நினறே யறியும் சுட்டுப பொருளகளையுஞ சுட்டிறநது நினறே அறியும அபபொருளகளை, இது குடம இஃது ஆடை யெனறுறபோலச சுட்டியறியாது அபபொருளகள இதன முன விளஙகித தோனறா அபபிரகாசமாய நிறகும இவ வறிவின முன சுட்டுப பொருளகள சூனயமே **சூனயமென றல இனமை யெனபதனறு விளஙகித தோனறாமையே** உலகி லுளள எலலாப பொருளகளும சுட்டுப பொருளகளே யெனறோம[2] எலலாம 'அசத்து' என்றுஞ சொனனோம[3] எனவே, வியாபக அறிவின்முன அசத்துப பொருளகள யாவும சூனயமாய முடியும இககருத்தையே இசசூத திரம் 'யாவையுஞ சூனியம சத்தெதிராகலின' என றுணாத்தும. ஈண்டுச 'சத்து' என்றது சத்தாகிய சிவத்தை இசசத்தே முறசூத்திரத்தில, 'சிவசத்து' என்று சொல

---

[1] சூ. II பா 5 [2] சூ I பா 4 [3] சூ VI பா. 1

லபபடடது. இது சடப்பொருள வியாபகப பொருள ஆகிய எலலாப பொருளகளிலும வியாபிதது நிறபது. இனி இததகைய வியாபக அறிவையுடைய சிவம எவற றையும அறியமுடியுமா? எனபதை யாராயவாம

சிவததின அறிவை நோககக, எலலாப பொருளகளும சுடடுபபொருளகள எதுவும அதனமுன விளஙகித தோனறுது. எதனபாலும அதறகு அனுபவ அறிவிலலை. வியாபக அறிவே யுணடு இவவனுபவ அறிவினமையையே இசசூததிரம 'சததே அறியாது' எனறுணாததும. ஆனால சிவததாலறியபபடாத பொருள உணடெனில அசசிவத திற கிழுககனறேவெனின, அன்று சுடடுப பொருளகளை யும சிவம அறிவதானுல, ஒருகாலதது ஒனறனையே அறிய வேணடும அதாவது ஒனறனை யறியும்போது, மறறைய வறறை மறததலவேணடும இவவாறறிதல சிவததிற கிழுக காவதனறி, இவவாறறியாமை இழுககாகாது மேம பாடேயாகும இதுவனறிச சிவததினறிவு பேரறிவாக, சுடடறிவு சிறறறிவாக, சுடடறிவாலறியபபடுவதைச சிவம அறியாதெனறல பொருநதுமாவெனின? பொருந தும வியாபக அறிவிறகும சுடடறிவிறகும அளவில மாத திரம விததியாசமெனபதனறு. தனமையிலும வித்தியா சமே. ஒனறு வியாபிததனறி அறியாது. மறறெனறு சுடடியனறி அறியாது இவவிரணடும ஒனறு அறிவதை மறறெனறு அறியவேணடுமெனபதினறு. சிவம் அசத துப பொருளகளை அறியாதெனபது எவவாறறனும் பொருநதும. இககருததுககளையெலலாம தொகுததே இசசூததிரம 'யாவையுஞ சூனியம சததெதிராகலின, சததே அறியாது' எனறுணாததும

இரணடாம் பாடம

அசததுப பொருளகள ஒனறனையும அறியா

அசததுப பொருளகள யாவுமசடமெனறோம[1] அவற றிறகு அறிவிலலை. அவைகள ஒரு பொருளையும அறியா சததாகிய சிவததினையும அறியா ஆனால, உயிரால இயக கபபடட கருவிகள அறியுமெனறோமே யெனின?[2] கூறு வோம அதன கருதது, கருவிகளே அறியுமெனபதனறு. அவறறைககொணடு உயிரறியுமெனபதும, அதுவும உயிா அவறறை இயககினாலமாததிர மெனபதுமே. ஆனால, உயிாககருவிகளைக கொணடறிவதைப் பாசஞானமென றோமே யெனின[3] அதனையுங கூறுவோம டாசஞான மெனறதனால, பாசப பொருளகடகு அறிவுணடென்ப தினறு பாசப பொருளகளின் சகாயததால உயிா அறி யும அறிவே பாசஞானமெனபபடும மேறகூறிய கருவி கள் சுடடறிவோடுகூடிய உயிரால இயககப்படட காலதது அறியாவெனறாலும, சுடடறிவினினறும நீஙகி வியாபக மாய நினறு அறியும உயிரால இயககபபடுங காலததும அறியாவா எனின? அறியா. சடபபொருளகள எனறும சடமே எககாலத்தும சிததாக மாறா எனறும அறியா. இசசஙகைகளை நீககவே இசசூததிரம 'அசதது இலது அறியாது' எனறுணாததும. ஈணடு 'இலது' எனபதன முன 'அறிவு' என்னுஞ் சொல தொககுநினறது. 'அசதது அறிவு இலது, ஆதலின அறியாது' எனபது கருதது.

---

[1] சூ VI பா 1 [2] சூ. V பா 2, [3] சூ, VI பா 3.

மூன்றும் பாடம்

உயிர சதது அசததுககளாகிய இருவகைப பொருளகளையும அறியும

சதது அசததினை அறியாதெனறோம [1] அசதது ஒனற
னையுமறியாதெனறோம [2] இசசதது அசததுககள யாதானு
மொனறாலறியபபடவேணடுமெனறுஞ சொனனோம. [3] ஆக
வே இவவிரணடையும அறிவது எது? எனபதை யாராய
வாம உயிர அசததுபபொருளகளை யறிவதை அனுபவததி
லறிவோம. அதைபபறறிய ஆராயசசி வேணடுவதிலலை.
சததினை யறிவது எது? எனபதே நாம ஆராயவேணடு
வது இவவுயிரே சததினை அறியுமா? எனபதைக கவ
னிபபாம இவவுயிரினறிவு பெததகாலததுச சுடடறிவென
றோம [4] சதது வியாபகப பொருளெனறுஞ சொனனோம [5]
எனவே உயிர பெததகாலததுச சததினை அறிய முடியா
தெனபது பெறபபடும எனறாலும உயிர எககாலததும
சததினை யறிய முடியாதெனபதிலலை பெதததினினறும
நீஙகிய உயிர சிவததோடு சிவமாய நினறறியுமெனறும,
அவவாறறியுமபோது வியாபகமாய நினறறியுமெனறுஞ
சொனனோம [6] இவவாறறியுமபோது, வியாபகபபொருளா
கிய சிவததினையும அறிதல கூடுமெனறு முடியும். இமமுடி
பையே இசசூததிரம 'இருதிறனறிவுளது.... .... ஆனமா'
எனறுணரததும ஈணடு 'இருதிறனறிவுளது' எனனும
வாககியம, மூனறு வேறு வேறறுமைத தொகைகளாக
நினறு மூனறு வேறு பொருளகளைததரும இபபாடததில
இரணடாம வேறறுமைத தொகையாக நினறு இருதிறன

---

[1] சூ. II பா 1 [2] சூ. VII பா 2 [3] சூ VI பா 2 [4] சூ V பா 3
[5] சூ II பா 5 [6] சூ VI பா 4

களாகிய சத்து அசதது இரணடினையும அறியும அறிவை
யுடையது என்னும் பொருள தநதது

நான்காம் பாடம்

உயிா சதது அசதகதுககளின உதவியால அறியும

உயிரின அறிவு தானுயறியும அறிவனறு. சிவம
உணாததினுல மாததிரம உணரும அறிவென்றோம்.[1] இச
சிவம எலலா உயிாகடகும உணாததும. பெதத உயிாகட
கும் உணாததும. பெதகம நீஙகிய முதத உயிாகடகும
உணாததும் ஆனுல பெதத உயிாகளால சிவம அறியப
படுவதிலலையாதலால, அவவுயிாகடகுச சிவம வெளிபபடடு
நினறுணாததாது மறைநது நினறே யுணாததும முதத
உயிாகடகு அதுபோலனறு அவவுயிாகள் சிவமாயே நின்
றுணருமாதலால, அவைகடகுணாததச சிவமனறி வேறு
கருவிகள உதவுதலிலலை அவைகளின அறிவு சிவம ஒன
ருலே விளககபபடும சிவம ஒனறே அவறறினறிவை
விளககுவது அஃதொனறே முதத் உயிாககு வியஞசகம
எனவே முதத உயிா சிவமாகிய சததினுதவியாலறியுமென
முடியும இது நிறக, பெதத உயிாககோ சிவம மறைநது
நின்றுணாததுமெனறோம இவவுயிாககு வெளிபபடை
யாய நினறு உதவ வேறு பொருளும வேணடபபடும இவ
வாறு உதவ அசததனறி வேறிலலை பெதத உயிாககு
அமைககபபடடுளள கருவி கரணுதிகள யாவும அசத்துப
பொருள்களே. இவவசததுப் பொருளகளின உதவியைக
கொணடே பெதத உயிா அறிகினறது கணணின உதவி
யைககொணடே காணும அபபடியே யாதானுமோா

[1] சூ. III பா 7

கருவியைக கொணடே இவவுயிா அறியும இககருவிகள யாவறறையும தனகீ மூடககிநிறகும நிலையிலும, இவவுயிா அவறறின வாசனைகொண டறியுமெனறோம [1] எனறால பெதத உயிாகள அசததுப் பொருளகளினுதவியாலறியுமெனபது பெறபபடும முதத உயிாகள சததினுதவியாலறியுமெனறு மேலே சொனனோம எனவே உயிாகள சதது அலலது அசததின உதவியாலேயே அறியுமெனமுடியும இமமுடிபையே இசசூததிரம 'இருதிறனறிவுளது . ... ஆனமா' எனறுணாததும ஈணடு 'இருதிறனறிவுளது' எனனும வாககியம மூனறும வேறறுமைத தொகையாக நினறு, இருதிறனகளாகிய சதது அசததுககளினுதவியாலறியும அறிவினையுடையது எனனும பொருள தநதது

ஐநதாம் பாடம்

உயிா சததினபாலநினறும அசததினபாலநினறும அறியும

உயிா அசததினுதவியால அசததினையும, சததினுதவியால சததினையும அறியுமெனறோம.[2] அவவாறறியும போது எவவாறு நிறகும எனபதை யாராயவாம அசததினுதவியாலறியுமபோது, உயிா அவவசத்தாய நினறு அறியும எனபது நம்முடைய அனுபவம கணணினுற காணும போது அககணணாகவே நிறகும காதினுற கேடகும போது அககாதாகவே நிறகும. கணணெனத் தானென வேறு நிறகுமாறிலலை. காதெனத தானென வேறுநிறகுமாறுமிலலை. உயிா மறறைக கருவிகளைக கொணடறியும போதும இவவாறே. இனிச சததினுதவியைக கொண

[1] சூ VI பா 3   [2] சூ VII. பா 4

டறியும்போது எவவாறு நிறகுமெனபதைச சறறுக கவ னிப்பாம. உயிா சததது இரணடும அறிவாகாரப பொருள கள. இவறறுள உயிரறிவு, சததறிவினைக்கொண டறியும போது சததறிவாயே நிறகுமெனறு சொனனோம [1] என ருல உயிா தானுக நின்றறிதலிலலை அசததோடு அசததாக நினறறியும சததோடு சததாக நின்றறியும அதாவது எநதககாலததது எதனை அறியுமோ, அதனோடு அதுவாக நின்றறியும தனமை உயிாககுணடு இதுதான 'சாாநத தன் வணணமாந தனமை' யெனபபடும இததன்மை யையே யிசசூததிரம 'இருதிறனறிவுளது ......ஆனமா' எனவுணாததும ஈணடு 'இருதிறனறிவுளது' என்னும் வாககியம, ஏழாம வேறறுமைத தொகையாக நினறு, இரு திறனகளாகிய சதது அசதது இரணடனகணணும நின றறியும அறிவையுடையது எனனும பொருள தநதது

ஆறும் பாடம்

உயிா சததுமனறு அசததுமனறு

அசததுப பொருள்கள் யாவும சடமெனறோம [2] உயிா சித்தாதலின, அசததாகமாடடாது இனி உயிா சததா குமா? எனபதை யாராயவாம உயிரும அறிவுப பொருள, சததும அறிவுப பொருள. எனருலும உயிரும சததே யெனன இடமிலலை. இவவிரணடறிவுகளும வெவவேறே அனறியும சததெனருல, அறிவெனபதனறு சததெனபது, எனறும ஒருபடிததாயிருககும பொருள. சிவததினறிவு என்றும் ஒருபடிததாயிருககுமறிவு அவவறிவுககுக கூடு தல குறைதலிலலை. விளஙகுதல மறைதலிலலை. உயிரின

---

[1] சூ VI. பா 4 [2] சூ VI. பா 1.

அறிவு அவவாறனறு ஒரு காலதது அறியாமலே கிடக கும. மறறொரு காலததுக கருவிகளைககொணடு மறநது மறநதறியும இனியொரு காலததுச சததினுதவியால ஒருபடிததாயுமறியும. ஆதலால உயிா சததாவதினறு. அசததாவதினறெனறுஞ சொன்னோம எனவே உயிா சததுமனறு, அசததுமனறு எனபதாய முடியும. இதுபற றியே இசசூததிரம, உயிரை 'இரணடலா ஆனமா' என றுணாததும எனறாலும உயிா ஒரு காலதது அறியாது கிடததலால, அதனை யொருவாறு அசதது என்னலாம். அதுபோல, மறறொரு காலதது ஒருபடிததாயறியுந தனமை பெறுதலால, ஒருவாறு சததெனறுஞ சொலல லாம இதனால உயிா சதசததெனறு சொலலபபடும

ஏழாம சூத்திரம் முறறிறறு

—

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்,
தம்முதல், குருவுமாய்த், தவத்தினி லுணர்த்தவிட்டு,
அன்னிய மின்மையின், அரன்கழல் செலுமே

முதற் பாடம்

உயிர் தன்னியல்பறியாது கருவிகளால் மயங்கி நிற்கும்

உயிர் ஐம்பொறி முதலிய கருவிகளோடு கூடிப் புறத்துப் பொருள்களை அறியுமென்றோம்.[1] அவ்வாறு கூடியறியும் உயிர் தன்னியல்பினையும் அறியுமா என்பதை யாராய்வோம். ஓர் அரசகுமாரன் தன்னறிவு விளங்கிய கால முதல் வேடர் சேரியில் வளர்ந்துவருவனாயின், தன்னை வேடனாகவே மயங்கி யுணர்வான்; தான் அரசகுமாரன் என்பதையும் உணரான். அவனியல்பும் வேடரியல்பாகவே காணப்படும். அரச உதிரம் அவனிடத்திருந்தாலும், அரச இயல்பு அவனிடத்துக் காணப்படாது. உயிர் கருவிகளின் கூட்டுறவில் வளரும்போதும் அப்படியே அக்காலத்துத் தன்னியல்பறியாது, கருவிகளினியல்பையே தன்னியல்பென மயங்கி நிற்கும். தனக்கு வியாபக அறிவு உண்டென அறியமாட்டாது; அது வியாபித்தறிதலுமில்லை. கண் காணுந்தூரத்திலுள்ள பொருளையே உயிர் கண்டறியும். காது கேட்குந் தூரத்திலுள்ள செய்தியையே உயிர் கேட்டறியும். அப்படியே மற்றக் கருவிகள் அறியும் அளவிலேயே உயிர் அறியும். அக்கருவிகள் அறியும் அளவிற

[1] சூ III. பா 4

கதிகமாகத தனககு அறியுஞ சகதி யுணடென்பதை உயிா அறியாது மயஙகி நிறகும இககருததையே, இசசூததிரம 'ஐம்புல வேடரின் அயாநதனை வளாநது' எனறுணாததும ஈணடு 'ஐமபுலன' என்றது, ஐமபொறி முதலிய கருவிகளனைததையும 'அயாநதனை' என மாறறிய பொருள கொளளலவேணடும

இரண்டாம் பாடம்

சிவம உயிாககு அதனியலபை உணாததும

உயிா கருவிகளினியலபைத தனனியலபென மயஙகி நிறகுமென்று சொனனேம [1] இவவுயிா தனனுணமை யியலபை எதனுல அறியுமென்பதை யாராயவாம. உயிா யாதானுமொனரு லுணாததபபடினனறி உணராதென ரேம [2] அசததுப் பொருளகளாகிய கருவிகள உணாததும, அலலது சததாகிய சிவம உணாததும கருவிகளோ உயிாகளைத தமமியலபறியாது மயஙகச செயயுமென ரேம [3] இககருவிகள மாயாகாரியமாதலால மயககததை யுணடாககுவதாகும இவைகள உயிாககு அதன உணமை யியலபை உணாததமாடடா இவையனறி உயிாககுணாததுவது சிவமே யெனரேம அசசிவமும உயிாககு உணமை யியலபை யுணாததுமா எனபதை யாராயவாம சிவம மாயாகாரியமனறு மயகக உணாவைத் தராது. கருவிகள போலச சுடடுப பொருளுமனறு சுடடுப பொருள்களால உயிரின அறிவு விளஙகுமபோது ஏகதேசமாய விளஙகுவதுபோல, இசசிவததால விளககப்படும உயிரின அறிவு ஏகதேசமாதலிலலை இசசிவததோடு சிவமாய நினறறியு

[1] சூ VIII. பா 1 [2] சூ III பா 3 [3] சூ VIII பா 1

முயிர் வியாபகமாயறியும் விளக்கொளியால் ஏகதேசமா யறிந்த கண் அதனை விட்டு நீங்கிச் சூரியனொளியால் வியாபகமாயறிதல்போல உயிர் சிவத்தினறிவால் வியாபகமா யறியும்போது அதனால் தன்னுண்மை யியல்பினையுமறியும். வேடர் சேரியில் வளர்ந்துவந்த அரச குமாரனுக்கு 'நீ அரச குமாரன்; அரச வாழ்வு யாவும் உன்னுடையதே' என்று அவன் பிதா உணர்த்த அக்குமாரன் உணர்வதுபோல, உயிர்க்கும் 'நீ கருவிகள்போல சடமல்லை; நீ சித்து; என் பாலுள்ள பேரின்பமுற்றும் உன்னுடையதாதற்குரியதே' என்று, அதன் முதல்வனாகிய சிவம் உணர்த்த, உயிரும் அதனையுணர்வதாகும் இவ்வுணர்ச்சியால், உயிர் தத்துவங்களாகிய கருவிகளினியல்பையும் தன்னியல்பையும் பிரித்து உணர்வதால், இது தத்துவ ஞானமென்று சொல்லப்படும். இக்கருத்தையே இச்சூத்திரம், 'என்தம் முதல் . உணர்த்த' என்றோதியது

மூன்றாம் பாடம்

சிவம் உயிர்க்கு அதனியல்பைக் குருவுமாயுணர்த்தும்

சிவம் உயிர்க்கு அதனியல்பை யுணர்த்துமென்றோம்[1] எக்காலத்தும் எல்லா உயிர்கட்கும், உள்நின்றுணர்த்து மென்றுஞ் சொன்னோம்[2] உயிர்க்கு அதனியல்பையுணர்த் துவதும் அவ்வாறு? அன்றி வேறுவிதமா? எனப்தையாராய வாம சிவம் உயிர்க்கு உள்நின்றுணர்த்துவது அவ்வுயிரின் பொதுவியல்பே, அதாவது உயிர் கருவியோடு கூடியறியும்போது அதன்பால் காணப்படுமியல்பே ஈண்டுச் சிவம் உணர்த்துவதாயக் கூறுமியல்பு அக்கருவிகளினின்றும்

[1] சூ VIII பா. 2 [2] சூ. II பா 5

அவறறின வாசனையினினறும நீஙகியபோது, உயிரினிடத
துக காணபபடுமியலபு அதாவது அதன சிறபபியலபாம.
இசசிறபபியலபையும சிவம உளநினறுணரததினல எலலா
உயிரகளும உணரா அனறியும, இவவியலபை எலலா
உயிரகளும ஒனறுபோலுணரா ஒரு பளளியிற கறகும
பலதிறதது மாணவரகளும ஓர ஆசானலுணரததபபடட
வழியும, ஒனறுபோல எலலா விஷயஙகளையு முணரார
சில சாதாரணச செயதிகளையே அவவாறுணரவார அரிய
பெரிய செயதிகளை அவவாறுணரார. அசசெயதிகளை
அவரகடகுப படிககிரமமா யுணரததவேணடும. அமமாண
வரகளைச சில வகுபபினராகப பிரிதது, ஒரு வகுபபினரககு
ஒரு சேர உணரததப்படும மறறெரு வகுபபினரககுத
தனிததனி எளிதாயுணரததப்படும வேறு ஒரு வகுபபி
னரககுத தனிததனி யழுததியு முணரததபபடும். சிவம
உயிரககுச சிறபபியலபை யுணரததுவதும இவவாறே
உயிரகளும அறியாமைததிடபததிறகேறப மூனறுபிரிவி
லடஙகும அவைகளின அறியாமைககுக காரணம ஆணவ
மலமெனறு சொனனேம. இவவாணவம ஒரு வகுபபுயிர
களைச சொறபமாய, அதாவது சூககுமமாயப பிணிதது
நிறகும இவவகுப்புயிரகளே விஞஞானகலர எனபபடு
வர இவவுயிரகடகு மாயா கனமங்களின பநதமிலலை மற
றெரு வகுபபுயிரகளை இவவாணவம சிறிது அதிகமாய,
அதாவது தூலமாயப பிணிததுநிறகும இவவகுபபுயிர
களே பிரளயாகலரெனபபடுவர இவவுயிரகடகு மாயை
யின பநதமிலலை வேறெரு வகுப்புயிரகளை இவவாணவம்
மிக அதிகமாய, அதாவது தூலதரமாயப பிணிதது நிறகும்.
இவவகுபபுயிரகள சகலரெனபபடுவர. இவவகுபபினையே

நாம சோந்துளோம நமககு ஆணவமாயா கனமங்களாகிய மூனறின பநதமுமுணடு இவவாறு மூனறுவிதமான அறியாமைத திடபததையுடைய உயிாகடகும சிவம ஒனறு போலுணாததின் அவவுயிாகள யாவும அறியமாடடா. அதனுலேயே, சிவம உயிாகடகு மூனறு வேறு விதங்களாயுணாததும விஞஞாகலாககுப பொதுவியல்பையுணாததுவதுபோல, சிவம உள்நின் றுணாததினும போதும பிரளயாகலாககு அது போதாது அவவுயிாகடகு உபதேசமுகததாலு முணாததவேணடும அவவாறுணாததறகே சிவம் தனனியறகை வடிவாகிய நாறதோள முதலியவறறொடுகூடி அவவுயிாகளின முன தோனறியும உணாததும. இவவுபதேசமும, சகல வாககததவராகிய நமககுப போதாது நமககு நூலமுகமாயும அனுபவமுகமாயும உணாததவேணடும். இவவாறுணாததறகுச சிவம தன்னியறகை வடிவிறறேனறி உணாததினுல மடடும போதாது ஒரு குருவடிவிற றங்கி நினறு நூலமுகததாலும, அனுபவமுகததாலும உணாதத, நாமும அவவுபதேச மொழிகளைக கேடடுச சிநதிததுத தெளிநதுணரவேணடும இவவாறு சிவம் நமககு உணாததுதலையே இசசூததிரம 'தமமுதல குருவுமாயுணாதத' எனறேதியது. ஈணடுக 'குருவுமாய' என்பதிலுளள உமமைச சொலலால, நமககு இதுகாறும் உளநினறுணாததியதுமனறிக குருவுமாய முனனினறு முணாததுமெனபது பெறபபடும்.

நான்காம பாடம்

சிவம தவம முறறிய உயிாககே அதன சிறபபியலபை யுணாததும

சிவம் மூன்று வாககததுயிாகட்கும மூனறு வேறு விதஙகளாக அவறறின சிறபபியலபை யுணாததுமென றேம [1] எனறால, இவவுயிாகளைததிறகும எககாலததும அவறறின சிறபபியலபை யுணாததுமா? அனறி உயிா கட்கு, அவவியலபினை அறிதறகுரிய பககுவம வநதகாலதது மாததிரம உணாததுமா அபபககுவமதான யாது? எனபதை யாராயவாம உயிாகள தனிததனி முறபிறவி களிற செயத வினைககேறபச சிவம அவைகட்கு இனப துனபஙகளைத தருமெனறேம [2] நலவினைககேறப இனபத தையும், தீவினைககேறபத துன்பததையும தருமெனறேம. இநநலவினையே புணணியம அலலது தவம எனபபடும. இததவததிறகேறபவே உயிா எவவகை யினபததினையும் அடையும நிலையுறுதலிலலாத சிறறினபங்களாகிய போக கியஙகட்கும, நிலையுறுதலையுடைய பேரின்பமாகிய முததிக கும் காரணம இததவமே இததவமும, செயபவருடைய கருததிறகேறப, பசு புணணியம சிவ புணணியம என இரு வகைபபடும இவறறுள, பசு புணணியமாவது, உலக போகஙகளைத தருவது இவைகளே, வேதாதிகளிற கூறப் படும் வேளவி யாதி காமஙகள இவைகளைக கூறும நூல களே இவறறுறறரபபடும போககியஙகளையும உடன கூறும. இககாமஙகளும அவறறுறறரபபடும பலனகளும சிறிது காலததில அழிவெயதும். இததவமியறறுவாா, பசித்துணடு பினனும பசிததாரை யொபபாா. இதுவன

[1] சூ VIII. பா 3 [2] சூ II பா 3

றிச் சிவ புண்ணியமாவது, சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் சரியை கிரியா யோகங்கள்; இவற்றாற் றரப்படும் பலன்கள், சாலோகாதி சிவபதங்கள்; இச்சிவபதங்களாகிய பலன்களுட் மேற்கூறிய சரியையாதி தவங்களால் இடையிற் றரப்படுவனவே. இப்பலன்களை யன்றி இத்தவங்கள் வேறு பலன்களையுந் தரும்: சரியை கிரியையையும், கிரியை யோகத்தையும், யோகம் ஞானத்தையுந் தரும். இந்த ஞானமே, சிவத்தாலுணர்த்தப்படுமென்று மேலே கூறிய ஞானம். இந்த ஞானத்தை யுணர்த்தற் குரியார் சரியை கிரியா யோகங்களில் முற்றியவரே. அதனாலேயே சிவம் இந்த ஞானத்தைச் சரியை கிரியா யோகங்களில் முற்றிய உயிர்கட்கேயுணர்த்தும். இக்கருத்தையே இச்சூத்திரம் 'தவத்தினிலுணர்த்த' என்றோதியது. ஈண்டுத் 'தவம்' என்றது சரியையாதி சிவ தர்மங்கள் என்பதை இச்சூத்திரத் திறுதியிலுள்ள 'அரன்' என்னுஞ்சொல் குறிப்பாலுணர்த்தும்.

ஐந்தாம் பாடம்

தன் சிறப்பியல்புணர்ந்த உயிர், கருவிகளை நீங்கிச் சிவத்தை நாடிச்செல்லும்

தவம் முற்றிய உயிர்க்கே சிவம் அதன் சிறப்பியல்பை உபதேசித்துணர்த்து மென்றோம்[1] இவ்வுபதேசத்தால் உயிர்க்கு வரும் பலன் யாது என்பதை யாராய்வாம். வேடர் சேரியில் வளர்ந்து தன்னியல் பறியாது மயங்கி நின்ற அரச குமாரன் 'நான் வேடனல்லன் அரசகுமாரன், என் பிதாவாகிய அரசன்பாலுள்ள ஐசுவரிய முழுமையும் யான் அனுபவித்தற்குரியதே' என்றுணர்ந்ததும், அவ்வேடர் கூட்டுற

[1] சூ VIII பா 4

வினின்றும நீங்கி அவவரசனை நாடிசசெலவன அது போலவே, கருவிகளின கூட்டுறவிற்றங்கித தன னியலபறி யாது மயங்கி நின்ற உயிரும சிவததினுபதேசததால 'நான சடமலலன், சிதது. என முதலவனபாலுளள பேரினப முழுமையும யான் அனுபவிததற குரியதே' யென றுணாந ததும, அககருவிகள கூட்டுறவினின்றும நீங்கி அம்முதல வனை நாடிசசெலலும. ஆனால, அரசகுமாரன வேடா சேரியினின்றும நீங்கி, அரசன மாளிகையை நோககிச செலலவேண்டுமாபோல, உயிா ஓரிடம நீங்கி ஓரிடம செலலவேண்டுவதிலலை. உயிா பெததததிலும வசித திடவரும வியாபகபபொருள எனறோம அது கருவி களோடு நிறகுமபோதும அககருவிகளினியலபு தனனியல பனறென உணாநது கழிததலே அவற்றைவிட்டு நீங்குத லாம. அதுபோலவே, உயிாசிவததின இருபபிடமநோககிச செலலவேண்டுதுமிலலை. சிவம எலலாப பொருளகளிலும் வியாபிதது நிறபது ஒவவொரு பெதத உயிரோடும் அவ வுயிரேயாய நிறகும என்றுஞ சொனனோம இசசிவம இவ வாறு அநநியமின்றி நிற்றலை யுணாதலே அதனைக காணு தலாம. இவவுணாசசி பெறுதறகான சாதகஙகளைச செய தலே அதனை நாடிசசெலலுதலாம. இசசாதகஙகள சரியை கிரியாயோகங்களில முற்றி, ஞான நெறியின நடப்போ ராற செயயககிடப்பன இசசாதகஙகள வருஞ சூததிரங களில விளககபபடும இககருததுககளையே இசசூததிரம, 'விட்டு அநநியமினமையின அரனகழலசெலுமே' என்று ணாததும.

எட்டாம சூததிரம முறறிறறு

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி,
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழ லாம்பதி, விதியெண்ணும் அஞ்செழுத்தே

முதற் பாடம்

தன்னியல்பு உணர்த்தப்பெற்ற உயிர், சிவத்தைத் தன்னுள்ளே சிவோகம் பாவனை செய்து நாடும்

*தன்னியல்பு உணர்த்தப்பெற்ற உயிர் சிவத்தை நாடுமென்றோம்[1] எங்கே? எவ்வாறு? நாடுமென்பதை ஆராய்வாம். சிவம் சித்துப்பொருள். அதனைப் பசுஞான பாச ஞானங்களால் அறிய முடியாதென்றோம்.[2] பாச ஞானமென்பது கருவிகளினுதவியாலறிதலென்றும், பசு ஞானமென்பது அகக்கருவிகளின் வாசனை யுதவியாலறிதலென்றுஞ் சொன்னோம்.[3] எனவே, சிவத்தை அறிதற்கண் பாசஞான பசு ஞானங்களிரண்டும் பயன்படாவென முடியும். '**ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதி**' என இச்சூத்திரம் கூறியதன் கருத்து இதுவே. ஈண்டு '**ஊனக்கண்**' என்றது குறைவினையுடைய அறிவாகிய பசுஞானத்தையும், 'பாசம்' என்றது பாசஞானத்தையும் உணர்த்தின. 'கண்' என்பதற்கு 'அறிவு' என்பது பொருள் 'பதி' என்பது சிவத்தை உணர்த்தியது. இப்பதி, பசுஞான பாசஞானங்*

---

[1] சூ. VIII பா. 5. [2], [3] சூ. VI. பா. 3.

களானறியப்படாஞகை, வேறெந்த ஞானத்தாலறியப்படு வன என்பதை அடுத்து ஆராய்வாம்.

உயிர் தன்னியல்பையும் அறியாது நின்றது. அதனை அறிதற்கண்ணும், மேற்கூறிய பாசஞான பசுஞானங்கள் பயன்படவில்லை. அதனை உயிர்க்குபதேசித்துணர்த்துதற் பொருட்டே, சிவம் குருவுமாய் வந்துதவியதென்றோம்.[1] இவ்வுபதேச ஞானத்தால், உயிர், தன்னியல்பை யுணர்வதோடு, தானும் சிவமும் ஒரு சாதிச் சித்துப் பொருளெனவும் உணருமென்றோம்[2] அதாவது, சிவத்தின் தன்மையை ஒரு சிறிதும் அறியாது நின்ற உயிர்க்கு, அச்சிவத்தை அறிதற்கு, முதல் முதல் வழிகாட்டி உதவியது, இவ்வுபதேச ஞானமே என முடியும்[3]. இவ்வுபதேச ஞானத்தாலுணர்த்தப்பட்ட வழியிலேயே, சிவத்தை நாடவேண்டுமெனவும் முடியும். இம்முடிபையே இச்சூத்திரம், 'ஞானக்கண்ணினில் நாடி' என்றுணர்த்தியது. ஈண்டு 'ஞானக்'கண் என்றது சிவஞானத்தை. இதுநிற்க, இச்சிவ ஞானத்தை உதவியாகக்கொண்ட உயிர் அவ்வுதவிகொண்டு சிவத்தை எங்கே? எவ்வாறு? நாடுவது என்பதையும் ஆராய்வாம்.

தான் வேடனல்லன், தானும் தன் பிதாவும் அரச சாதி என்று தெரிந்துகொண்ட அரசகுமாரன் தன் பிதாவை வேடர் சேரியிற்றேடான். அரசன் மாளிகையிலேயே தேடுவான். அப்படியே, தான் சடமன்று, தானும் சிவமும் சித்து சாதிப் பொருள்கள் என்றுணர்ந்துகொண்ட

[1] சூ VIII பா. 3. [2] சூ VIII பா 2. [3] சிவஞான சித்தியார் 8 சூ. 35-ம் திருவிருத்தத்திற்குச் சிவஞான சுவாமிகள் உரையைப் பார்க்க.

உயிர் அசித்தைச் சடப்பொருள்களுள்ளே தேடாது, சித்துப் பொருள்களுள்ளேயே தேடும். ஆனால், வேடர் சேரியும் அரசன் மாளிகையும் வெவ்வேறிடங்களிலிருப்பனபோல், சடப் பொருள்களும் சித்துப் பொருள்களும் வெவ்வேறிடங்களி லிருப்பனவல்ல. சித்துப் பொருள்கள் யாவும் அறிவாகாரப் பொருள்கள் அவைகளின் இருப்பைச் சடப் பொருள்களின் இருப்பு ஒரு சிறிதும் பாதியாது அவைகள் சடப் பொருள்களினூடெல்லாம் வியாபித்து நிற்கும் பொருள்கள். இவ்வாறு வியாபித்து நிற்கும் எல்லாச் சித்துப் பொருள்களினுள்ளும் சிவத்தைத் தேடவேண்டுவதில்லை. யாதானும் ஓர் சித்துப் பொருளினுள்ளே தேடுவதே போதும் தன்னுள்ளே தேடுவதே போதும் தன்னியல்பினையே சிவத்தினுபதேசத்தால் உயிர் அறிந்துள்ளதென்றோம்.[1] எனவே இவ்வாறு தன்னியல்பறிந்துள்ள உயிர் சிவத்தைத் தன்னுள்ளேயே நாடும் என்பது பெறப்படும். இக்கருத்தை யுணர்த்தவே இச்சூத்திரம் 'சிந்தை நாடி' என்றோதியது இனி இவ்வுயிர் தன்னுள்ளேயும் எவ்வாறு நாடும்? என்பதை ஆராய்வாம்

உயிரறிவின் வியாபகம் ஆணவ முன்னைப்பாற்றடைப்பட்டுச் சுட்டுத் தன்மையடைந்துள்ளதென்றோம்;[2] சிவத்தின் அறிவு அவ்வாறன்று. அவ்வறிவுக்கு ஆணவத்தடை எக்காலத்தும் எத்துணையுமில்லை. அவ்வறிவு எக்காலத்தும் வியாபகமாயுள்ள அறிவு இவ்வாறு வியாபகமாயுள்ள சிவத்தை மேற்கூறியவாறு சுட்டுத் தன்மையடைந்துள்ள உயிர் எவ்வாறு நாடுவது? என்பதே ஈண்டு ஆராய

1. சூ.VIII பா 2. 2 சூ. I பா. 11.

வேணடுவது இசசுடடுத தனமையுளளவரை உயிா சிவத்தை அறிய முடியாதெனபது எலலாராலும ஒபபுக கொளளப்படும. ஆணவ முனைபபு நீஙகுமவரை இச சுடடுத தனமையும் உயிரை விடடு நீஙகுமாறிலலை என ருலும, யாதானும உபாயததால ஒரு சிறு பொழுதேனும இவவாணவ முனைபபை யடகக முடியுமேல, அபபொழுது அதனையடககிய உயிா சுடடுததன்மையினினறும நீஙகிச சிவததை ஒருவாறு அறியும எனபதாய முடியும். இதத கைய உபாயம உணடா? எனபதை யாராயவாம விட முனைபபை யடககுஞ சகதி, மாநதிரிகனிடதது இயறகை யில இலலை கருட தெயவததினிடமேயுணடு. என்ருலும, அமமாநதிரிகனும தன்னைக கருடனுகப பாவிததுத தியா னிகக, அவனிடததும ஒரு சிறுபொழுது விட முனைபபை யடககுஞ சகதியுணடாவதை யறிவோம ஆனுல அம மாநதிரிகனிடதது அசசகதி எககாலததும நிலைததிருபப திலலை எப்பொழுது அசசகதி வேணடுமோ அபபொழுது தனனைக கருடனுகப பாவிததுத தியானிதது அசசகதி யைப பெறுகினருன இப்பாவனை கருடோகம் பாவனை யெனபபடும். இதுபோனற பாவனையாலும தியானததா லும, ஆணவ முனைபபையடககுஞ சகதியினையும பெற லாம. இசசகதி சிவததினிடதது மாததிரமுளதேனும, உயிரும் தனனைச சிவமாகப பாவிததுத தியானிகக, அத தியான காலததது அசசகதியினைப் பெறுதல கூடும இப பாவனை சிவோகம பாவனை யெனபபடும இபபாவனையால ஆணவ முனைபபு உயிரினகண மீளக கிளமபாதபடி அடஙகி விடுமெனபதனறு இபபாவனைககாலத்து அடஙகி நிறபதிற றடையிலலை. இககாலத்து உயிா சுடடுத்தன்மை

யோடு கூடி நிலலாது இககாலததது இவவுயிா வியாபக மாயுளள சிவததினை யறிதறகுரியதாகும. எனறால, இச சிவோகம பாவனையே சிவததைதத தனனுள்ளே நாடும விதமாம என முடியும் இமமுடிபையே இசசூததிரம 'சிநதை நாடி' என்றேதியது ஈணடு 'நாடி' எனறது பரநது திரிநது தேடுதலையனறு வியாபக சிவததை அவ வாறு தேட வேணடுவதிலலை. பாவிததுத தேடுதலே போதும் இததனமைததான தேடுதலையே, இசசூததிரதது 'நாடி' எனனுஞ சொல உணாததும.

இரண்டாம பாடம

சிவோகமபாவனை செயயும உயிாககுப பாசபபொருளகள விரைநது மறையும

உயிா சிவோகம பாவனையால ஆணவ முனைபபினை யடககுஞ சகதியினைப பெறுமெனறேம்.[1] அமமுனைபபுக குறையக குறைய உயிரறிவின சுட்டுத்தன்மையும குறைநது, அவவறிவின வியாபகத தனமையும அதிகரிதது வருமெனபதாய முடியும[2] ஆனல இசசிவோகம பாவனை ஓரே பொழுதில செயது முடிககபபடுவதனறு. சிறிது சிறிதாயப பழகிவர வேணடுவது இபபாவனையின பழக கம பெருகபபெருக, இப்பாவனைக காலததில உயிரறிவின வியாபகததனமையும் உடன பெருகுவதாகும என்றால இபபாவனையிற பழகிவரும உயிாககுப பாசப்பொருளகள எவவாறு விளஙகுமெனபதை யாராயவாம இபபாவனை செய்யும் உயிரறிவின வியாபகததனமை படிபபடியாய

---

[1] சூ. IX. பா. 1. [2] சூ. IX பா. 11,

அதிகரிதது வருமெனறோம.[1] பாசப பொருள்கள யாவும
சுட்டுப பொருள்களென்றும, அவை சுட்டறிவிறகே
விளஙகுமெனறுஞ சொனனோம[2] எனவே, உயிா சிவோ
கம பாவனையிற பழகப் பழக, அவவுயிாககு விளஙகி நினற
பாசப பொருளகளும மேலும மேலும விரைவாய மறையு
மெனன முடியும. இமமுடிவையே இசசூததிரம 'உராத்
துனைத தோததெனப பாசமொருவ' என உணாத்தும்
அதாவது பாசபபொருள்கள பேயததோபோல ஓடி
மறையுமெனபது கருதது. ஈணடு 'உராததுனைததோதது
என' எனற வாககியததிலுளள 'உரா' எனனுஞ சொல,
ஓடித திரிதலையும, 'துனை' எனபது வேகத்தினையும, 'தோ'
எனபது பேயததோ எனபபடும் கானல சலததையும
உணாததும் இவவாககியததின பொருள 'ஓடித் திரிதற
கணை வேகததையுடைய பேயததேரின இயலபுடையது
என' எனபது.

மூன்ருும் பாடம்

சிவோகம பாவனையில முறறிய உயிா சிவததின ஞான சொரூபததைக காணும

சிவோகம பாவனையில உறைதது நிறகும் உயிாமுன
பாசப் பொருளகள விரைநது மறையுமெனறோம்[3] என்
ருல அவவுயிாமுன அபபாவனையினபோது விளஙகித்
தோன்றுவது எது? எனபதை யாராயவாம. படிகததிற
கெனறு ஓா சொரூபமிருபபினும அதனை அடுதது நிறகும
பொருளகளின நிறஙகள அசசொரூபததினை விளஙக
வொட்டாது மறைககும எனபதை அறிவோம ஆனல

[1]. சூ. IX. பா. 1. [2]. சூ. VI. பா. 1. [3] சூ. IX பா. 2.

அவவேறறு நிறஙகளைப படிகததின நிறமலலவென்று கணடு அவவேறறு நிறபபொருளகளை அகறறிய ஒருவனுககு விளஙகித தோனறுவது அபபடிகச சொரூபமே. அதுபோல, உயிரறிவினைகண வியாபிததுளள சிவசொரூபம உயிாககு விளஙகவொடடாது மறைநது நிறபன அவவுயிரை அடுதது நிறகும பாசப பொருளகளினியலபுகளே இபபாசப் பொருளகள சிவோகம பாவனையால உயிாககு விளஙகித தோனருது மறைய, அபபாவனையினபோது அதனறிவில விளஙகித தோனறுவது சிவததின ஞான சொரூபமே அதாவது சிவததினருள வடிவே இவவடிவம விளஙகுமவரை உயிா பாசபபொருளகளால வரும துயர வெபபததிலமூநதிக கிடககும அவவுயிாககு சிவோகம பாவனையினபோது இநத ஞான வடிவமே தணணிமூல போல உதவிப பாசப்பொருள்களால வருநதுயரததை மாறறும் இககருததையே இசசூததிரம 'தணணிமூலாம பதி' எனறுணாததும ஈணடுப 'பதி' எனறது பதியின் ஞான சொரூபததை உணாததும.

நான்காம் பாடம்

சிவத்தின ஞான சொரூபததைக கணட உயிா, அககாடசியிலுறைநது நிறறறகு முததி பஞசாககரததை யுசசரிகக வேணடும

சிவோகம பாவனையிலுறைதது நிறகும உயிாககுச சிவஞான உருவம விளஙகித தோனறுமென்றேம[1] எனருல, அசசொரூபக காடசியில உயிா பிறழாதிருததலும வேணடும. அவவுயிா சிவோகம பாவனையிற சிறிது குனறுமேல, மீளவும அதறகு ஆணவ மறைபபு மேறபடடு, பாசப

1. சூ IX பா 3.

பொருள விளஙகிச, சிவஞான உருவமும விளஙகாது மறையும. இவவாறனறி, அவவுருவக காடசியில உயிரநிலை நிறறறகு யாது உபாயம எனபதை யாராயவாம. ஓா நூலை நாம படிககுமபோது அநநூலிலுளள செயதிகளில நம சிநதனையை நிறுதத விருமபுகினறோம. நம சிநதனையோ எதனிலும இடையீடினறி நிறறலிலலை ஒரோ வேளை திடரென மாறுவதுமுணடு. அவவாறு மாறவொடடாது தடுப்பதறகான சில உபாயஙகளையுஞ செயகிறோம அவவுபாயஙகளிற சிறநதது படிககும செயதிகளைச சரிவர உணாததுஞ சொலலைத தன மனதினுளளே சொலலுதல, அதாவது, எநதச செயதி நம சிநதனையில நிலைபெற வேணடுமோ அநதச செய்தியைச சரிவர உணாத்துஞ சொலலை நம மனதினுளளே சொலலுதலாம். சிவோகம் பாவனை செயயும் உயிரும, அபபாவனையிலும அதன்கண விளஙகும சிவஞானக காடசியிலும நிலைநிறறறகு, இவவுபாயததைப போன்றதோா உபாயததைச செயதுகொளளவது அவசியம. அதாவது உயிாககுப பாசபபொருள்கள் விளங்காது மறைநதொதுஙக, அவவுயிா சிவஞானக காடசியைப பெறும் எனனும உணமையை விளககுஞ சொலலைத தனனறிவினுளளே கணிததல வேணடும் இச சொல 'முததி ஈநதெழுதது' எனபபடும. இமமநதிரத்தின உருவததையும பொருளையும அனுபவததில உணாநதுளளாா சிவோகம பாவனையில மிகபபழகிச சிவஞானக காடசியில அழுநதி நிறகும ஞானசாரியரே இததகைய ஆசிரியரிடததே அம்மநதிரததை முறைப்படி கேடடுத தெரிநதுகொள்ளல வேணடும. இககருததுககளையெல லாம உணாததவே இசசூத்திரம 'விதியெணணு மஞ

செழுததே' எனறோதியது. ஈணடுளள 'விதி' எனபதறகு விதிபபடி என்பது பொருள. அதாவது எநத வரிசையில இமமநதிரததிலுளள ஐநது எழுததுககளும தொடுககப் படடால அமமநதிரம மேலே விளககபபடட பொருளைத தருமோ அநத வரிசையில எனபது பொருள 'எணணும்' எனனுஞ சொறகு 'எணணுக' அதாவது அறிவினுள்ளே உசசரிகக எனபது பொருள.

ஒனபதாம சூத்திரம முறறிறறு

பத்தாஞ் சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி
ஏகனுகி, இறைபணி நிற்க,
மலமாயை தனனெடு வல்வினை யினறே

முதறபாடம

சிவஞான உருவம விளஙகபபெறற உயிர அசசிவததோடு ஒறறிதது நிறறலவேணடும;

சிவோகம பாவனை செயயும் உயிரககு அபபாவனைக காலத்துச சிவம விளஙகுமெனருேம[1] அககாலதது அதற குப பாசபபொருளகளிலெதுவும விளங்காதெனறுஞ சொனனேம,[2] உயிர பாசபபொருளன்று ஆதலால சிவோ கம பாவனை செயயும உயிரககுத தனககுததானும விளங காது மறையுமெனபதனறு, அதாவது சிவோகம பாவனைக காலதது இவவுயிரககுத தானெனும் அறிவும் உடன விளஙகுவதாகும எலலாம தானென நிறகும உயிரககுப போலத தனனை வேறுகாணும உயிரககும உயிருணரவே முனைதது நிறகும இவவுயிருணரவும் சுடடுணரவே யென ருேம[3] இசசுடடுணரவு முனைதது நிறகுமவரை உயிர வியாபகமாயுளள சிவததை அறிதல முடியாது ஆனுல, சிவோகம் பாவனையினபோது உயிரககுச சிவம விளங்கு மெனருேமேயெனின?[4] கூறுவோம இபபாவனையின போது கிடைதத சிவ விளககம ஏகதேச விளககமேயனறி

---

[1] சூ IX பா 3. [2] சூ IX. பா. 2. [3] சூ VI. பா. 3.
[4] சூ. IX. பா. 3.

வேறில்லை. என்றாலும் இப்பாவனையின்றி, உயிர்க்குச் சிவம் ஒரு சிறிதும் விளங்காதாதலால், இப்பாவனை அவசியம் செய்துமுடிக்கற்பாலதே ஆனால் இப்பாவனை முற்றிய உயிர் அவ்வளவில் நின்றுவிடுவதில்லை. இப்பாவனையினின்றும் நீங்கி, அதன்கண் விளங்கிய சிவத்தினைத் தனக்கு வேறு காணாதிருத்தற்கான உபாயத்தைச் செய்தலும் வேண்டும். இவ்வுபாயம் யாது? எனப்பதையாராய்வாம் உயிர் கருவிகளோடுகூடி அறியுங்காலத்தும் சிவம் அவ்வுயிரின் இயக்கி நிற்குமென்றோம்[1] ஆனால் அக்காலத்துச் சிவம் சிறிதும் உயிர்க்கு விளங்கவில்லை சிவம் அவ்வுயிரேயாய் நின்றது. சிவோகம் பாவனையினால் சிவ விளக்கம்பெற்ற உயிரும் அவ்வாறு நிற்றல்வேண்டும் அதாவது தானெனச் சிவமென வேறு விளங்குமாறின்றி அச்சிவமேயாய் நிற்றல் வேண்டும் அதாவது சிவோகம் பாவனையில் விளங்கிய சிவம் ஒன்றனையே சிந்தித்து வேறொன்றனையும் சிந்தியா திருத்தல் வேண்டும். இக்கருத்தையே இச்சூத்திரம் 'அவனே தானே யாகிய அந்நெறி, ஏகனாகி.. நிற்க' என்றுணர்த்தும் ஈண்டு 'அவன்' என்றது சிவத்தையும் 'தான்' என்றது உயிரையும் உணர்த்தும். 'நெறி' உவம உருபாயப் 'போல' என்னும் பொருளைத்தரும். 'ஏகனாதல்' என்பதற்கு ஒற்றித்து நிற்றல் என்பது பொருள். உயிரின் பெத்தகாலத்துச் சிவம் அவ்வுயிரேயாய் நிற்றல் போல, சிவோகம் பாவனையால் சிவ விளக்கம்பெற்ற உயிரும் அச்சிவமேயாய் நிற்றல்வேண்டும்

---

[1] சூ V பா 3.

இரண்டாம் பாடம்

சிவஞான உருவம் விளங்கப்பெற்ற உயிர், சிவ பணியில் வழுவாது நிற்றலும் வேண்டும்.

சிவஞான உருவம் விளங்கப்பெற்ற உயிர் சிவத்தோ டொற்றித்து நின்று சிவ விளக்கத்தினை முழுதும் பெறுதல் வேண்டுமென்றோம்[1] ஆனால் இவ்வுயிர்க்கும் உடம்புள்ளதே. இவ்வுடம்போடு கூடியுள்ள உயிர் சிவத்தோடேக மாய் நிற்றல் எப்படி? என்பதை யாராயவாம் உயிர் சிவத் தோடொற்றித்து நிற்றற்கு உடம்பினை விட்டு நீங்கவேண்டு மென்பதில்லை அதன் பொருட்டுச் செய்யுந் தன் பணியி னின்றும் நீங்குகின்றபோதும் அப்பணியினின்றும் நீங்கல் எவ்வாறு என்பதே நாம் ஆராய வேண்டுவது. உயிர் ஒரு காலத்து ஒன்றனையே அறியுமென்றோம்[2] ஒன்றனை அறி தலே மற்றொன்றனை மறத்தற்கு உபாயமாமென்றுஞ் சொன்னோம். அதுபோலவே, உயிர் ஒருகாலத்து ஒன்றன் பணியில் நிற்பது, மற்றொன்றன் பணியினின்றும் நீங்கற்கு பாயமாம் எனவே, உயிர் பாசப்பொருள்களின் பணியி னின்றும் தன் பணியினின்றும் நீங்குதற்குபாயம் சிவபணி யில் நிற்றலேயாகும் ஆனால் சிவம் தொழிற்படு பொரு ளன்றாதலால், அதன் பணியினிற்றல் எவ்வாறெனில்? கூறு தும். அது தொழிற்படவில்லையென்றாலும் மற்றெல்லாப் பொருள்களையுந் தொழிற்படுத்துவது அதுவே. சேதன அசேதனப் பொருள்கள் யாவும் சிவத்தினருள் வழியே தொழிற்படும் என்னும் உண்மையை அனுபவத்திலுணர் தலே, அதன் பணியினிற்றல் எனப்படும். இவ்வாறு சிவ

[1] சூ. X. பா. 1. [2] சூ. VII. பா. 1

பணி நிறறலைத தலைககூடபபெறற உயிா, மறறப் பொருள களின் பணியினினறும் நீஙகுதல மாததிரமனறி, அப் பொருளகளைத தன பணியில நிறுததுதலுஙகூடும. எது போலெனில, குறறஞசெயதாரைக காவலாளா தணடஞ செயவது, அரசன ஏவல வழியே இவவுணமையை யுணாநது குறறவாளிகள் அரசன பணியிறறலைககூடப பெறுவரேல, அககாவலாளா பணியினினறு நீஙகுவதோடு, அவரைத தன பணியினிறுததுஞ சுதநதிரததையும பெறு வா சிவபணியினிறகும உயிரும இததகைய சுதநதிரததி னைப பெறும இககருததையே இசசூததிரம ‘ இறைபணி நிறக’ எனறுணாததும.

மூன்றாம பாடம

சிவததோடேகமாய நிறகும உயிரை ஆணவமலம தாக்காது

ஆணவம உயிரினறிவைத் தடுதது நிறபதோா தடை யெனறோம[1] இததடை சிவததினறிவைத தடுககாதென றுஞ சொனனோம.[2] இனி யிவவாணவம சிவததோடொற றிதது நிறகும் உயிரினறிவைத தடுககுமா? என்பதை யாராயவாம. உயிா சிவததோடேகமாய நிறகும்போது, அதனறிவு முனைபபின்றிக கீழடஙகுமென்றோம, உயிரின றிவு முனைத்து நினறாலமடடும ஆணவம அதனைப பநதித் தலகூடும். அமமுனைபபிலலாத உயிரறிவினபால, ஆண வததாற செயயககிடப்பதொனறுமிலலை. அவவறிவை அது தாககுதலுமிலலை எனறால சிவததோடேகமாய நின றறியும் உயிரை அவவாணவம தாககாதென முடியும இம

[1] சூ. I. பா. 10. [2] சூ. II. பா 5

முடிபையே யிசசூததிரம 'மலம........இனறு' என்றியை புற உணாத்தும.

நான்காம் பாடம்

சிவததோடேகமாய நினறு சிவபணி இயறறும உயிாககு மாயா கனமஙகளுமிலலே

சிவததோடேகமாய நிறகும் உயிரை ஆணவமலம தாககாதெனறேம்[1] எனருலும, அவவுயிா உடலோடும அதன கூறுகளாகிய இநதிரியங்களை முதலியவறறேடுஙகூடியுள்ளதே அவைகள யாவும மாயா காரியஙகளாதலால, அம்மாயையும அவவுயிரினைத தாககாதா? இதுவன்றி, அவவுடலிநதிரியங்கள யாவும தததம தொழிலகளிற குறைவினறி நிறபதால, அதனறிவை, அதனமுனவினை மேலவினைகளாகிய கனமமும தாககாவா? இவறறை யாராயவாம இவவுயிா சிவததோடேகமாயநிறறலமாததிரமினறி, அதன் பணியில வழுவாதும நிறகுமெனறேம்.[2] அதாவது பாசபபொருளகளாகிய உடம்பு முதலியவறறின் தொழிலகள யாவும சிவததின தொழிலேயென வுணாநது நிறகுமெனறுஞ சொனனேம.[3] இவவுயிா இந்திரியஙகளின வழிநிலலாமையால, அவவிநதிரியங்களின் முதறகாரணமாகிய மாயையாறருககுதலிலலே யெனபது பெறபபடும. இனிக கனமத்தாலும தாககுறுமா? என்பதைக கவனிபபாம் இவவுயிா தனனேடு கூடியுளள இநதிரிய முதலியவறறின தொழிலகளைச சிவத்தின தொழிலென உணாவதால, எதத தொழிலேயும விருபபு வெறுபபோடு செயயாது விருபபு

[1] சூ. X. பா 3 [2,3] சூ. X. பா 2.

வெறுப்பினறிச செய்யப்படும தொழில்கள யாவும உடலி ஊைத தாககுவதனறி உயிரினைத தாக்காவென்றுஞ சொன் ஞேம[1] எனவே இவவுயிாககு மேல வினையேறுமாறிலலை யென முடியும முனவினைப பயனும, மேலவினையை உடனகொணடு நிகழவதனறி வேறிலலையாதலால அதுவும உயிரினைத தாககாது என்ருல, கனமபநதமும் இவவுயிாக கிலலையென முடியும. இககருததையே இசசூததிரம 'மாயை தனஞெடு வலவினை யினறே' எனறுணாததும முறபாடத்தில் இவவுயிரை ஆணவமலம தாககாதென ரேும ஆதலால சிவத்தோடேகமாய நினறு சிவபணியி யறறும உயிரை மூவகைப பாசஙகளுமே தாககாது நீங்கு மெனபதாயிறறு. இதுவே பாச நீககமெனபபடும. இது முன மூனறு சூததிரஙகளிற கூறபபட்ட சாதகஙகளாலெய தும பயனகளில முதலாவதாகவுளளது

பததாஞ சூததிரம முறறிறறு.

---

[1] சூ II. பா 3

பதினொராம் சூத்திரம்

காணுங கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உளளததைக் கண்டு காட்டலின்,
அயரா அனபின, அரனகழல் செலுமே

முதற்பாடம்

சிவம உயிாககு அறிநதும அறிவிததும உபகரிக்கும.

சிவோகமபாவனையிலும உயிருணாவு முனைதது நிறப தால, அபபாவனையாற கிடைககும சிவவிளககம ஏகதேச விளககமெனறேம[1] இவவுயிருணாவு நீஙகுதறபொருட்டு உயிா அபபாவனையாற கிடைதத சிவதோடேகமாயச சிவபணியில வழுவாது நிறகுமெனறுஞ சொனனேம.[2] இவவாறு நிறறலின பலன மலமாயா கனமஙகளின் நீகக மாகிய பாசநீககமெனறுஞ சொனனேம[3] இபபாச நீகக மொனறே சிவவிளககததைப பூாததிசெயதறகுப போது மா? அனறிப பாசம நீங்கிய உயிராலும மேலுஞ செய யககிடைப்பதுணடா? என்பதையு மாராயவாம. இபபாசத தைக கணணேயககு ஒபபிடலாம கணணேய நீஙகிய தும, அககணணுககு ஆதிததன விளஙகுவதிலலை. அதன ஒளியே விளஙகும. அவவொளியைககொணடே கண ஆதிததனைக காணும் அதுபோல, பாசம நீஙகினதும உயிாககுச சிவம விளஙகுவதிலலை அசசிவத்தினருளே விளஙகும இவவருள விளககததாலேயே உயிாககுச சிவம விளஙகும. இவவருள யாது? அது விளங்குமாறெனனை

---

[1] சூ. X. பா. 1 [2] சூ X பா 1, 2. [3] சூ X, பா 3

யெனபதே ஈணடாராயவேணடுவது சிவம உயிாகளபால வைததுளள கருணேயே 'அருள' எனபபடும இககருணேயாலேயே சிவம உயிாகளபால அததுவிதமாயக கலநதுநினறு உபகரிககும பெததவுயிாகளபால அததுவிதமாயக கலநது நினறு உபகரிப்பதை முனனரே விளககிஞேம[1] இவவுயிாகடகு உலகபபொருளகளே அறிதறகண முதலவனது அததுவித உபகாரம வேணடபபடுமாறு போல, பாசம நீஙகிய முதத உயிாகடகும சிவததை அறிதறகண அசசிவததினது அததுவித உபகாரம வேணடப்படும இவவுபகாரததாலேயே உயிாகள எவவகைப பொருளேயும அறிகினறன இதுவே சிவததின அறிவிககும உபகாரம. இனி யாணடும வியாபகமாயுளள சிவம உயிாகள்பாலமடடும அததுவிதமாயக கலநதுள்ளதா? அன்றிப பாசப பொருளகளின பாலும அவவாறு கலநதுளளதா? அவவாறு கலததலினுல உயிாககுக கிடைககும உபகாரம யாது? எனபதையும ஆராயவாம.

கண ஒரு பொருளேக காணுதறகு ஆதிததனெளி அலலது விளககொளி அககணணில மாததிரமனறி, அதனுற காணபபடும பொருளிலும கலததலவேண்டும இனறேல, இருடடறையிலுளள பொருளேயும ஒளி கலநத கண காணலவேணடும. அஃதினமைதலால, காணப்படு பொருளிலும ஒளி கலததல வேணடுமெனபது பெறப்படும. அபபடியே, கண ஒரு பொருளேக காணுதறகு அககணணில உயிா உணாவு மாததிரமனறி, அககணணுற காணபபடு பொருளின ஒளியும உடன கலததலவேணடும. உயிருணாவு அககணணிற கலததலினுல, அககண காணடற

---

1. சூ. II பா. 8.

சத்தியைபபெறும அவவுயிா உணாவு அககணணுற காணப்படு பொருளொளியிற கலததலினுல அபபொருளைக காணுவதாகும. உயிா கணணிற கலததல அதன காட்ட லுபகாரம அவவுயிா அககணணுற காணபபடு பொரு ளொளியிற கலததல அதன காணடலுபகாரம அது போல, உயிா ஒரு பொருளை யறிதறகும சிவம அவவுயிரின பால மாததிரமன்றி, அவவுயிராலறியபபடு பொருளிலும கலததலவேணடும உயிரினபால சிவம கலததலினுல உயிா அறியுமெனறேம[1] அசசிவம் உயிரால அறியபபடு பொருளிலும கலததலினுல அபபொருளை உயிா அறியும. எனவே உயிரினபால கலததலாகிய சிவ உபகாரம அறிவிக்கும உபகாரம எனபபடுவதுபோல, உயிராலறியப்படு பொருளினபாற கலததலாகிய சிவ உபகாரம அறியும் உபகாரம எனபபடும ஆனல சிவம், அசததுப பொருளை அறியாதெனறேமேயெனின,[2] கூறுதும அதன் கருதது, சிவததுககு அசததுபபொருளகளில யாதோா அறிவும நிகழுவதிலலை யெனபதனறு, அவறறில அனுபவ அறிவிலலை யெனபதே எனறல, சிவம் உயிாககுப பொருள களை அறிவிததலோடு தானும அறியுமென்பதாய முடியும. இவவிருவகை யுபகாரங்களையும சிவம உயிாககுச செயயும் இககருததையே இசசூததிரம 'காணுங கணணுககுக காட்டும உளமபோற, காண உளளததைக கணடு காட்ட லின' எனறுணாததும. ஈணடு 'உளம' எனறது உயிரை. இவவாககியம 'காணுங கணணுககுக கணடு காட்டும் உளம்போல, உளளததைச சிவம கணடு காட்டலின' என்றியையும் இதன் கருதது, காணுகிற கணணுககு

---

[1] சூ. II பா. 8. [2] சூ VII பா 1

உயிா காடடித தானும காணுவதுபோல, சிவம உயிாககு அறிவிததுத தானும அறியும எனபதாம.

இரண்டாம பாடம்

பாசம நீஙகிய உயிா சிவததி னிருவித உபகாரஙகளையும அறிநது மறவாது அனபு மீதூாதல வேணடும.

சிவம உயிாகடகு அறிவிததும் அறிநதும உபகரிதது வருமெனறேம[1] இவவுபகாரஙகளை எலலாவுயிாகடகுஞ செயதுவரும. பாசம நீஙகாத உயிாககும அது நீஙகிய உயிாககுஞ செயதுவரும பாசம நீஙகாத உயிாககு அபபாசப பொருளகளை யறிவிததும, அறிநதும உபகரிககும பாசம நீஙகிய உயிாககோ, அபபாசபபொருளகள விடயமாகா[2], அவைகளை இவவுயிாகளும அறியா இவவுயிாகளின் பொருட்டுச சிவமும அறியாது இவவுயிாகள தமமையும அறியாவெனறேம.[3] எனறல இவைகளின பொருட்டுச சிவமும இறைறினை யறியாதென்பது பெறப்படும. இனி இவவுயிாகளாலறிய நிறபதுதான எது? சிவம ஒனறே. இசசிவம உயிாககுத தனனை யறிவிபபதோடு தானும் தனனை யறியுமெனறல, தனனைப பறறுத லாகிய குறறம் வருமனறே? எனின, அனறு. தனனையே தானறிதல எககாலததும குறறமனறு, அசாததியமான விடததே, குறறமாய முடியும இதுவனறி எததுணும எககாலததும தன்னை அறியமுடியா தெனபதனறு நமமுடைய கணணின விமபத்தைக கணணாடியினுதவியினறி நமமாற சிறிதுங காணமுடியாது. எனறுலும் அககணணாடியினுதவி கிடைததபோது,

¹ சூ. XI, பா 1. ² சூ. X பா. 1 ³ சூ XI பா 1

நமமுடைய படிமத்தையே நம்முடைய கண காணு
கின்றது. அபபடிக காணுவது நமமுடைய உடமபி
லுளள கண படிமமே. வேருே படிமமனறு. வெறுந
தோறறமுமனறு கணணுடியிலலாதபோது நம்முடைய
கண படிமம நமமுடைய கணணிநதிரியததிறகு எதிரப
படுவதிலலையாதலால; அபபடிமததினெளி நமமுடைய
கணணிநதிரியததிற கூடுமாறிலலை அவவொளி, நம
முடைய கணணிநதிரியததிற கூடுமபொருட்டே கண
ணுடியினுதவி வேணடபபடுகினறது இவவுதவி கிடைத
ததும நமமுடைய கண படிமததின ஒளியானது, அக
கணணுடியிறபட்டுத திருமபி நமது கணணிநதிரியத
தில வநது கூடுகினறது. எனவே, ஒரு கண தனனையும
காணுதல கூடுமெனபதாய முடியும. அபபடியே சிவமும
தனனையறிதல கூடும அபபடியறிவதில தனனை அறியும
குறறமிலலை. ஆகவே, உயிர பாசபபொருளகளை யறிதற
கண சிவம அறிவிததல அறிதலாகிய இருவித உபகாரங
களைச செயதலபோல, அசசிவம தனனை யறிதறகணணும
உயிரககு அவவிருவித உபகாரஙகளைச செயயும இவவிரு
வித உபகாரஙகளையும சிவம எலலா உயிரகடகும செயது
வருதலைப் பாசநீககம பெறறுச சிவததினருள விளஙகிய
உயிரகள யாவும உணருமெனருேம[1] ஆனல இவவுபகாரங
களை ஒரோ ஒருபொழுது அறிநதாலமட்டும போதாது.
இவறறை மறககும உயிரகடகு இவறறின காரணமாகிய
அருள விளககமும இனருய முடியும ஆதலால இவவுப
காரஙகளைப் பாசம் நீஙகிய உயிரகள அறிநது மறவாதிருத
தல வேணடும. இதுவனறி இவவுபகாரங்களை யறிநத

---

[1] சூ XI பா. 1.

உயிாகள் அவவறிதலின பலனுக அவற்றினைச செயத சிவததினபால இசசை மீதூாதலும வேணடும யாரா னும ஒருவனால நமககுச செயயப்படும உபகாரததை நாம உணமையிலறிவோமானல, நமககு அவனபால இசசை யுணடாவது நிசசயம அப்படியே, சிவததின் இருவித உபகாரங்களையும உணமையிலறியும உயிாகடகு, அச சிவததினமீது இசசை மெனமேலும பெருகுவதும வேண டும. பாசம நீஙகிய உயிா, இவவாறு சிவததினிருவித உப காரஙகளை யறிநது, மறவாது அதனபா லிசசை பெருகி, மீதூர நிறகும நிலையே 'சிவநிட்டை' எனபபடும இநநிட டையில நிறபாாககு உடமபிருபபதால, இவா 'சீவன் முததா' எனபபடுவா பாசம நீஙகிய உயிாகள இநநிலை யில நிறகவேணடுமெனனுங கருததையே, இசசூததிரம, 'அயரா அனபிற செலலும' என உணாததும ஈணடு 'அயராமை'யாவது மறவாதிருததல. அனபிற செலலுத லாவது, இசசை மீதூாதல, அதாவது பததி செயதல நிட்டை - நில எனனும பகுதி அடியாகப பிறநத சொல, மனததை ஓரிடததில நிறுததுதல நிட்டை.

மூன்றும பாடம்

சிவநிட்டையில உறைந்து நிறபவரே சிவத்தின திருவடி அடைவா

பாசம் நீஙகிய உயிர்கள் சிவததின இருவித உபகாரங களையறிநது, மறவாது, அதனபால இசசை மீதூர நிற றலே சிவநிட்டை எனறேம்.[1] இனி இசசிவ நிட்டையின பலனதான் யாது? எனபதை யாராயவாம எலலா உயிா களபாலும அன்னியமினறிக கலநது நிறகும சிவம இந

[1]. சூ XI பா 2.

நிடடையில உறைநது நிறகும உயிாகளபாலும அவவாறு கலநது நிறகும ஆனுல மறற உயிாகளுககு அசசிவததின பால இசசை இனருதலால அவவுயிாகள சிவததை அனுப விததலிலலை. ஒருவன நாவில சாககரையிருபபினும, அவ னுககு அநநாவிலுளள நோய முதலிய காரணததால அதன்பால இசசையினறேல, அவன அதன் இரசததை அனுபவியான அதுபோல, சிவம் ஓா உயிாபால கலந திருபபினும, அவவுயிாககு அசசிவததினபால இசசை மீதூராதவரை சிவானுபவம எயதாது. சிவானுபவததிற குச சிவததினபாலுளள இசசையின பெருககமே காரண மாம இவவிசசைப் பெருககததிலழுநதி நிறபவரே சிவா னுபவததைப பெறுவா (இசசிவானுபவமே சிவ விளகக மாம இதுவனறிச சிவததை வசன மாததிரையால அறி தல சிவ விளககமனறு இதுவே சிவபபேறு எனறு சொலலபபடும சிவம யாணடும வியாபிதது நிறகும பொருளாதலால அதனைத தன அனுபவததில விளஙகப பெறுதலே அதனைப பெறுதலாம இசசிவ விளககமே சிவததின திருவடி அடைதலுமாகும. ஈணடு திருவடி எனறது சிவததாலெயதும பரமசுகம இசசிவபபேறு டையாா அதனுல வரும சுகபபேறுமுடையாா ஆதலால, இபபேறு திருவடிபபேறு எனபபடும. இப்பேறு உடம புளளபோதே அடையப பெறுதலால, சீவன முததி என்று சொலலபபடும் இககருததுககளையே, இசசூததிரம 'அரனகழல செலுமே' எனறுணாததும. ஈணடுத உணாத தபபடும 'அரனகழல செலுமே' என்பதறகும, எடடாஞ சூததிரதது உணாததிய 'அரன் கழல செலுமே' எனபதற கும பேதமுணடு. அசசூததிரதது 'அரன கழல செலுமே'

எனபதறகு, அனனிய மின்மையின எனபது ஏதுவாய நினறது அதாவது சிவம முருவுமாய உணாததக கருவி களைவிடடு நீஙகிய உயிரால நாட நிறபது, அதனேடு அனனியமினறி நிறகும 'அரன கழல' எனபது கருதது. இசசூததிரதது 'அரனகழல செலுமே' எனபதறகு ஏது வாய நிறபது 'அயரா அனபின' என்பது அதாவது சிவத தின உபகாரங்களை அறிநது மறவாது அதனமீது காதல பெருக நிறகுமுயிா அசசிவததினை அடைநது அனுபவிககு மெனபது கருதது. அதாவது எடடாஞ சூததிரததுக கூறபபடும 'அரன கழல' சிவ உருவததினையும, ஈணடுக கூறபபடும 'அரனகழல' சிவபோகததினையும உணாத்தும.

பதினெராம சூததிரம முறறிறறு

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செம்மலர் நோனருள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலம் கழீஇ, அன்பரொடு மரீஇ,
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே

முதற் பாடம்

சிவப்பேற்றினை யடைந்த சீவன்முத்தன் மும்மலங்களையும் அறக்களைவன

சிவத்தோடு ஏகமாய் நின்று சிவபணி இயற்று முயிர்கள் மும்மலங்களினின்றும் நீங்குவரென்றோம்.[1] என்றாலும் அவர்கட்கு உடம்பிருப்பதால், பரமுத்தரெனப்படாது சீவன்முத்தரெனப்படுவரென்றும் சொன்னோம்.[2] இவர்க்கு உடம்பிருப்பதால் வரும் கேடென்னை ? அக்கேட்டை நீக்குமாறெங்ஙனம்? என்பதையும் ஆராய்வது அவசியம் ஒரு கலத்தில் காயம் வைக்கப்பட்டிருப்பின், அது நீக்கப்பட்ட பின்னும் அக்கலத்தில் ஓரோவழி அக்காய வாசனை கலந்திருப்பதை நாம் அறிவோம் அதுபோலவே உடம்புள்ளளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பினை ஒட்டி நிற்பதால் அவ்வுடம்பினையுடைய சீவன்முத்தன் அவ்வினையினின்றும் நீங்கினுறுயினும், அவனையும் ஓரோவழி அவ்வினைவாதனை வயத்தால் தாக்கலாமென்பது பெறப்படும். இதுவுமன்றி

[1] சூ X பா. 4. [2] சூ. XI பா 3.

முன்வினை அனுபவததினகண தறபோதமும கூடுமேல
விருபபு வெறுபபுககளுணடாகி ஆகாமிய வினையும் தாககு
வதாகும. அககாலததில நிலமுதலாம பொருள்கள அச
சீவன் முததனுககுக காடசியாகி மாயையால தாககுறுத
லும, அககாடசியால சுடடறிவு மேறபடடு வியாபக அறிவு
கீழபபடடு ஆணவமலததால தாககுறுதலும கூடுமெனப
தும பெறபபடும பெறபபடவே, இசசீவன முததன சிவ
போகவாழவை ஒரோவழி இழகக நேருமாதலால, இம
மூனறு மலங்களில எதுவும் தனனை ஒரு காலததும தாககு
றுதவாறு, அவறறை அறககளைவதறகான உபாயததை
இசசீவனமுததன தேடிககொளளல வேணடும அவவுபா
யம யாது? எனபதை யாராயவாம

நான முன கூறியபடி இசசீவன்முததனை இமமலஙகள
தாககுவதறகுக காரணமாய நிறபது இவனது தறபோதமே.
இததறபோதமே இவனபால விருப்பு வெறுபபுககளையும
அதுபறறிய பிராரத்த ஆகாமிய வினைகளையும அதுபறறி
மாயை ஆணவஙகளையும ஒரோவழி தாககுமபடி செயயும.
இதனையே சீவனமுததன தனககு மேறகூறியபடி கிடைத
துளள சிவஞானததினுல களைவன அதாவது காயமிருநத
கலததைச சுததநீரால கழுவக கழுவ, அககாயவாதனை
ஒருகாலததும் கிளமபாது அடஙகுதல போல இசசீவன
முததனும் தன்மாடடுணடாந தறபோததைச சிவஞானம
எனனும நீரால சுததிகரிககச சுத்திகரிகக, அததறபோதம
ஒருகாலத்தும கிளமபாதபடி அடஙகும சிவஞானததால
சுததிகரிததலாவது அதனகண உறைதது நிறறலேயாகும.
இவவாறு சீவன முததன மும்மலஙகளையும களைவன என்

னும கருததையே ‘செமமலாநோன்ருள சேரலொடடா
அமமலம கழீஇ’ எனறு இசசூததிரம உணாததும. ஈணடு
‘நோனருள்’ எனறதறகு நோறகும அலலது பொறுககுந
தாள அதாவது சகல சராசரஙகளேயும் தாஙகும திருவடி
யென்பது பொருள. அமமலம என்பதறகு அவவியலபினே
யுடைய மலம அதாவது செம்மலாநோனருளேச சேர
வொடடாத வியலபினேயுடைய மலம எனபது பொருள

இரண்டாம் பாடம்

சீவனமுததன சிவபததாககளோடு இணஙகி நிறபன

சீவன் முததன தனனே முமமலஙகளும ஓரோவழித
தாககாதபடி அவறறை அறககளேவன எனறேம்.[1] ஆனல,
இமமலஙகள ஓரோவழித தாககுதல அதறகுரிய இலககு
வாயததுழி ஏதுவாதல மாததிரையாம இதுவனறி இலககு
இலலாதவழியும தாககா. சிவபததரலலாத அஞ்ஞானிக
ளின் கூடடம இவவாறனறு. இலககுவாயாதவழியும அவ
வஞ்ஞானிகள இலககுவாயககுமாறு செயதுகொணடு பல
உபாயஙகளாலும தமமுடைய விபரீத உணாவைச சீவன
முததாபால செலுததி அவரை மலங்களானய பிறவிககுழி
யில வீழததித துயருறுததுவா ஆதலால சீவன முததன
இவரது இணககம முமமலஙகளினும மிககககொடிய
தெனறுணாநது அதனினின்றும அஞசி ஒதுங்குவன.
ஆனல, பரமுததனேயும் இவரது இணககம் பாதிககுமோ
வெனின, அன்று. இவனுககு அறிவு தொழிலகள புறததே
வியாபரியாதாதலால அஞ்ஞானிகளின கூடடுறவு இவனே

[1] சூ. XII. பா. 1

ஒரு சிறிதும் பாதியாது ஆகவே சீவன முததரே இவ வஞ்ஞானிகளின கூட்டததினின்றும ஒதுஙகுவா ஆனால இவரது இணககத்தினின்று ஒதுஙகுதலமாததிரம போதாது அககூட்டததில தோன்றுதொட்டு வநத பயிறசியும் இசசீவன முததனை விட்டொழியவேணடும. இன்றேல இசசீவன முத்தன இவரது கூட்டததினின்று எததுணை ஒதுஙகினும, அவராகவலிநதுகூடின, பண்டைப பயிறசி வயத்தால அவரது கூட்டததிலிணஙகநேருமு அக காலததும அவரது கூட்டததைதத தவிாததறகான உபாயத் தைச செயவன. இவவுபாயம சிவபததாகளாகிய மெயஞ ஞானிகளின இணககமே தீயாரிணககததைதத தவிாத தறகு நலலாரிணககம உபாயமாவதுபோல அஞ்ஞானிக ளின இணகக்ததைதத தவிாததறகு மெயஞ்ஞானிகளாகிய சிவபத்தரிணககம உபாயமாம கழி காமததன் ஒருவ னுககு அததொட்டாபுடையா ரிணககம காமபபயிரை வளாதது அததொட்டாபறறா இணகக்ததைப் பாறசசெய வதுபோல, சிவததின்பால இசசைமீதூாநத சீவன முதத னுககு அசசிவததினபால தொட்டாபுடைய சிவபததர இணககம சிவானுபவமாகிய பயிரை வளாதது அஞ்ஞானி களின இணககததைப பாறச செயயும இதுபறறியே சீவன முததன சிவபததரோடு எஞ்ஞான்றும இணஙகி அவர்பால மிகுநத அனபுடையனாய ஒழுகுவன இககருத தையே இசசூததிரம 'அனபரொடு மரீஇ' என்றுணாத்தும். ஈண்டு 'மரீஇ' எனபதறகு இணஙகி எனபது பொருள.

மூன்ரும் பாடம்

சீவனமுத்தன அடியாரது வேடத்தைச சிவமெனககணடு வழிபடுவன

சீவன்முததன அடியாாகளோடிணஙகி அடியாரல லாத அஞ்ஞானிகளிணககததையும அதுபறறிவரும மும் மல வாதனையையும ஒழிபபனெனறேம.[1] அடியாரிணககம சீவன் முததனுககு எலலா இடஙகளினும எலலாக காலங களினும கிடை ககறபாலதனறு. ஆதலால சீவன முததன வேறோ உபாயததாலும மலவாதனையை ஒழிபபன அவ வுபாயம யாது? எனபதைதயு மாராயவாம அடியாாகள தமது திருமேனிகளில சிவததின அருடகுணஙகளைச சிந தனையுறுத்தும் சிவசின்னங்களாகிய விபூதி உருததிராககம முதலிய சிவவேடஙகளைத தரிததுககொளளுவா. இவ வேடஙகள அவறறைத தரிததுககொளளுவாாககும பிறாக கும சிவசிநதனையைப பயபபிததுச சிவஞானபபயிரை வளாககுமெனபதை நாமனுபவததிலறிவோம. இவவேடங கள யாவாமாடடுக காணபபடினும அததனமைததேயாம சிவன அடியாாகள மாடடுக காணபபடினும அலலாதாா மாடடுக காணபபடினும அததனமைததேயாம. இவ வேடததைச சிவன அடியாரலலாதாா சிலரும், சிவன அடி யாாபோலக காணப்படுமாறு தரிததுலவுவதை அறிவோம. ஆனல இவரதிணககம முனனாக கூறியாங்குத் தளளறபா லதேயாயினும். இவரது வேடம சிவசிநதனை உறுத்து தறகு உதவுதலால கொளளறபாலதேயாம் இவவேடங களைச சிநதிபபாாககும மெயவேடஙகளைசசிநதிபபாாககுப

---

[1] சூ. XII பா. 2

போலச சிவமவிளங்கி அவரது முமமலவாதனை நீஙகுவதிற றடையிலலை இதனுலேயே சீவனமுததன எவரிடததே னும இலாடடதிடட திருநீறு சாதனம முதலிய சிவவேடங களைக காணபுழி அவரைச சிவமெனவே வழிபடடுச சிவ ஞானததை வளாபபன இககருததையே இசசூததிரம 'மாலறநேயம் மலிநதவா வேடமும ...அரனெனத தொழுமே' எனறுணாததும மயககமறறுச சிவபததி மலிந தவாகளது வேடததைத தாஙகிய சீவாகளைச சீவனமுததன சிவமெனவே பாவிதது வழிபடுவனென்பது இவவாககியத தின கருத்து. இவவழிபாடு சிவாகமஙகளில கூறப்படும மூவகை வழிபாடுகளில குருசஙகம வழிபாடுகளாம். இது சீவன முததாகளுககுமாததிரம் பயன தருமெனபது அனறு. சீவன் முததாக்கும் பயன்தரும இவவழிபாடு ஏனை யோாககும் பயனதருமெனபது சொலலாமலே விளங்கும ஆனுல இவவழிபாட்டின் ஒரு சிறிதே, சீவன்முததனுககுப் பெரிதும பயனைத்தரும ஏனையோாககு அதுபோலன்று. அவா இவவழிபாடடில நெடுங்காலம் பயினறுவரவே, படிககிரமமாய்ச சிறிது சிறிதாயப பாசம் நீஙகபபெறறு, சீவன முத்தராகி, மலவாதனையும அறநீஙகிச சிவனது சீபா ததை அணைவரெனபது கருத்து

நான்காம் பாடம்

சீவன்முத்தன் சிவலிங்கஙகளையும சிவமென வழிபடுவன

சீவனமுததன் சிவவேடஙகளைச சிவமென வழிபடடு மலவாதனையை ஒழிபபனென்றேம்.[1] சிவபத்தரிணககம

---

[1], சூ. XII. பா. 3

எககாலததும கிடையாதாதலால அவரது வேடஙகளைவழி படடு மலவாதனை நீஙகப்பெறுவனென்றும சொனனேம.[1] எனறல, சிவபததா ஒரோவொரு காலததுககிடையாது போவதுபோல சிவவேடமுடையாரும கிடையாது போக லாம ஆதலால சீவன்முததன மறறுமோா உபாயததாலும மலவாதனையை ஒழிபபன அவவுபாயம யாது? என்பதை யும ஆராயவாம இசசீவனமுததனபால சிவஞானததைத வளாதது மலவாதனையை நீககி உதவுவது சிவவேடமுடை யாா மாடடுளள வேடமனறி அவவேடமுடைய சீவனே யனறு எனறல, அவவேடம சிததுபபொருள்களினபால காணபபடடால மாததிரம், அவவாறுதவுமெனபதனறு. சடப பொருள்களினபால காணபபடினும அவவாறுதவு வதிற றடையிலலை இசசிவவேடஙகளையுடைய சடப் பொருளகளே சிவலிஙகஙகளெனபபடும இசசிவவேடங களை ஒவவொருவரும தததம மனமபோனவாறு எணணுத படி அவவேடஙகள யாவை? அவறறல உணாததபபடும சிவகுணஙகள் யாவை? எனபதைச சிவாகமஙகள செவ வனே விளககியுளளன அவறறில சொலலியபடி சீவன் முததன தாவரசஙகமஙகளில, சிவவடிவங்களாகிய சிவ வேடஙகளை அமைததுககொணடு அவறறைச சிவ மெனவேபாவிததது வழிபடடு மலவாதனையினினறும நீஙகு வன. இககருத்தையே இசசூததிரம 'ஆலயந தானும் அர னெனத தொழுமே' எனறுணாததும. ஈணடு ஆலயமென றது ஏறபுழிககோடலால, சிவாலயததை யுணாததி ஆகு பெயராய நின்று சிவாலயஙகளில அமைககபபடட சிவ மூாததஙகளை யுணாததும. இவவழிபாடு இலிஙக வழிபாடு

---

[1] சூ XII பா. 3.

அலலது சிவலிஙக வழிபாடு எனபபடும. குருசஙகம வழிபாடுகளைபபோலவே இவவழிபாடும, சீவனமுத்தாககு மாததிரமனறி ஏனை எததிறததோாககும பயன் தருவதாகும. இவவழிபாட்டில நாம ஒரு சிறிதும் சலிபபினறி நின்று எவவகைப பாசஙகளினினறும் நீஙகிச சிவபோக வாழவுபெறறு இனபுறுவோம.

திருசசிறறமபலம்

பனனிரணடாம சூததிரம முறறிறறு.
